

چھاپ غلام محمدؐ نور محمدؐ

شاہِ مردان شیرِ یزدان قوتِ پروردگار

لا فتیٰ الا علی لا سیف الا ذوالفقار

بعونِ خالق بیچون و چگون و فضلِ مالکِ بارگاہِ کن فیکون کتاب ہذا

موسوم بہ

جنگِ زیتون

بزبانِ کشمیری

من تصنیفِ لطیف پیر علی شاہ صاحب۔ سکنہ ہارِ کشمیر

حسب فرمائش

غلام محمدؐ نور محمدؐ تاجران کتب مہاراج بازار گنجبازار

و مابیسمہ بازار امیراکدل سرینگر کشمیر

ورزیڈنسی روڈ متصل پرتاب باغ سرینگر

جنگ زیتون | بسم اللہ الرحمن الرحیم | زبان کشمیری

ثنا دپ خدایس چھہ بندہ نواز
بری از خلل خالق بے بدل
دِرِن کُن نہ فیکون ظاہر سپنُ
ہیک کُن رِکنم عدم گشتہ بود
فلک بر ہوا کرد و غبرا بر آب

کریم و کرم گستر و کارساز
سمیع و بصیر و علیم و خبیر
جہانا ہ ترین نہ ماہر سپنُ
کرِن آدماہ پیدہ بر آب و خاک
ہمہ روشن از پرتو آفتاب
سپاسے کہ باشد بروں از قیاس

قدیم ازل مالک لم یزل
محیط علی کل شیٔ قدیر
زمین و فلک ہر چہ دردی نمود
زخارا کڈان گوہر تابناک
بہر دم نمس ثوبہ حمد و سپاس

نعت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

رسول خدا سرور پاک دین
چھہ سوی بیشِ حق عاصیان ہند شفیع
صحابہ تس ند سار عالی دماغ
تمن ژونوی رحمتِ حق نثار
چھہ عثمان غنی احلم مسلمین

امام الہدیٰ خاتم المرسلین
سو نے آسی آسہ ہے کر جہان
باسلام دین تمہ چھہ روشن چراغ
ابو بکر آن اصدق صادقین
علی ولی اشجع الشجعین
بروح نبی آل و یاران تمام

ذِنس خالقن پایگاہ رفیع
طفیل محمد زمین آسمان
از انجملہ ارکان دین چار یار رض
عمر صاحب آن اعدل عادلین
بہر دم ہزاران و لعدد سلام

در بیانِ سببِ تالیفِ کتابِ ہذا میگوید

پس از حمد و نعت بودہ بزرگ گیٔ
چو شد جنگ خیبر بخیبر درون
بگرز گران و سنان و خدنگ
بجنگ آدم رحب چھہ پیل تن مان
بشمشیر بران زہ اڑانہ میان
بنے گور دراس سمندس سوار

لبو زدرون جنگ زیتون و فی
علی مرتضا دن نہ شمشیر تیز
بلالن کلان سخت آنن تفنگ
کرِن جنگ با مرتضا ہیچہ شر
برابر کرِس حیدر رن و در زمان
ہنر بردمان ناو بی بی حنف

چھہ راوی لکھان بوز ای دی فنون
کرُن کافرن بارہ تہ زبرہ زبر
کرِن جنگ بیحد ترن پہلوان
علی پہلوانن سو آنن بزیر
نتھہ ہیو سوبا منہ زخیلی سوار
ڈالان از دران نہ زبان ہنبر صفت

اُنهس کت کڈت تیغ بران بر
برابر پوان جهومنه کانه پهلوان
کرت قتل نوجس لعلت شور و شر
زهر کهالو نهم والو نهم سا به سر
ڊ جهو آسه کس زور سر پنجه جیت
مرگ بامه مارگ ظلم سار شہر
بجلدی سپن ولالس پڑمار
دمس نیر دارت همس روح جان
غرض جهومنه مه جنگ نیر و تنگ خد
بجز جان لئی کرجهان اک اشیز
دلس جیدرن بوننه آسو خیال
تلوم کیازه ساروی سلاح د سلب
سلاح دور نزاوت دوال کمر
بصدق وارادت مسلمان بنه
تنی سار هنهیار نزاوک زکف
اکس اک نهایت درشتی کرک
دو همس ساری گرکه کشتی دلبر
ازان پس گرک لس تن زمانا بدل انتقام
گران زرل رنگارنگ سبی بی حنف
چو شیر نران هر دو زورآوران
تنن دو هنی بوز کشتی کرک
تنی دو هه گو زور حیدر کرار
پوانی تنی بیین بر زمین
با سلام دین کفر نزاون زکف

ڊین مرتضا رش زه جهینا خبر
کمن پهلوانن بزور و ستیز
پهرت سار عالم ملت ثری شهر
ذرا برو نتهه پک تیز لوزت کهمو
سو بدوی پهلوان تے به جهوی در بست
نه بوزت علی صاحبن د زبان
مقابل بمتس گوپے کارزار
نه ڈلیشت نه کر بیین تس سوال
مرا جهوم کرو جنگ بازی بجنگ
زه جهوک شیر غران مه با دره جهو لوبه
تلت کیازه اسباب جنگ و جدال
دلس پیوم ظن نیگی گرهی ماخیال
کرو وارہ مردانه با یکدگر
علی صاحبن از سر لطف وجود
به پیش علی آبه بی بی حنف
علی شیر جبار مردانه هنر بر
نه کس فتح کردو نه کس گشت زبر
صبح قلونه بیبه درای شیران نر
دوان مرتضا رس بقعت تلف
شبانه بدستور گے ڈیرہ تی
هنر بری شیری درشتی کرک
لوجن بانه در کف سه بی بی حنف
پرن کلمه دلول رٹن پاکدین
د تهت گل گنڈت آبه پیش علی

پو جهس مرجبن کور شیر زبان
زسر تابپا مے کرم ریزه ریز
جگر زالو نهم گالو نهم مه پدر
بمیدان واد دلبری دمو
کرو جنگ مردانه با یکدگر
تلن تیغ بران و گرز گران
پوانی لڈن تیر اندر کمان
کرای شیر مرد شجاعت خصال
زهر چیز بهتر جهو جان عزیز
کرو گشتیاه اک جهونت کباه قصور
دین با علی تنت دنی کباه سبب
تنگ سنه لشمشیر جنگ جدال
اگر پاو تهس بونه ایمان آنه
تهر تهاو هنهیار ساروی بزود
بمردانه جانانه کشتی کرک
سه بی بی حنف سخت غرنده بر
کمرگ گشتیاه سخت تاقت تمام
گنڈک پوه گوی هیوه دوال کمر
دو همس دو مردانه کشتی گران
دلن کبه طول ان بوز زهرٹن دنی
بزور خدا و نبی تاجدار ۴
دزن دور دارت جو دواز صاف
د تهت گل گنڈت آبه بی بی حنف
با سلام دین روشن منجلی

بصورت حسین آس سیرت حسن
اِنن در نکاح آن تو ده نثار
اما وقت رخصت د لیس بیبن
ژه رستوی بو سالس رخت کریکه
چهو کباه تنت مه تجو برباد نگرنیم
گمور آسه بد کو رسا روی مه باو
به چهے داج روبال نهاوبن چهرت
مه نش گژه راهی کرن قبر مرد
اگر کور آسی نه رچهڑن بغور
علی ولی باشهِ ارجمند
صحابو سٹهاه شادیانه کرک

صنوبر قد و گلرخ و سیمتن
کرت فتح خیبر برت کنوز کال
کہ ای شیر مرد ہ امیر زمن
ولیکن کرم بد مہ باری عطا
و نهاه تازه نر جان هادِ نگرنیم
علی مرتضا ون د پس باد نهاو
پرژهی کیفیت بد ژه بالغ کرشت
نشانه و چهت پرنه نادِ ب هکن
رِشه پاشنی تیهنه کڈهن نه نور
نئب روز منزل بمنزل روان

علی صاحبن از دل خوانندگار
روانه به بطحا سبن شاد حال
جدائی بو چانی درت کریکه
ز نسل تو فرزند صاحب صفا
دنت واره نهاوم کرس کیاه بناو
گبور آسه کرزس حنیفه ژه ناو
نشانه ژه یم بیان کرزس پیرو
بو فرزند دلبند رچه دارکن
مرخص سبن با دل شادمند
رسیدند در طیبه عالی نشان
سپاس و ثنا سوئی یزدان کرک

چو بی بی حنف زام پرورد گار
سبن بام هنه ماه کامل ادا
چو سرو سهی زاس فرزند خاص
عنایات یزدان سایهٔ بهرش
بشیر و شکر کره پرورده حیث
انهن کنت و چهان تن لص اهتمام
نئب روز بو علم خوانی کران
بمردی دگردی سبن صف شکن
سبن چار ده ساله صاحب کمال
وپن والدین کیاه جهو مالس مه ناو
برزمان زاڈه باجی مه جهم رزم
کسند جهوس بو فرزند کس تهوم بیر
دبس والدان بوزای نور چشم

بیان نوآلڈ شدن حضرت امام محمد حنیف رض

مبارک قدم میمنت اختصاص
دنک دایه سرمایه جان پ چهن
سبن چار ساله خردیاب درست
کڈک ژاڈه هل پیش استاد بوک
سران خوفن پهلوانی کران
هنن نیزه زاون نه یاون نکار
بگفتن شکرخا نی رفتن غزال
چهوکن جا بلبسان عالی مکان
ژه کمسند تجو جهو کاسی ون خبر
د جهو منه زاه نه تاابن زمان

بنجیبر شد از مرتضی رض باردار
زدش وقت ازاین بفضل خدا
چو خورشید تابان برخ انورش
رنگارنگ نهاو کمس کهن نه چین
بنجی مرت کمر بسته نوکر غلام
چو طوطی پران کوز افعال نیک
بنجه اندن نو تنین سبن نیز فن
هپچهن نیزه بازی کران کارزار
دو هه اکه از زاڈه هل گره آو
و نم واره تمسند مه نام دنشان
گر زمان جهوس تنی کل دلیمنه خبر
دنم زود هادت ظلم مه گمان
مه یک خفه خاطر مه [illegible]

پدر پہ چھوی زہ آسان مدینس انور
سونس سرو رس ساتہ سا تہ بکار
فران تیغ نم از عرب تا عجم
بدنیا و دین ہم خدا الدبوی
تمی زیلوان خیبر و مدینہ تہجی
ہر بر دمان کہت آتن بر بر
زمانم ہم رود ہتہ کنہ اختیار
پیاپے کرم با علی شیر نر
پتنو شاہ مردانن از زور دست
تننہ مارہ ہم ہتہ مرو صفا
کرت فتح خیبر ہرت کیوتر کال
گزہو لو رسا دی زلی اشتیاق
دلیس والدن بو زجان عزیز
اماہن تہون ہر دو بر چشم و سر
دلیس والدن کردن ساز سفر
نشانہ زہ کر زس ٹکان بیشلنش
عرض ہیا تو کرزس تنوی زبان
مگر چارہ کیا ہ چھوم بیثم زطکرن
ہنن رخصت از والدہ بانام
پکان بے محابا کران ترکتاز
نہ واقف کمنت راہ لکار سفر
بو چھے غلبہ کرنس نہایت شدید
اندر ژاو باغس بو فرخ فر
جگر گوشہ مرتضا رض نور عین

علی شاہ مردان رض عالی گہر
سو شیر زبان پہلوان گران
کرن دین روشن زکفر ذزم
چھو نصر من اللہ تس از قدیم
بتی گو ہنن ضرب سکہ دنفی
کرن مارہ مرحب بیکضرب تیغ
مقابل بو در ابس ہچی کارزار
رنگارنگ ہم فتنہای زور آوری
بو باوستنہ ذنونم بکشتی شکست
بنا گاہ ہم سختن کرم باوری
مدینس کنوی گو سو فرخندہ فال
اماہن دی پوس کر سو باور انم
نشانہ زہ چھی نہا مرت نم زہ چیز
ردون بو سہ بھر بھر دوتن چیزنی
روا رو پکان گزہ مدینس اندر
بدر دیثہن بانام کرزس سلام
بو تہس تابع حکم و رہ ہر زمان
زنہ بو زت اماہن تیاری کرن
روانہ سپن زو دو حسب مرام
شب و روز منزل بمنزل روان
نہ بخز غم تمس کا ہتہ بار سفر
ہچھ و راست ژاون نظر سو لسو
علی مرتضا رض آسو باغس اندر
دو شتی بار تی آس خرما کھوان

سو پیغمبر ص س بار عالی وقار
تمس نش چہتہ شیر و اژدر ان
نبی پر حمتنس خاص داماد سوی
د فتح قریشس صلای سلیم
کرن کشتہ کم کم پہلوان دلیر
مرن تسندوی آدم وارہ دریغ
ستن وہنی ہم دوال کمر
لڑادم کرم با علی ہمسری
بروم کلمہ ولول کرم جان رہا
دژان در لکاح خودم ہمسری
زہ بدوی لوان چھوی کسندوی قدم
بغیر از نشان کرمہ مطلب نم
کدان نام رومال واجی نبر
منہان ہر دو چشمان باکیزنی
نتی پر زہ ناوی گزہی فنا دخوش
با داب حرمت لسان غلام
جدائی مہ چہم جان مشکل زرن
برای پدر جان نثاری کرن
بکوشش دران راہ دور و دراز
پے اشتیاق پدر ہر زمان
چو نزد لب شہر بطحا رسید
ببک سو و چھن میوہ باغا بکو
امام حسن رض ہم امام حسین رض
علی مرتضا رض بو کن و الفت دوان

وُچھان ایستادہ امام حنیفؓ
امامن دوستن لوگ نم زوردار
علی ولیس سطھاہ خشم آد
نمرا انتھ نزاوک جبا کر ھنا
انتھ مو کلادن امامن ہندی
بشان سخت از ضرب و نحیف
علی صاحبن کر بدل ئسی خیال
ننتہ زالہ کمر بیاک تینو دست مار
ونھی کنہ بوزی بہ کت بابہ میانو
رمہ ہاوت نخم قبلہ کس کعبہ جہو
حنیفن وپوس بوز بادی خبر
نن واحدی غیر ہیم دہراس
سیَن سخت حیران علیؑ ولی
لکان ہا نم ننک تئی بیگمان
علی صاحبن پرزن نم لشان
دوان بوسہ تہوس سر و چشم نیز
نکہس ہٹ تنن بانہ شاہ حنیف
برزہوک حضرت فاطمن ماجرائے
زہ فرزندیم میانہ جانک عزیز
زہ چہینا ازین بعد ازیم تہ ماطھر
بفرمان پروردگار جہان
سین مارہ از دستن من شمار
سنن دوہنی کر مہ نس سن جنگ
برن کلمہ ولی آبہ دو راہ دین

ننچھہ سیت گوُنت نہایت ضعیف
بیکدیت ژٹنک بندرہ دود و سیت
دپولس ہمن نہ دلونی انتھ نزاو
بوچھے سخت آسستی بوز زنہ بات
جگر گوشتنی نیک نامن ہندی
زضرب طپانچہ جہو گریہ کران
طپانچہ آتی میانو گوسن نے وال
حنیفن نہ پوس نہ بہ گریان نزار
دجہک کیباہ دسی آت نزالکعبہ میانو
کہند جہوک زہ فرزند کرنم بیان
زہر ملاقات خاص پدر
علی شیر جبار لُس نامور
برزھن لنن نہ دوبارہ نجوزم دلی
کڈان تام رومال نہ واج ازبغل
تلن زود فرزند عالی مکان
زہ جہوک میانو فرزند نور البصر
شہر کن لیکان ای زہ توئی سرتلف
کرائے مرتضا حیدر نامدار
زہ نور البصر یم جہانک عزیز
دپوس حیدرن بوز ہنت لعول
سین بلہ بر شہر خیبر روان
کرت صفہ خالی مرتے بادہ ناہ
دوال کمر ہمچو شیر دو پلنگ
چو دو راہ دین گشت صاحب صلاح

وچہنت ہیرہ گو سخت بے اختیار
کھنے بیوٹھ چون شیر غران مست
زہ نی بینت کھک ہیر جہو بہ پناہ
بزورہ کڈس مرتضا ان جیات
وکمنت برزہن ہیو شاہ حنیفؒ
اجہو آتش جہو باران بیان بران
بہ طفلک جہو بر لعدرضی اللہ افدار
کرت مہ سطھاہ ظلم ای زوردار
ولس مرتضا ان زہ کسن بابہ جہو
گپن جہوک زہ کنن کنوی زنو
کمر بستہ از شہر خیبر بو آس
پہان بابہ ہت جہوم ہنس اندر
زہ ید خیبرہ آک کبا جہو لشان
نشانہ بہ جہوم بابہ سنز بے دغل
رٹن دو کنارہ سو جان عزیز
علی مرتضا جہوس بوجانوی پدر
اندر زاہی بامرت بدو لشری
بہ کس پیہو زہ برندنس کرتو سوار
ہکن ما پیادہ انتھ واسہ پاٹھ
بہ فرزند جہوی گٹ مہ خاطر طول
پہلوان جنگی ہزاران ہزار
سین مرحبن گور مہ ریلہ
سنی دوہہ پادم مہ شیر غرین
برغبت کرم نامزد در لکاخ

تسندوی بہ گوپہ رفرخندہ فام
یہوی طالمن چھوی پہندوی ٹل
نہ بوزت تتی فاطمن ژے ووتر
باعزاز و حرمت. پہر چیز بتر
کرُن جان سوزت بہ فرزند لبد
فرجاب ہتن ہتن امس ڈ تشہین
اگر یک زہ فی الحال پہتر چھو جان
کران فکری سبت چھوم ووہ منہ راتت
وتہت گژہ بن زو و خنلی سوار
شب و روز مثلِ پرندہ روان
منتھون چشمنی جان نثاری کران
شگفتہ دلش مثلِ گلِ نوبہار
دوان دراس برتہہ محمد حنیف
سپاسِ خدا بروش ہر زبان
ثنا تس حقس یم رہ خوفی دتم
ثنا دپ دپی مہ ہرن پد یکھ
سہ خاتون جنت بمس مہربان

محمد حنیفہ امامِ ھُمام
یہوی از چھو آمرت تجدمت شوان
دتن بوسہ تس پانہ بر چشم و سر
ازان پس علی مرتضا ان لگور
ستھاہ جان گوبن بہ فرزند لبور
سلامت چھو خوشحال خاطر جمع
محمد حنیفہ گژہ ہی شادمان
خبردار چھوی یام کاغذ برک
محمد حنیفن ہنی دل قرار
دتن نامہ و زدست نی بی حنف
بصد شادمانی نیاری کران
شب و روز پویان بہ بطحا رسید
حسین و حسن رض سہ برادر شریف
دپن حمد بے حد بروش زبان
بد بنیاد بن بم بہ رونق دتم
اندر زا بہ درخدمت فاطمہ رض
سمت باخوشی روزہ روزن زبان
رضا بر قضائی خدا افتاد حال

پگاہ بلہ آتن امامن قدول
پتن ملک نزادت بزور و نشان
امامن ہندی پاٹھہ زانن عزیز
لکھن نامہ بی بی حنفہ الغور
گیم چشمہ روشن امس ڈ تشہین
نگر چھوس ستھاہ چانو وانن طمع
پراگندہ خاطر چھو چانی فتنات
درنگی بنہ اک ہوا وام کرک
یہوی نامہ ہتن قاصدن گوزان
وچھت نامہ لیو بیبین بڈ شرف
وتہت آبہ یکبار نخلی سوار
سعادت جو یان بطیبہ رسید
دوان بوسہ بن بن بفرزندگان
اگر مو بہ والن بنم مہ زبان
کھسم زیادہ زیادہ وسم کیا ونکھ
ادب زر ز چھن حرمت فاطمہ رض
یمن نیک خوین نہ کہنہ تم خیال

رفتن حضرت امام محمد حنف رض بہمراہ فرزندان حضرت صدیق رض و فاروق رض برائی شکار

ونی بوز القصہ حالِ امام
سر بردلان دہر نیکنام
سوشیر زبان نوجوان و دلیر
کڈان روز و شب بارن مُدام

ز افعال و اقوال حالِ امام
ہتر بر دمان غازی کامگار
بہمت لقوت چو غرندہ شیر
زہ فرزند صدیق اکبر رض زہ بار

امامِ حنف آن امام الھمام
جگر گوشہ حیدر نامدار
گژھان آمو شیرن زکالن برام
زہ فرزند فاروق رض سرو زہ بار

گئی بانز زان اک اکس ہیٹ نعیق
جدا اکس لش بیکدم گڑ ہان
امام حنیف آن امام ہمام
کرد سیر جنگل تہ بہ کوہسار
ہامن نے لوک گڑا نیو خاص خاص
تیر تیرو تیغ و سنان عجب
کرٹ ساز و سامان سارؤی تیار
بروں شہر رود در انتظار
بیک جا سیمٹ دا ای تم باربار
شکارہ کونی اکنہ رو برو
لکان سخت با دبدبہ ولولہ
امامس کنوی بیٹ تلین سخت شور
بصورت حسین و بد مثل قمر
بندی ونیری کرنے کلام
گوبھن تنتر زھین ترا ای اژدہامار
درن گرندن چہو جشت کمرٹ
نیوکنہ جرأت برین کوہسار
ننہ ماخیالاہ زبردست چہو
ونیو تیز مہ چہو کمنہ آمت کنے
دین قس ون کرلس دہن بسنہ بهقاد
بوان زہ پہک کیا چہ مردی تھکن
امس کرنے معلوم چہس کیا سبب
اماہن دیلوس بیون نادی حنیف
نبی صفی خاتم المرسلین ؐ

سٹھاہ آس یکجان و دل تم رفیق
نوشتند اہل خبر در کتاب
بہاران چنین کرد روزی کلام
زنمو دپوسہ فیرٹ کرا اینا مدار
ہنرای ہزبران جنگی اساس
نلوک نیزہ خنجر تہ گرز گران
سپین اسپ رہوارنی ہیٹ سوار
کننے دراد یانے امام حنیف رض
گڑان سیر جنگل تہ گاران شکار
بناگاہ وپہک اک تاجی سوار
ہزبران تہ شیران اژان لرزلہ
اماہن تنہ معلوم کرا از قیاس
لسبرٹ یل تند خو شیر نر
کننگو چہوک توہی ہیبان چہوماخبر
درن تنزمرن ہیبت کہ گسار
دلیرن چہہ و زمیانہ قہر نے نظر
بہ کوہسار میانوہی چہو جا شکار
ننہ میانہ دسنہ توہی چہو فضا
یکایک گڑ ہومارہ ون ہیٹ دنے
ودی لاف کرزاہ تنہ مرد مصاف
بہ مردی گڑ ھی بیش مردان یکین
دین لس کہ ای مرد شیرن کلام
علی پہلوان بابہ چہوم شریف
دیس تمہ بوزٹ گڑ ہونیہونہ تنگ

سٹھاہ اک اکس آس از جان تریان
خلیفہ عمر بود ابن خطاب رض
پیونا گڑ نمو دور بہر شکار
کمر بستہ اس چہی تو حکمس تیار
ارنک گڑ تہ ساروی سلاح و سلب
زرہ خود و خفتان کمند بران
یکایک اول درا ای تم زور بارہ
غلاماہ اکوی بیٹ ہیٹ زشریف
دہان قیرتن جنگلس سولسو
بوان تورہ از راہ آکن کوہسار
تمن مند سوا فسر کرٹ آدیعہ
زمانے چہوکرمٹ بہ مردان لباس
بوانی مقابل سپین با امام
چہنا قہرہ میانی نٹان قنبر نر
چترندن پرندن چہو ہیبت کمرٹ
توہی کنہہ چہنا میانہ اہر نج نظر
خبر میان چہونا کنہہ مست چہو
لبوتوہ بناون بیکدم سزا
بہ بوزٹ اماس سٹھاہ خشم آم
ہنا ژاپ زکھر تر اد لاف دکزاف
نہ بوزنٹ تنہ زہ تیون سپین عجب درد
زہ کس چہو کنہ کیا مال تنہ چہو بام
رمہ بڈ بابہ چہوم شاہ دنیا و دین
زہ بنتن کرن خواہ مخواہ چہوم مہ جنگ

عنیفن دی پس کرمہ مکرو فریب
مکر لاف بازی گرہ ہر زندگی
زنانن ہہن کنج خانہ ہہو جان
زہ سینن کرن جنگ نے ویک دور
دین نورہ فیرت بخشم کمال
رکا بو ہر کہو زہ آسی عیان
نہ بوزنت دین کہنہ ہہو نہ ان خلاف
زہ فرزند خاص نبی محترم
کنن کرمہ چھم سہت زینون دیان
ہہو کر چارہ ون جبلہ ڈبلہ مہ کر
اماہن دلیس کرچہ نزھ کنت روا
ہہ دیومنت ہہو نم بار مای لیسیر
گڈان نہ نمس زی ہین زنڈ دری
ہہو کھی پہلوان زی رہا زخم کر
رنہ بوزنت سہ زینون سہین خشمگین
دنن نیزہ بر لشت فنہ پہلوان
بغوت دنن سخت ضرب بشوبد
سو بیہوش گو سخت لضرب نشان
دہہوزن بام بیہوش جان پہلوان
دہہن نہ نمس کہنہ حرکت بجان
گرس کھز بجلدی سا یہ دوان
بیک بیت تنوی بانہ زینون نام
دگر نہ بیک ضرب نیزہ بدم
چگو نہ بیک ضرب جان را سپرد

اول جنگ نے نانے نہ مردیں ہہو عیب
زہ ہہی کوم بندر نہ گرٹہ فرن
ہر برن نہ مردن ہہو میدان لکان
زہ ہہک موت گاران اما ہہو مہ علار
زہ کنخہ پاٹھ کرتہیس نانہ خیال
نتی زانو مہ مرد نامرد ہہک
زنانے بو ہہس عذر نہ ہاوم معاف
ہہو کیاہ چارہ اس کہنہ ہہنہ بنا بکم
پہلوان مہ ڈلشت ہہنہ دین زنان
ہہو کھے مرد کر ضرب اول رہا
بو اول کرا ضرب بر زن رہا
اٹی بد زہ ہیٹ دشمن کہنہ خواہ
آول نمنسری زنڈ زہ پالس ہنری
بہ ساروی ہہو در دست برد دگار
نکن نیزہ در دست از زین ہم کین
نہایت بنن ضر لکاری لگس
بقین ناظرن گو سین ما شہید
لگان وع زہ سہ زینون زخلی ہہیر
بقین گوس غالب نہی ہہو زجان
دین کیاہ زلش کلہ ون نمو منس
سوئی چار باران ثہ پہلوان
دین زہ نون بدوہ نہ ہہو لکار
کرنت نراو مو زدنونی کالعدم
نمن آموختنت گمنت سخن نر

دویم کیاہ زانک سینہ زندگی
زہ شو بیادم شیر مردان کرن
اگر آسہہک مرد آسوم ضرور
بمیدان کرن با زنان کارزار
حنیفن دپوس بام آیک نہ وان
زنانان زنانن اندر فرد ہہک
بو ہہس دختر بادشاہ ارم
دوشی پایہ والی ہہہ عالی حشم
کمد جنگ مردانہ با بکد گر
دہہنت کنخو زہ ہہک مرد جنگ آزما
دویم ہہم نصیحت مہ نئی از بدر
انہس کنت کڈنت تیغ بران برہ
نوی نند طولا بینہ اول مکر
مصافن اندر لاف ین نہ بکار
بخشم نہر آیہ دوری دوان
اما دولہ از فضل باری لگس
دست بر زمین بیوزہ اسپ روان
کڈنت آیہ خنجر زلکن ون بوسر
الکھ تھاونس سیفسی ہیٹ لگان
اذا دلونہ حاصل زجان گیمتس
دوان نم دہہنت آس حال امام
بہ ہنتھیا زنراو عجز کارزار
دہہو نا یہ افسر ہین ہنر مرد
بیکبارہ ہنتھیا زنراو ک ہہر

گرمی وُٹھ تہِ پتھر نمٕ گنڈن اکمند
اِتھ ژولوی پیش شاہ ارم
چھہ ہم ژور زان عربکی زورمند
بیک ضرب نیزہ سو آنمٕ بزیر
بہ بوزِت نہ جیران امیر وزیر
چھہ عربک پہلوان سٹھاہ زوردار
کرِن ژولوی قید خانس دوان

کرِن بنہ نمٕ ژولوی ارجمند
وُنِن مالسی نش ساروی حال
مےٚ آنمٕ کرِت ہم اسیر کمند
سومارِت مےٚ ہم ژورا نمٕ رٹِت
بوزِن تعجب زبرناو پیر
کرِس پادشاہن سٹھاہ آفرین
ہُنِن رخصت از نہ سوی محلخان
کینِزو دِلس خوان کرِن نِش جان

فرن گر نہ نزاوُن وطن کرِن قدم
ز شاہ جیف زجنگ و جدال
ہمن آسوز ہو پہلوان اکہ دلبر
بیکبار اکسی کمندی گنڈِت
نمن آو آتھ کیتھے اعتبار
ہُز بر دمان چھک نہ شبیر غرین
اندر ژا بہ لاگن لباس زنان

فرستادن بادشاہ فوج مسلح برائی آزمائش امتحان بہادری چاریار

شب آمد سرا پردہ ہرسو زدہ
کینِزہ دوان موٹھنہ دگدگ بناز
نہ چیندان نمن غم ز زندان و دار
بخدمت شہس آئی کرہس سلام
دِلوک پادشاہن لگیراز طلب
کرو عرض خدمت دِلو بِو امان
یہ کینزاہ نوہی آسہ مطلب بنن
درین امر دلسان برِان گمت
نمن بیت کس دہ جہان تاب جنگ
نمن اَتھ یتھہ کرشیر زورا ن
بہ کت کرِ تاںن آسہ دِل زرار
فرہیا چھہ نمن رٹن ہم جوان
ژورشی ہم قیدی زندان گرتھ دِوک
بہیر آزرہ خنجر نہ تیغ گران

بہ بستر بلِ تند پہلو زدہ
بزندان دوان خاصگان خدا
مگر از غم یار در نالہ زار
سمت سار افسرنہ بیہ جگر لر
سمت آئی صبحی پھولیان سبب
دِلوک پادشاہن بلاشک و شبہ
وُنِن نوہہ ذمہ مےٚ لعمیل اتھ
چھہ عربک پہلوان سٹھاہ تیغزن
نہ تہ کینہ جرأت نہ اسباب جنگ
ہمی ژور زان شیر نر از عرب
ہمن بیت خاتون کری کارزار
کرِو اس درین امراک امتحان
گرِن بنِنہ ہم ژولوی اندوک
دِلو نوہ نمن یا نہ کرمو خلاص

یچو در خواب فرزان پل خلواز
ہمت نمٕ گمت یار یارن جدا
صبح فلو وزیران و میران تمام
سپن حاضر مجلس شہریار
کرِک عرض اِی پادشاہ زمان
چھوک یاہ نوہہ مطلب بگانہ دیتو
دِلوک پادشاہا چھہ جیران گمت
ہُز بر دمان شیر نر زان لڑن
زبردست ساری چھہ نیز غران
رٹِت آن شہزادہ ت کیاہ سبب
اَسی دل گواہی چھون پتہ دوان
اگر تھاو منظور شاہ زمان
دِموک نیر دِنہ کش کمان و نشان
امان چھو دوہی دِن ہم دِلس

گڑ ہین یام نیرنت بروان از شہر
بمن ڑوان ننہ اِس کٹ وزوروریاس
اگر بم رٹنت آنہ ننگ و رجدل
عرب فوج مسنتھو ر رہبر دیار
ز زندان کٹ وک ڑوئی یام نام
گز ہو باخوشی دن لسوئی وطن
نشہین فوج کرُ نام یکدم تیار
روانہ بدنبال مردان خاص
پکان و ننہ تم آس فکرہ کران
پتے و انو آن فوج بیداد گر
بواٹی کرگ گیرہ اندر اندر نمن
چہہ دنبال بم بہر جنگ و جدال
توکل کرگ بر خدائی کریم
زہر سو سپین تم نہ مشغول جنگ
بتیغ و سنان ہا و گرز گران
دتھان شعلہ از تیغ ان غازیان
رہنت گے کرگ کردو گاران نہر
زہین سر ابر آنہ مردو برت
فِنہ ست زن اگی زنجہ مستن پلیان
گنڈٹ انہ کھور تھا، یک زن تمام
زخون قبلہ گرشد ہمہ لالہ گون
زہم بردر بند فوج کفار
وزبر وگرت فوج ساروی بباد
ابزماد نوم گرزنہ پانے سرہ

پتے فوج سو زوک اِس باقہر
تمی گرزہ سو زوک نخلی سوار
بہھو پُر ہیب لے نیزوانِ و نونہ بدل
زنہ بوزنت شہین خ پونگ ز زمان
ہنن گرُ نہ ہتھیار و توہک تمام
لبک یام غصنے شاہِ ارم
جوانان جنگی نہ مردان کار
کرگ یانہ فتا ہین تقیہِ شہاہ
دوان درغم یار چار افسران
بمستی گرن آس جولان کران
ہُنر بر دمان تم ننہ آہرمن
وجھوک یام گیرہ تمو تر ادھک
بجنگ عدو تم سپین مستقیم
بحشم و قہر آئی جو شس اندر
صفا صف تمن صفہ خالی کران
کران لہ خو آس سر بادیان
بکش آس لایان تیر از کمان
تمی اکس ہٹ پلان رگے مرنت
دوان لس اکس آس ضرب سنان
کرگ غازیو سخت تر قتل عام
نشہین زانو دن فوج بر ہم سپین
پران آس تکبیر نام خدا
دیُنت جھو منہ خانونہ مند اعتماد
زمہ خانونہ مند آم کراعتماد

دلیران و مردان جنگی اساس
کران تیہو تمن سبت یم کار زار
پہہ یم شیر دل پہلوان نامدار
مہ منظور تھا دم کرم امتحان
دپوک بادشاہین دران انجمن
بسوئی وطن تیز تر اوک قدم
بی چیدہ چیدہ گرگ ڑ دریاس
گرنن زندہ آنن رٹت خواہ مخواہ
ہناہ اس از شہر دامن نہر
اشہین نیزہ نہ گرزنہ تیغ بران
بمن ڑون جوانن ننہ دردل خیال
زحد خصلت بدِ تمو ہا دمک
کڈک از میان تیغہا بدرنگ
رٹان کافرن تم ڑبان گہگ سر
خدائن و توک قوت بے شمار
وپھنت مردمی غازیان دہر
تلفت زن اکی نیزہ سپتین پلان
بقوت دوان ضرب گرز گران
پلان بو دوان جان ازان کھوان
زہر سو لکان آسہ جوہای خون
بحشم و قہر لس وزیرس دیُن
کران کافران سر ز تنہا جدا
وزیران دپس شاہ زور آورہ
نتہین شیر مردن رٹیاد فساد

دلبران دگردان جنگی اساس
یکا یک ہمن قتل ساران کرک
سپن بلہ یم شیر مردان جنگ
بشیری ہمن سیت واراہ لڈو
کڈو یک قسم فوج سارے گران
بدیوانگی دراے ساری نبر
کرک صفہ استادہ در قلبگاہ
چھہ چانی دلبری نہ زور آوری
ہمت ژو شبوی کڈک تیغ تیز
نہ کرکینہ کربرونٹھ کنس کری
صفا صف ژاتان گیک از چار سو
زہیبت کڈان آس ہیت پتہ قدم
بتیغ و سنان و بگرزہ خدنگ

ہمن ژور نی ہیٹ کڈو زور ساس
نہ کانژاہ ہموا تیوی کانھہ ژول
بلا شک ژوک سارہ عالم زنگ
نبر سار نبرد ز برنا و پیر
سپاہان دگردان جنگ آوران
ہمدان ژلوک سخت جوش و خروش
دپھہن غازیو سوی حق نیو پناہ
کران اک اکس آس ہمت بلند
کرک کافران پارہ پارہ ریزہ ریز
بکار ستم و سام و اسفندیار
کران جنگ رن بکنہ کانھہ ادبرد
اما غازیان شجاعت نشان

قوی ہیکلو ژورنی تہو فرک
نہ کینسے ژوک ضرب تہ سنز ژوک
پھہوئی چارہ ون فوج ساروی کڈو
بہر گونہ آنوک کردہ اسیر
نقارہ کرک سخت نزد شہر
شراباہ چیھہن کنہنہ روڈک نہ ہوش
خدایا ژہ ون کرہن یاوری
بنز د خدا ژونوی ارجمند
دنے کیاہ تہند جنگ و زور آوری
چنین کرد با دشمنان کارزار
ہزبران و شیران شاہ ارم
بدنبال شان ہمچو شیر دمان
کرک از صبح تا بہ پیشین جنگ

گرفتار شدن چار یار از دست بی بی زیتون و محبوس شدن

بلہ شور و غوغا پپن سخت تر
کنہن ژو دلس حال سزنا پپا
وزیرن ز بیعقلئے خویشتن
بتروہ کرک فوج بر ہم نہ خوار
دوبارہ انک بیہ رٹن از کمند
سوارہ بخجلی سپن در زمین
کرن کیاہ ژہ ای شاہ بیعقل دون
شکستن و لوی نال ای بدسگال
روان آبہ از چشم در رزمگاہ

زگر یہ تھاہ کر یک و زہ زشہر
دپن وای افسوس بر عقل شاہ
نرا بی ہنزی کتھ دنس سخن
انبو دلولی کرنہ ہتھیار مے
کرک ہمچو دیو زاز قہر بند
گرس ہیٹ اول گیہ بیش ہدر
کرن بلہ یم شیر مردان جوش
قرن نام شبدیز نزادن قدم

پر ژہوک نام خانو نہ غوغا کیاہ
کرن کتھہ دشمن ز زندان رہا
کرک بلہ یم شیر مردان کار
ہنہ ہنہ کنڈ ٹم تنہ نار مے
سلاح و سلب کرنہ زیب بدن
کرن حال بداہ تمس سخت تر
بدست خود آنن ژہ جوش جلال
انہس کت نی تیغ ہت بر ستم
جوانو کرک تورہ کس کن نگاہ

جوانا ہ دِ چھوک تند خوبے شمار
رہنت گے یکبارگی لرزہ کھوک
یوانی گرگ کریک باصد غضب
کلہ تراد مُو دکن یکایک ژٹنت
اگر چھوہ بین زندگانی لکار
دِ پوک دُلن محافظ جھو ربِ کریم
تعجب سین سارنی افرن
وزیر وامیر وکرُس جان فدا
کنیزن کرن حکم گنڈو کمر
کمربستہ استاہ حکمس نیار
سلاح وسلب تیر وترکش کمان
ہمہ رخش تند خوی مثل پلنگ
شہین دِ پوسہ ای دختر کامگار
بوامروز چھین ئے مدینہ تیار
نخوتمسندوی بوامام حنیف رض
مقابل گزھی دن علی صاحب رض
گزہنت بوہ چھین بانہ آن شیر نر
دِ چھین بابہ بو بانہ شیر جبار
ژہ ہیو آرسہ کرکا ہدو یم پہوان
براہ مدینہ بجاہ دِ چشم
امامس بلہ لگو بہ ضرب شدید
ہٹرت نین تیم بار نزادن قدم
امامس پین آسو سبب اک غلام
زوحشت کو ہس ہٹ شوزلنت کمن

زِ سُم سمندش دِ تھانی غبار
مٹھوک جنگ رو دُکنہ کہنہ اختیار
تلوکباز ہ غوغانہ شور دِ شغب
کرد فوج برباد تھادونہ باد
بہ ہنتھیار تزادو بجنس کارزار
انن نام بستہ کرت از کمند
وزیران امیران تہ دانشوران
کرک بستہ تیم قید خانس اندر
کرن چھوم مہ سوئی مدینہ سفر
کرن سارنی پور مردان لباس
دِ تن سارنی تیغ وگرز وسنان
سہمت گے لئے اکہ تاجی سوار
کمربستہ کت کن ژہ چھک از تبار
چھو اندر مدینہ علی نامدار رض
باقبال شہ لس کرم مہ تلف
تُسند شو پیومنت چھو درہر دبار
انتفاہ کرہ تس سبب با کرد فر
مبارک شہین تس کرن آفرین
ہزر بر دمان چھک ژہ بہرزمان
ببا اے علی مختصر کن کلام

داستان دیگر

چھو راوی لکھان آسو مقفر بنام
بلہ ہیبت ینو نہ نی ژو زبار

دِ چھنت پر زلوک بام ختن نیوک
بغم گے گرفتار ہر چار یار
یقین کرزہ ژو نوی مہ نیمو ژٹنت
چھو ماوُنہ زندی پوک اکہ استاد
تمو نام ہنتھیار نزادک زبیم
بہ پیش پدر آیہ بس شادمند
شہین کرُسہ شاباش تہ مرحبا
قدم نیون دل محل خانس اندر
دِ پوہس تمواس چھہ حکمس نیار
ہمہ ہیچو خود کرد جنگی اساس
سواری دِ تن گمہ نمن رنگ برنگ
رِوا رُو بر مجلس شہریار
کرُن عرض فیرنت کاہی شہریار
دیان چھین ترآن ملک تیر جبار
سو مارنت لگمت چھوم بخاطر ہوس
ہزر بر دمان کوسی چھو بڈ زوروار
دِنیم دِ ن مہ رخصت لیمنہ قرار
برو باخوشی چھک ژہ تیر غرین
لبن بام رخصت نہ نزادن قدم
اول دِ ربیان آن ژہ حال امام
یقین آد خاتونہ گے تیم شہید
بصد خورجی سوئی شاہ ارم
بجنگ تیم دِ چھنت آسو ہیبت گُنت
سو مقفر دِ سنت آد از کوہسار

امامس اول فيو رسوي اواندي
مژه چشم بادام کرنم کلام
امام همام آسو بيهوش جان
امامن ٽڪان هئو سسي ين هتن
بو در خواب شيرين آئيو ميهان
سهاه در طرب بوس بي غصه و غم
مبارک به خواب مبارک ڇهو
لڳان پانه ڏيو ٺهم سو ضرب شديد
خبر ڪنهنه ڇهو نانه جنگ گران
رٽن هيب زيئو نه ني تم بزار
کهسو خليس ته ڦيرونس عنان
خدايا مه ڪنو ڪيم تم ژور يار
رسيد بخانه در آمد درون
انن نادرن نام مقبر غلام
دنن مقبران سار رودا و حال
لشدرت گنڊت نين تم زور بار
وست آواز اسپ بيهوش هو
بو نبال باران بقهر و ستم
منه ون هيڪ گرز گادسر
جگونه هيڪ ضرب جان ابرد
گذشت تم امام او مدت بيهوش
بزوره نلن سيت پانس انم
علي پهلوان خاصه چانوي بدر
بجنگ چهابان زنگ هيبت کهون

لڳي آغه مياڻيو پوڙي نه ندونڊي
لڏان خاک بر سر ون زار زار
ڪمنت زنگ واره ز ضرب سنان
ڌهت سد کرن تفرس ڪن غلب
رسول خدا شاه هر دو جهان
نه پوزت دپوس مقبرن يا امام
بفضل ڪرامت خدا ابن ڇهو
ثنا ئنس خداليس هزاران ساهي
ڪمس سيت آمو نقابل کران
بدست عدو بازگشتند قيد
گذهو دن لسوئي مدينه روان
نهايت گرس ڪهف نه نزاون قدم
امام از غم بار دل پر زخون
وين مقبرن ول ڪرم آنکاره
بره ڀونن سين سخت جنگ جدال
دنن م غرب سنگين لشيپ امام
يقين هيوٺ زنيو نه از جان گو
ڪرن ژدلون هيبت سخت تر
دورن نهاد مود زمين سر بسر
نمو نزاوه هنبهار يکبار گي
نلن سخت از گر به جوش خرم
نه پوزت دپس و الدن اهي پسر
مه هنش ها دراه دوشوي شير نر
خصوصا بجنگ ان دست سيت

زه ڇهوڪ آغه مياڻوي بوجانوي غلام
رکهوان غم ودان ناله بي اختيار
کران تليدن نهف نه پهنس پهقن
زه گوي کياه بو بيدار کرنهس تغلب
گر ڏهي ڪنو مه هيبت بني محترم
خدايا جانم بخير الانام
مه آسم خبر ڇهو گمنت نوه ٿهيد
گرک يم برحمت ز دشمن خلاص
ڌهو نهد ڇهو ڪنه ڀهوه زور يار
رها ئي نهنز ڇهنه ظاهر اميد
نه پوزت امامن ون زار زار
لسوئي مدينه هاندو و غم
بکي والدن ڏو ٺه غمگين امام
امام از ڇهو در غم گرفتار زار
کرن جنگ در جنگ بر کوهسار
ز وحشت سين مندين نه تمام
ڊهنت واره لس نيز نزاون قدم
ژهنو دل به هنبهاز نزادن تير
ڇهونا به افسر ين شير مرد
ڪرت نين بسته هيڪ بارگي
وي کياه ارس جيل کم کم ونم
کرت سخت شرمنده ملاس اندر
زه هيمه پهلوان شير مرد جوان
اتي گرزه هيو افراه ڪهف شڪست

مه ڇهوم جنگ ڪرڻ ڪئو اره لوز
پٽو دراد سوي ٿو رانئس لوح زير
هجڻ نه ڏنت والدس ڪالهه ڪنهاه
ٿرين غمين بهر گونه جگر

علي صاحبس سبت ناهفت روز
نه لوڙنت امامن نه فرڪرڻه سر
خدا ايس ڏي ٻڌ ڪرون نصرت عطا
سو آسي ستهاه در غم اه احمد

بوآس نزنا نے سو بو مرد شير
سپن سخت شرمنده فڪران اندر
ڏهنت والدس ٿيا به حجرس اندر
ٿي ٻيٺ در حجره در ڪرڻه بند

برآمدن امام برائی جنگ بهراه منقبره و دراثنای راه آهو بنظر آمده

شباه ڪڏ امامن باندوه سخت
مه طعنه ڏنم والدن سخت نر
قسم از خدا د رسولِ خدا
بخدمت ڪمربسته حاضر مُدام
ڪمربسته بود راس راه سفر
ڪرده به ملاقات بايڪدگر
تهنز ڏکنهو غيرتن ڪڏ مه سر
ڏيم ٻڌ سو نصرت نه نيرم مُدا
گزنيت نم سيئن والده ٿو شبار
ڪبنزه ڏنس تمه پرزهونس پيام
بشهرارم ڪرمه عزم سفر
دُعاڏن ڪرڻ گزه هر صبح و شام
په بوزنت انُ والدس اضطراب
پٽاره پوشاڪ علي ولي رض
گنڊن ساڙ هٿيار اسباب جنگ
بجنگل ڪمنت آنس بهر شڪار
بناگاه هرناه ڇهو ڪ خوش زين
علي صاحبن باڻه ڏٺهو روبرو

صبح فلو گنڊن ساڙ اسباب ڏرخت
گرس زين ڪد نيز ٽزادو قدم
بما نانه لوپانه نيرم مُدا
ڪبنزاه انگ تس ڏي ٿوڪ ٿي پيام
زموت و حياتي ٻڌمنه خبر
نوهي گزه روزان رضا در دعا
ده ڪر فيره ٽتوزاه بغير از ظفر
ٽتوٽي تس ڏي ٿوڪ نيز ٽزادن قدم
برآمد برون بهر آن نامدار
قسم کهيو امامن نه راهي سيئن
ڏن ٽتو فيره ڪرزاه بغير از ظفر
ڏنن ٿي نه نهاڏن قدم بر رڪاب
پراڪنده دل گو سڻي ڏسته تاب
ٽٻاره انوس تمه لاڳن پوشاڪ
زگو بال ڏي خنجر سنان و خدنگ
ڏڇهوڪ جنگلاه ڏو رسخت ڏي بيم
ٻڪيل ڏي ولاد بز لبس نازنين
ڏٺهت گو سونوش شاه دلدار

ڏين منقرس نام ڏنهه گنڊ ڪمر
پئے جنگ بابادشاه ارم
ڏيوس تم بو ڇهوس مُ زرخريده غلام
ٿه ڏلن ڏي الدس ڏنر هيباني سلام
اگر آس فيرت بفتح و ظفر
ٿي سبت نيرم زحق مُدعا
وليڪن ڇهو ساروي بدست خدا
بامبد حق سوي شهر ارم
ڏڇهن نه نتي بام حضرت امام
ڏين والدس ڪُن گزهم ٿي ڏنن
گزهم والدس ڏي انناڏن سلام
ڪنوي زنو سو مقرهنن همرڪاب
ڪبنزي ڏين انده ڪڏ ڏولي
ڪرڻ رخت مردانه بے ترس و باڪ
علي ولي شير پروزهگار
مقام درندان پرخوف و بيم
يڪان آسو زهاله دوان پرلبو
غلامس ڏين اي فرزند دلار

اَنِتھ دِم بہ ہرنہ مِہ زندہ ژِتھ
ژلان ہرنہ بروٹھہ بروٹھ زمانہ لون
یِہوِی جواناہ سٹھاہ زور تل
بٹھہر آو لاران ٹلُن شور و شر
بہ جنگل قدیی مِہ چھوم صبح گاہ
علی مرتضیٰ صاحبن چھوس غلام
سونتِ تُھو ڈیر سن لِگ کرنس روان
ژلی نِیہ نہ روزی بجنگل کھٹِتھ
نِمس آسو دِل سٹھاہ اشتیاق
نتھی دیوہ بانی علی پیہ ہیتِھ
کرِتھ لبتنہ یکبار آتن ژِتھ
یاحمد مِہ ورخوشنود بود
قدم بانہ نزاون بدنبال دِی
نتی لوس دوہ آو نزدیک شام
بسوئی در خیمہ نزاون نظر
ہناہ تُھو دوری بدریا کنار
دوان گومُژ لنس سو بند گران
قمر نہ علی شاہ دلدل سوار
نتھی بوزتھی دراو مرد یِہود
رماکم کرد میانو قیدی نتی
یِتھو حضرت علی خاص پروردگار
دِچھن ناچھو بوسہ پاین دِمس
بہ بوزنت دِلُس جیدران ولولی
باخلاص دل زیر پایش نہاد

گژھوس زاگ ہیتِ نِیہونہ روزی کھٹِتھ
سولا ریو نس پتہ شیر جبار
گران آسو از راہ دیگر شکار
یوانی گرُن نس فلک از شرار
یِچھو کر یود ٹھہرن نیس کا نہ کھاہ
قمر نام چھوم آس بہر شکار
بدنبال آہوی نوشنز نشان
یِہودِی نہ بوزت سٹھاہ شاہ گو
علی صاحبن روز و شب بہ فراق
گران بُدوہ نِم میان رخت خواب
درختس اکس ہیتِ نتھاون گنڈِتھ
وِچھان آسو نادِر شیر جبار
تعجب سٹھاہ آس بیحال وے
پس از شام پو یان بجا رسید
درختس اکس ہیتِ گنڈِتھ قمر
قمر آسو گریان گران زار زار
رماش قمر آو حمد اہ پران
یِہودی وِنہتِ نندرہ گو نزدیک
اتھس کٹ ہتِرن تیغ براں تُھود
سو آسوم مِہ رٹُمنت بطمع دِلی
نبیؐ صاحبن یار دلدل سوار
خوشی تازہ آسم مِہ نیرم مُراد
دِیانی مِہ چھیم ناو حضرت علیؓ
کری سر و آسر فدا پاینے

قمر دراو دُنبال آہوِ دوان
یِہت رُد در جای دِ انتظار
دِچھون یان دُنبال آہو قمر
ژِہ کُس چھو کنہ کتھو پور داری شکار
قمر گفتنش ایمردِ ابلہ کلام
کتو یِچھو سنہ چھوم ہیت شیر جبار
دِپیانم بہ انزن ژِہ زندی ژِتھ
یِھلس دل ژِلوس قمر نہ آزاد گو
کران رای دل قید تھاون ژِتھ
نتی آنہ ایمان خدا چھوم گواہ
اندر ژاو در خیمہ مردِ یِہود
قمر داونو نہ گے سٹھاہ بیقرار
پکان گو علی مرتضیٰ دُو زنام
یکے خیمہ خاص برپای دیبد
علیؓ ولی شاہ دلدل سوار
علی صاحبس رُد و نہ اختیار
دو ثنے ہیتھ نوُرم بدریا کنار
بہ قیدی یوان چھو منہ مِہ نظر
یِہیبت کران کر یک کم چھوہ اتی
رائیسنا یتی پور حضرت علیؓ
نہا یِن لسند چھوم نجاطر ہوس
بہ کُس یِیوم ہیتِ کم کرُس نامراد
بہ بوزنت یِہودی ہیتِن شاد شاد
کڈوم میانو مطلب نِہوم لا دنی

زنانہ انن ہیش شیر جبّار
سبب کیاہ گمت چھو مہ نش کہیان
یمس آسو بسیار حسن و جمال
بلے باک چشم انز خاص احد
یوان آسو گہ سو صاحب نظر
کرُس یورہ یمہ بلکہ بد گفتگوی
ونہت نہد نہ دپلس تتی زنگہ ول
دوبارہ ادہ دپھو نہ سوی باکمال
امی پوز ھپ چھوم مہ ستھاہ ملول
گنہگار نی سوی چھو آمرزگار
رنہ بوزت علی صاحبن کر دعا
برحمت یمس کرنہ عفو خطا
خدا ین اجابت کرُس دردعا
پھوس دل ژلوس سار غم نہ ملال
قبیلہ بین سنبراوت انن
گجک دی زجک سار آوارگی

دپھک نشکلہ ڈجمز گمز سخت خوار
دپُن یا علی مرتضیٰ بوز حال
یمس ناگہان گو یمس کن خیال
چھہ صاحبدلن دل بصورت بلان
امس کن دچھان آسو بابدہ نر
سو بومرد خفدان ستھاہ خق پرت
کرس خالقن نام صورت بدل
خدا زانہ کُس آسو گو کور کُن
کران عرض چھو ین یہ وہ نشا وقبول
یمس بدُ بنی پرانو حسن و جمال
لبوی خداوند ارض و سما
ونن بیہ صورت نہ کرتن جوان
جوانس سپن حاصل موہ
زنانا ہ بپن نازنین نازہ نر
یمن بنو بنوی لوی حقیقت ونن
نوی لگو علی صاحبس یعن کمال

دپس مرتضا دن مہ کر نم بیان
اکھاہ آسو صاحبدلاہ پُر کمال
ڈلک بنہو نہ ہو نشہ گڈھی ازی بد
زصورت چھہ نم اصلی معنی نلان
امس زاہ بی ہاو نہ راو وروی
لگس سخت بھوپس ولن بوڈکنت
نہ روزس جوانی نہ حسن و جمال
نہ بوزس کُنی نیز بیے دراو نُن
دعا نوہ کر دسوی پروردگار
پری کلمہ ونُن نزاوہ کفر و ضلال
خداوندگارا زہ چھوک ذوالعطا
بنوبہ دوشی یم چھہ زی کُن بوان
زنانے لبس بیہ حسن و جمال
زیادہ لبن صورت از بیشتر
پروک سار وی کلمہ یکبارگی
مذ بیچ خبر چھنہ زان زنگ حال

در بیان رفتن والدہ حضرت امام حنفؓ در پی فرزند بشہر ارم

وبہراہ بی بی زینون جنگ کردن ورکہ

سپن القصہ والدہ خود تیار
بدنبال فرزند عزت نشان
یکان دراہہ از راہ انگہ بہار
بناگہ سر راہ دوزہ را بدید

توکل کرت برخداوندگار
زہ پھٹ والدان نراونہا قدم
وون درفراق پسر زار زار
بڈت گبہ فکران اندر زبر نام

براکسپی سوارہ نشہ ندران
ز شہر مدینہ براہ ارم
ردانہ دران کوہ یکجای رسید
کہ آبا کدام است راہ مدام

دچھن آسو درامُرنت امام ھمام
دچھنُ نوره فوجاه بوان از قہر
سواراه رُمو منزره فی الفور دراو
نشان مقبرن آسو کرنُت بیان
ننندی یمو پوره کرہس عتاب
گرت چھک پکان وِ اتنان قبایں
ولے آرِسہ لبہ دِختر پادشاه
ھناه شرم کرنزاو نتہو چیم دخم
تتوی ابن تم وبیگانہ ملکن یہ فیر
دو بہ اکہ آسی وه پانس نِروال
نہ بوزت سہ رتیون ییں خشم ناک
گمانہ ژه چھوے کیاه نشانہ مِہ ماو
تمی آنمی بانہ کرمک سره
بہ حسنُ وجوانی ژه لوکن مِہ ماو
مرک بامِہ مارکہ ون کہنہ چھونہ زور
نصیحت مِہ کرعی بجا دتھا ہوش
برائی خدا نزاو خشم دِقہر
گزہن کتو ژه چھونہ مِہ آنم تنگ
دِتن ضرب شمشیراک تس لبسر
بفضل وکرم دالده رچھہ خدای
دو دستی دوان اکس ضرب تیغ
ڈلنت گونہ ژبتونہ کھنو سخت زور
سپر چاک شد تیغ بر سر رسید
بگرون کمند دلیش کشنت بند

کھُو رِ والدن خنلیس فرِ لگام
گرنُ پٹ دوان سخت جلالن گران
سوئی والده آد زن نیزداد
چھہ نرکن یہی بیبِ تتون جان
ژه کیاه چھک کمز بیحیا وحجاب
اگرچہ مِہ از عقل معلوم کر
سہ از پرده نیرن چھہ مشکل گنھاه
بہ حسنُ وجوانی کرینہ دِفا
چھو درکار ئی پرده نیرون نہ نبر
زنانے ہن گنج خالص اندر
دپنُ تس تندی بی نرس باک
نمو دپو سہ غیرت انت یام دور
زنانہ بہ در آخر چھہ مردان جِرہ
دپسُ بیبِ نتو نہ غیرت نہ ننگ
کرودن انتھاه اک کس سبب لُور
مسافر مِہ آنوک ژه در راه تنگ
مِہ کر کشمکش بن مِہ بالکل زہر
بخشم وقہر آیہ زبتون نام
بفضل خدا رٹو نمو بر سپر
سپین ژ برزامت تتی تیغ ہر
رٹان دِ دتوی بر سپر سید لیغ
دو دستی دِتن ضربُ تیغ از قہر
سر پاک زخمی شده زان پلید
سپین سخت عاجز گرفتار وزار

پکان گیہ منا دوزراون نظر
اتھن نیزه نہ گرزه تیغ بُران
یوانی رِمو پرزه ناواز نشان
کمر بستہ فوج زنان ہت یوان
کنیزن تہ پانس یہ مردان لباس
دماغ ہنز بری ژه اندر چھو زر
ژه ای دختر پادشاه ارم
مِہ دِلوگی صفا کال واتی جفا
عمر اورنت ون خدا کر خیال
چھو ہنز مرن زاه نہ نیرن نبر
ژه کمہ پاٹھ کرہ تھم زنانہ مِہ ناو
رکا بونبر ڈیٹھ مگی یمہ ژه کھور
اما بو زکھے تہو خیالاه ژه نزاو
مِہ با غیر مردان ہمیشہ چھو جنگ
دپسُ والدان مہ کر زیاده جوش
مِہ کر عاجزن تہ غریبن ژه جنگ
زنانے تہ مردس چھو کرجان جنگ
کڈنت تیغ بران کڈنت از نیام
تتوس ہت ٹھاه ضرب تنو الاہی
نت ضرب کُسن یہ کسے کار گر
بتو والدان نیزه لایوس بزور
نمو از سپر رٹو سبالای سر
پتے نمہ بیکبار لاین کمند
کرن التجا با خداوندگار

آلهی زه چهوک بڼ سمیع دبصیر
رهائی دنخم ولن بفضل عمیم
خداین خ عاتها دلس مستجاب
پکان بیت هت آسو مغفر غلام
رٹن گر دپن مغفرس ای غلام
پنتے م ابیم مادر باصفا
زه پیت فیر دل کهس باین کهسا
دچهن لشکراه اک طرف دگر
لکان خ تهو سو فیرت امهس دپن
رٹن مانتی والده ازنئے
بیکدم دنن ناز از کوهسار
لکان برزه نادن پهلوان نان
بخشم دقهر آد کرنل کڈٹن
رها والده کرنه از بند سخت
به کباه واهی کبا زه زنتهم کمند
اکی زنجیر نزادن کرن پائمال
علی پهلوان بابه چهوم ذلشرف
بضرب سنانی کربانک زه زیر
زه مارت رٹن نیم تم چاربار
ننی نزاده هی ماڑٹن بانه سر
ژه نے واهنک اک گراه انجوان
کرت ماره آواره اندر جدل
بخشم دقهر آیه زنیون ڈان
نده ضرب خود را برو زود نر

ژه چهوک عاجزان یاور و دستگیر
آلهی به پاس نبی ص چاریار رض
برحمت لکان لس کرن فتحیاب
بناگه امامس بدل پیو خیال
ٹهاه والدس بیون حب تمام
زه دو لبیار منزل چهوریٹ
پنتے م ایوان ڈلشهن کاهه سوار
کران جنگ ڈیٹهن تمی زورمند
امامس بیج لوزت نه جبرت انن
فرن گر بدانسوی نزاون کمند
دچهن فوج لبیار خنجر گذار
نکهه آدنه برزه نن والده
کڈن زنڈ نزاون کمندلس زنت
به ڈیلشت سه زنیون سین خشمناک
رهاکوه قیدی زه کر تهم زبند
دپیس تم به چهم والده ماجده
دبان نا چهم مه امام حنیف رض
مه آسوم یقین تمی زضرب خنبد
کرم قید در قید خان تم چهار
نگرد الده چان ڈیهم دلیر
کرباجی مه نت والده قید خان
امامس خ پوئس بخشم کمال
دنن ضرب شمشیر بر پهلوان
بلغز بدزنیون ازجای خود

گبس بو گرفتار بند الیم
پچهوم تنرم عزت زدست کفار
براه دگر آسو دراهن امام
مه نه والدس آسو الفت کمال
بوزانان چهوس مقبر باوفا
نسندین باین راه ماگزه کربوٹ
کوهس هیٹ کهت دو نزاون نظر
الکهاه نیو رٹن اک برور کمند
دپن آسه زنیون آخر شبے
دوان آه گومت گرفتار بند
نظر تم دڈن ڈیٹهن زنیون جوان
گرفتار بند کمن آمده
بفضل خدا دبه نیرزی بخت
دپن لس ژه کسن چهوکنه نیو اک
ژه چهوی کبا زمردی نجالد خیال
بسوی خدا عابده ساجده
دلبس نام زنیون ایم دشبیر
پتهر بیوک نه گرگ ازجان شهید
لو بدزانه چهوک ژه زندی پتهر
لگس ضرب شمشیر آیه زیر
به کر تهن رها چهوک ده امن بدل
بجز حکم حق کبا چهو جای تو مجال
امامن لسنز ژنڈ رٹ بر سیر
برد ورے سیر صرب اد کردکر

کوہس للہ ہی بدسہ شمشیر تیز
نہ کر دیداز جنگ آن شیر نر ننگ
کرک تیغ بازی نمونا بدبر
کٹارہ کڈان ولولی ار بغل
سٹھاہ اک اکس ہیٹ کٹارہ ڈنک
جھونہ زخم کس برد گر کسن لوان
کرک زبرنامت کٹارہ لڑای
دنن چنگ لنس در کمر بید زنگ
اماہس خ بن دلہ شیر نرے
سبین ننگ رجنگ آن شیر نر
انہس کت رٹن ہیچ بک نرک گاہ
کرہی سوراڑ جن مشی کبر وکین
برائی خدادن مہ کرنم رحم
ژہ بدخواہ پھوک زندہ نراونہ زاہ
بلاشک بو بدخوی ہس پرخطا
کرم نو بہ دن یو نہ کفرک ژلوم
مہ مارکن دن آزاد نراون کرف
بنام خدا سانو زو جان فدا
ڈپس والدان بردہ بو زکنہ مبانو
گزھی کر ژہ زاہ خوش نبی مصطفےٰ ﷺ
مہ ژانوم لبوم از مراد دردن
بجلدی خ نوم بو کرے اعتماد
سو بیشک بنن سرنہ افسرکرن
بنن یان مہ ملک گردان کرم

بنوزیس دن گوہس لےنیزہ ریز
کرکا اک اکس سخت نزدہ بڑان
نہ کس فتح کرنہ دنہ کس گشت زیر
اماہن نہ شمشیر کڈ از نیام
ارکس اک کرن بارہ بارہ ننک
کٹارہ ڈنھان شعلہ زن وزلہ
ہر بران تمن کینسہ کر زخم آی
دو دستی بکشتی سٹھاہ کرنہ زور
کٹارہ تنہن دن ژہ ٹکرہ کرے
کرن برزبان یاد نام خدای
ڈیان پھوس کرک دن ژہ تدبیر کیج
بجلدی کرن تورہ فیرت سوال
رانی کبا ژہ حاصل اگمارہ ہم
زوجت کرن والدس کن سوال
برائی خدادن ژہ کرنم عطا
ڈپس خ الدان نام ای ذی عقول
بنی دن مسلمان کلمہ پرت
نمو دلوسہ ای مادر مہربان
پسند کر کری زاہ خدا جنگ جانو
دوبارہ فدان بیرب نے نیتون بزار
بظاہر گمنت بخت پھوم سرنگون
ڈین نی مہ آسوم ز جنگ ملخیال
سو سردار بنتوی بو شوہر کرن
سٹھاہ ملک ڈیٹھم سٹھاہ پہلوان

ولیکن سہ زنبون جنگی پلنگ
ارکس خ نہ اک شیر نر گرزہ زن
بقہرآبہ زنبون اندر جدل
کٹارہ کڈان از بغل بانم نام
نوشتی آرس پردل نہ جنگی جوان
وچھان آس خشمین گرنان نرلزلہ
ڈیان آیہ زنبون بشکل پلنگ
ڈلوس نہ سواز جای خود او دلیر
بدو دست رٹوئش اماہن کمر
بنن تہہ تلت سی زرین بر لہی
بقوت دمت دن خ رت بر زمین
مٹھوم وغدغہ نہ بلانی خیال
اماہن خ لوس فرن بو نراونہ زاہ
بیس بو خیالکیس پایمال
مہ ازجان خ دل بین وایمان رٹوم
دن بخشس برائی خدا و رسول ﷺ
بجان کونہ مانو سوال خدا
کرت دشمن لے ٹت کر پھو جان
دن مرضی بین چھی مہ توجی صفا
سونی والدہ با ہزار انکسار
ڈپس والدان کیج نہ آسوی مراد
رہلس پہلوا ناہ کرم پایمال
تو ہی پانسی زخت مردان کرم
سٹھاہ شاہزادہ وجھم نوجوان

برابر مہ کاٹھ بالسنی آدنہ
سٹھاہ شاہزادنہ لدم قید خان
نہ بوزت دپس و الدان ای لسیر
بوات دان گیس خوشی ٹہنی اخوبن
امامن تننی والج اسننہ تنہر
کبنزہ نہین آیہ دراہ دبن
نصیحت یہ از گوش جان بوزری
بردہاہم باٹھ کن تیہو بہ فیر کوہ زاہ
بجان کرزہ آوا شب و روز بوز
کرو عقد بدا آیہ امر خدا
کرس ہیرے نیتو یہ خاطر بجمع
فدا جان کنم در امورات رب
امامن ذلیس جہوم مہ کھوبت قسم
بوروزا گرے عیش خالس اندر
مرخص سین والدہ باتشم
خیال آمدش ابہنکہ زنیون اگر
پہہ زنیون سٹھاہ پہلوان زور
دپس والدان وننہا ایتہ جوان
امامن دبوس ہیوم دردل خیال
پہہ زخمی گمر نہ النس ما بہرتنگ
کرن عرض و رن لسنہ ای کرم
برائی خدا دان مہ نی بخشتم
اگر پہوہ نہ مبالوی نوہی اعتبار
گزھی خوش نہ گنڈن مہ ننو سورنم

مراد دلی کبنہ نشس درادنہ
پنن کن مراد دلی از لبوم
مہ مارکن باآہسنہ والن تہر
اگر مارہ ہن این غریب و اسیر
سین شاد آزاد از بیم و شر
امامن دپس تام دنفہ زود نز
بخدمت امس لے فرو شب روز زی
بصوم و صلوٰۃ و بامر خدا
خودی نزاد دل نہا در دروکوز
اگرچہ سین والدہ ات رضا
بغیر از تو وان کاٹھ لبہنہ طمع
دپس والدان بہانہ زور آدرہ
بہانانہ بوبانہ زبنن ارم
دپس و الدان گڑہ حوالہ خدا
امامن قدم نزاد سوئی ارم
کنہ نقص عہد و شود جنگجو
امس نش پہوکیاہ عہد سے اعتبار
گزہت کیا زہ آہم بہ بازگشت
پہہ زنیون زبردست جنگ جلب
نہ بوزت سہ زنیون سین اسرار
کبنز کمین زر خریدہ توام
زہ نہ والدہ چالسی ہت فدا
بدست تو دادم ہمہ اختیار
امامن کرس لسنہ از بیمان

بجنگ بامن جہم سٹھاہ پہلوان
مگر آیہ نے بخت کس کار یہ بوم
یہ دنوس سین کرمہ شر کشمکش
بیقین کرزہ بوزاہ نہ بجنبنہ ننبر
پرن کلمہ از روی صدق و یقین
زہ با والدہ گڑہ مذہبس اندر
زخانہ نہر نیہو نہ نہر کوہ زاہ
اطاعت بفرمودہ مصطفیٰ
یہ غیرت ہمی بورہ نہرت مدا
اجازت گڑہم دلو علی مرتضیٰ
بوخدمت کری والدس لے و روز و شب
یہ کیاہ پہوکے نان بانہ بکہناکرہ
ہمت بار ہم قید خالس اندر
بفضل خدا نیرہ نے دل مدا
روانہ چوشد اندکی پیشتر
سرراہ با والدہ نیکخو
ننی فیور ننو آوجلدی دان
بوفکرن گیس ول وغم سرگذشت
ونے ماکرم والدس ہیت جنگ
امامن مہ نہادم نہ کنہ اعتبار
مہ نشر مندگی بردنتھی آیہنہ کم
کرم راہ حق دان ہنن بان فدا
گزھی خوش نہ وعدہ بردی بوزنم
کبنزاہ ہنن بہت زنیون جوان

مہ وعدیس نہ ندن جعی نہ اعتبار
چھو دلول پران کلمہ از ہم جان
گمڑ والدہ ہیم مہ از زخم ننگ
بیہر راہ امس ننگ آنگ بیہ
ہنتن رخصت از والدہ باز ہم

رہ آزماوین چھم بہ بسیار بار
بیرن کلمہ دلول کرت جان رنا
ندار دوننن تاب بارای جنگ
دپن والدیس بیرون نماد شاد

بہودی یو گرد در جنگ ناتوان
بہودی چھہ آسان پتو بر غا
بہودی زہ آسک ہنگ ما بیہ
کرک نہ ہو نہ کینہ دستان کشاد
قدم تیز نراون لسوی ارم

رفتن زنبون ہمراہ والدۂ امام محمد حنفؓ در شہر مدینہ

چو زنبون با والدہ شد روان
سیہ روی بدخوی لیس پرشرر
دپن والدیس و ننم ای پہلوان
کرت لبنہ وننم زہ چھوک گنہوان
دلیس تم ونک بانہ مہ حال خویش
دنن نس پنن کیفیت مو بمو
دلیس تم پردی وننہ بدیچی نکہ
برڑہ ہوت بلہ باوی بلا فال در قبل
ننام کم کم پہلوان دلبر
بہر سو ہمت اسندی آسو شور
مقابل تمس آبہ بامت جنگ
انن ننگ در جنگ خو بیدریغ
بنو کر کہ گشتنی بہ یکبارگی
دمن دن دورن برزمین با قہر
نہ بوزن گیس باک نیرن ندی
بیردم کلمہ دراپس دن از راہ دین
بیرن کلمہ بونس کرم درنکاح

دچھوک کافرہ آسو برو بٹھ یوان
ننکاریس سو بوراننوی فوج ہت
کنوک چھوکنہ زبی وکیاہ چھی جان
دلیس والدن کافرا روز ہیت
دمی تانہ کر راہ رفتن بہ پیش
بہ چھم و خنز بادشاہ ارم
گندت کیبازہ انمز گنہگار دش
بل زور مندا ست زنبون نام
بزور و نبوت انجم آم بزیر
چھو فرزند میانوی امام حنف
ہز برن نمی کر بہ در جنگ ننگ
بگر زگران دستا نہا ہی تیز
اما من زلت نبہ ازبارہ گی
کری ریزہ خشخاش ہم استخوان
مہ ہش مضطرہ کردہ بارہ لدی
امام ہما من با تمارع دبن

بہودی فوی ہیکلاہ زوردار
یوانی شر برن رفتن بروبٹھ ہت
انتن مکہ ملکہ زہ ہم نوجوان
زہ نہ ارسہ کیاہ ہنو نہ دلو نزادوت
بنگ والدہ آبہ زان گفتگو
رہ چھم نوش امام حنیفن حرم
دلیس والدن بوز ساری دلیل
چھہ شیر افگنی کاروی بردوام
امس کا نہہ اکھاہ کرکمت آرزو
فوی و دلادر ستھاہ بر شرف
چھہ در جنگ تیر وچہ چھک تیغ
کرک اک اکس ہٹ نہایت تیز
اتہس کت رٹن ہیچو گلبرگ تر
منشی زور و قوت نہ تاب توان
کرم توبہ از کفر و ز جہل کین
ہا ہنہ وا حق ننی برزمین
غلامی کری دن لشام وصلاح

اها ٻڌي ازجان ۽ دل ڪري قبول
پهلوان نه دلخواه عزيز اٿس
سراه ٻاهر ٿيو جنگجو
من ايهها ڪنون ۾ مدينه برم
اٿس هيٺ ٻو ٻڌ عاشق ۽ پهوس
نخواهيم ره داون اصلا ترا
هزبراسنز بو زهقي پيوم بيم
اٿن دست بسته مرش سربري
ڏيس والدن اي خبيثه زبان
بيکدم خدا پانه آفي زوال
اکي نيزه سنين ڪرس ريزه ريز
رها ٿيو نه کره هين ٿه از بند خويش
يهودي کڏيٺ آن تيغ بران
ڙٺان ضرب هر دو طرف برابر
اما والدس آسو ضرب گران
بزخم سرش زخم ديگر رسيد
خدايا بحق نبي مصطفي
بعز علي حيدر نامدار
سراه مرن مهانو ڪر گرٺه جان
ڪرن ٿيو داز بند ظالم رها
بيکبارگي ٻاڏنن برو زبر
ٻوان در ٻنيٺه ڪونه کينسه زنهار
ٿلن اهليه حيدر پاک نشان
هر دو لطيه کسا نيد ٿيو

پوءِ هيڏي نه ٿيو نه فرحت حصول
اها ڪري لبنه از بهر اين
ٿهمتن صفت دار ڏوڻن خو
نه لوڙت يهودي پوءِ ڏٺن شلمند
بزنجير عشقش گرفتار جهوس
ڏپوم باره لاره اندر ارم
ڏران گوس در جاي خود دل دو نيم
تو بگذار اين را نهان سپار
جبا ڪرمه آن ٿيڙهه ڪنتهاه در ميان
ڏليس هيڏي ٿيو نه خرم آخر
ٿنس پهلواني ٿنس رستخيز
ٽنڊس ڪلامس ڪرن نه عمل
ڏنس والدن ٻوره ضرب سنان
ڏپان زبر ناموت ٿمولا گو جنگ
بسر سخت آمون ٿي زينون جوان
بزخم دوم گبه ٿير ناتوان
رهيوم شرم ڪر ظلم ظالم دفاه
رهه از دست اين ظالم بدشعور
مدنيس اندر دوانتادم دوان
ڪرن ناگهان ابرتا ريگ ڏنار
زهر سوي آن کوه سخت وزيد
خدا اين نڪاح ٻوز روح الامين ؏
مدنيس اندر داتنادن ٺڪان
ڪرن وانه وانوي دوگانه ادا

چڇه نيمه ڪينزه سراسر اٿس
مبادا کہ جاي گشن تيغ کين
امام حنيف پانه گو ڏرادم
ڏپن والدس ڪن ببانگ بلند
ڪجائي مهروي دلرباي مرا
بهرگون که ٻانم ورا آورم
دلن بخنن پين از ڪرم يادري
وگرنه بما بايدت ڪار زار
اگر پهوي زمردي بخاطر خيال
ٻو پاڻي پرز هسن کڇ ڪرن جهو ڪرنه
ٿمسن لوٺ نقبه ز فرزند خويش
سپن پانه مشغول اندر جدل
بشدت ڏنگ ضرب بر يکدگر
نه ڪاٺه در او غالب نه ڪاٺه آڻ ٿنگ
دوباره ز تيغ يهودي پليد
ڪرن آرزو با خداوند جان
باعزاز آن چار يار ڪبار
پناه دم نه ٿم ڏرمدينه ضرور
مجيبن اجابت ڪرس در دعا
سپن آنه گنه ڏران آن کوهسار
ٿلن هر طرف تيون گرد و غبار
ٿه وس اي اين ان بروي زمين
بيکبار جبرئيل آمد فرود
بشکرانه نفلاه بسوي خدا

بزاري ڪرڻ سوي باري دعا
خدايا برحمت ڏنم تنس امان
ز درگاه تو ڇهوم يهوي التجا
همه باد و باران شده هر طرف
ڏين زلو سوار هيبت جنگ مين
ڏين هيبت يتونه گياه چانو بابي
لشادي ته يڪ ڏان بفرمان مين
ته هيو بدلياقت ڪرياتهو ڪلام
ڏني ڪياه مه ني آسه هي انته بند
ته ني تو جسي چالسي ڪيا بني
ڏين نام تو جس ڪنبزه نيوڪ
ره شهر خود را گرفته به پيش
تهون فوج ننت باغسي اندانهي
رنگا رنگ گل نه چمن ما برنت
ڪنوي زلو نتي رود پانه ڪهڙنت
گرسنه گمن تشنه لب از تعب
پره پيو بره گو مٺهوس سار نا و
انگنا بجلدي نتي خوان ميانو
ڏلس باغبانن گڏ هم تو ز دور
قبولي هوم شر بناه آنه جان
تنوي بوز نهتي باغبان گو بزود
بدستي ڪٹوره پر از گرم شير

آلهي نگهدار نه بتون را
ته ڇهوڪ هيمتن عاجزن ڏنگيه
اماميس ڪرم فتح ۽ نصرت عطا
يهودي سٺهاه بروٺهنه بين ڇهان
نبامد دگر بار بر جنگ مين
ٿرهڪ بد گرٿهڪ آسني يانخوتي
نگو خواه مين تو به بنگاه مين
جبا ڪر مه گڙه خيره سر ڪافره
بمعه فوج نمه هنت رٹنت ۽ گمند
يهودي سٺهاه ڏد نه گو بتقرار
سوي قلعه اما بجسن سلوڪ
رسيدند ڏه شهر ڪردند جاي
سلاح ساز و سامان نمي گنڊ گنڍي
بدروازهٔ باغ شاه يهود
پراڪنده شيد الڪمت بز ترتيب
ڏهن نه ڪهور آسه نظراه دولن
نتي باغبان سوي آن باغ او
لوڇهي ڇهو منه ڪهنه نهادم نخيار
لوڪر گڙه ڪرواته نبرت حضور
شهن ڏ لوسه منظور گڙه زود طار
ڪرن فڪر آيا چه خواهم رلود
گره وانه وانوي انن ۽ دڪان

ز دست يهودي ڪريهه اللسان
ته ڇهوڪ پاور هر غريب و امير
پس از رفتن والده ڏ تشريف
ڏهن نه ڪوني آدڪوي پهلوان
سٺهاه شادمان گو ذوزخ گرا
مه ڪردن ز فرمان مين سرڪشي
ڏلس هيب زتيونه ابر و خام
دماغ دلبري مه ماده دره
انفن گنڊ قرزتم نه پاني نتي
ڏين ڪيا ڪرس ڏر ڪوي جهونه دار
پتن پانه زتيون همراه خويش
بباغ عجب بهر آن نيڪراهي
سو باغاه عجب آسو ميوه برنت
پچو دربان درخت نخود پانه رود
دزان دل ازان سوزش تاب و تب
ڪوني آسه نا ڪهنه مه ڪنهه هنت ليوان
ڏلسن پادشاهن گڙ ٿهڪنا ته سانو
پهوسي بدلو در ڪار گڙه زود طار
گره پهوم مه نزديڪ از هر ڪنان
مگر انره ني ني ته آهي نيار
ڇهو بهتر نمس ۽ ان زنان ونبير
قدره ڪار توي بر سر ديگران

رفتن باغبان در باغ و ديدار حضرت رسول الله صلعم ڏن او را

بیکبار از خواهش کردگار
ملایک شهاه سهگین وجهیب
بخواری گنڈت نیوک سوی جه
ڊجهن پادشاه رسالتماب ص

کر ای شاه دنیا و دین الغیاث
توان دوزخس جهیم زه کرنم رها
اٹوت کنه ایمان برب المنان
بصدق دل ڊن مسلمان بنه

ڊسٹ پیه زدلانه زنجیر تنهر
جهواک قید باه سالو باغس اندر
امام حنیفن بجنگ کریئه ننگ
یهودی شر برلن سه دره رڻن

زه گڑه نوُد در باغ بهشتش ڊطن
دعائی نو قند مستجاب از خدا
انهن گنڈ فرزس گزنا فی بزود
نزد نازه برخواسٹ جو گل بهار

آلهی زه بو بنی ثنا و سپاس
منوز دلع ڊیده ام قند یقین
بیس فکر انداز جهو فوج گران

پیس نیٹ رروُسنه کهه لخیار
رڈنک نه کرک پا بزنجیر ٹس
بزاری ددان سخت ترد لونیم
گبس هاک نیرٹ ازان نرس ڊاک

ڊای ماه برج یقین الغیاث
تمو ڊپوسه ای کافر بے ادب
کفر کنه نزاوُٹ لبونته امان
بُرن کلمهٔ ایمان انٹُ در زبان

غلامی لبن نه زلوس بیم دنبر
جهولس نا ڊ زبتون جنگی جوان
رڈن نم سه د رجنگ جو روباه لنگ
کرن قید دره سه بیچاره خویش

ڊلٹ سانو پیغام تعجیله سان
زه جهوی خود رسول خدا برود
لبک اجر کامل نرب الودود
فرحیاب گر دید گل گل شگفت

زکفر کفاران بوکرنهس خلاص
پس از گفتن حمد پروردگار
برس هیٹ بهنٹ پادشاه بڈوان
چه گونه بز نیتون رسانم خبر

بخواب اندرون دیدآنخوش نصیب
پکان بیش نه کنهنه نز بیرٹس
پکان وانو نزدیک دوزخ شتاب
ڊنن جامنی چاک نه بیو نجاک

بو جهوس زار و مظلوم عاجز شهاه
جهنم کفاران جهو فرمان رب
ڊین با نبی ڊن لوا یمان آنه
مسلمان شده یافت از غم امان

ڊلس حضرتن گزه زه ڊلع دذر
بجنگ نس بلز پر جهه نه کا نهر لوان
انهن گنڈ کرٹ سوی شیر بکڑن
ددان نننه جهه نا که کران سینه ریش

ڊپس جهوی ڊپان زی رسول خدا
هبر غم زه اصلا مه کرده ود
چو از خواب شد باغبان هوشیار
بدرگاه یزدان ثنا ها بگفت

بدیدار سلطان دنیا و دین
سوئی باغ پیغام هٹ گو نیاد
جهو مشکل سڻهاه میون واتن اندر

آوردنِ باغبان برائی بادشاه شیر زهر آلود و نوش کردنِ بادشاه

کرن با دل خویشتن مصلحت
زمن گوڈه گانٹ بهوی بدگال

گزه هن جهوم مه آخر شهس زهر برٹ
انٹُ زهر قاتل نه نزاون ڊس

ڊلن نن سیٹ نزاوس لیع زهر هلال
کٹوره برن پیون بره کهن نهس

شہن خشم کرنس کرت کبازہ زہر
چوانی رگہ چارنس نگبر گو
مرت بام گو کافر بد سیر
کرس ہیبب زنہ نہ نوری کلام
دپن عرض چہوم دارہ بوزم کنے
امام الھدیٰ خاتم المرسلین
خدا چہوی مہربان راضی رسول
لکان گندا مزرس نہ بادیں کنہ
نہ بورت کرس ہیبن آفرین
شدش از غم و غصہ آزاد دل
نبر در ابہ از باغ عالی دماغ
کرن مرحبا تمسندس ہالکس
سمت آس تم باغسی انداندی
شب شہا زٹان گبہ زا عدای دین
گبک چہوکہ ہر سو بیک زن زرٹہ
چو شیر زبان کافرن ہیٹ دوان
زمس بنہ سہہ نیلن کران و دور
کر با خنگ بانشبیر روباہ لنگ
بنیے چہک زٹان کافران ئے لار
کرن کافران سخت زنس عام
زن و مرد در قلعہ برنا و پیر
کنیزہ و جہن قید زقید خان
شہن بیت تمہ آبہ یکبارگی
ہمو ملک از حکم یزدان لاٹن

بو چہوس لعچہ نہ زیشنہ انومت زیر
درست بو نہ کنی ہیو بیکبارگی
بخورم دلی زاو باغس اندر
کنوک چہوک جو اناہ نہ کبا چہوز نا و
حقیقت پہن بسر بسر بو و نے
دپت کلمہ دیلو تم زہ گڑہ زود تر
غم و غصہ نزاون مرہ وزان ملول
یہودی شہر بر آسو بر در بہت
خدا پور دینی زہ دنیا و دین
سپن نام زتیون بخنلی سوار
برس ہیٹ بہت کافر بد ملغ
بخورم دلی تش مرخص کرن
سلاح و سلب بالنبی گند گنڈی
زٹان گبہ زے لان اک اکس ہیٹ لون
کھبک زنڈ از حد گبک زن گرٹہ
دجہن نہ کھور درمیان لرٹ رتی
ارن ننگ نہ رجنگ کافر زو پور
ند بد ند در جنگ چو تاب ستیز
قلعس نام نزاون گبک مارہ مار
گلت یم زلت داون قلعس اندر
دوان نہ ریوان جملہ ماتم پذیر
بجلدی کجن تمہ ززندان زار
دوان ہر یکے بر سر بارگی
اندر زا بہ نہر من نہ کرہک ستیز

کنڈ رہ پلن لنس شہن شیر چیو
دنن جان بخواری و آوارگی
بغزت کرن دست لستہ سلام
دلوی کم زہ تیون غفت مہ باو
مہ در خواب ڈبو تھم شہنشاہ دین
نہ دل ہیرے تیونہ ساقی خبر
اماہن پہہ لنس بند کرمت انہ
لکان مہ سو گالم زہر پیالہ دت
اتہن گنڈ مزرنس سپن تہ دل
اتہس کت تتن تیغ زہر آبدار
نہ ڈیشت نہ حمد اوین خالقس
سوئی فوج کفار خنلی پہرن
بر آمیخت از خشم شمشیر کین
دوان نالہ افسوس ارمان کھوان
بہر جا بنی ہیب زیلن جوان
کلہ آس نزاوان تمن تر ٹہ تی
تمو کرنس بیت انو تاب جنگ
گرفتند فی الحال راہ گریز
ازان بلغ تد زنا بقلعہ تمام
کرک بند برنہ تلوک نور دتر
زسوی قلعہ آو قیرت دوان
رہائی لبک زام پروردگار
اتہن کت تنی تیغ بران کرٹ
کفار و دلوک گو ہیوی رستخیز

برابر زان دیچھ یم بود تھ اگ
امان لبو نمو کافر و بید رنگ
کنھن زان دیتن ون چھو کیاہ مشورہ
چھہ آسں حکمبردار شام و صلاح
دپوک نمہ مہ چھیم تسی بوزن مصلحت
کنوی زنو سود رجنگ ما گژھہ ننگ

سراسر گرک نم یکا یک ہلاک
لبوک مال و دولت نہایت تمام
مد بس گژھا کنہ فبر و گرہ
بنی کھور زہ لٹھاوک تنی ساتھ سر
ازینجا لبوئی رام فبرہ پیت
گوڈن بارگی بنیز بر شہر خویش

فتح ہیبن لبوانن نم بتنگ
کرگ سر بسر ملک سنجر و رام
نمو دپو سہ فیرت بنن چھو صلاح
چھہ لبننہ کمرگل گنڈن سر بسر
امام ہمام نتو گمت بہر جنگ
رہ باز گشتن گرفتہ بہ پیش

رخصت گرفتن امام محمد حنف از والدہ و روانہ شدن بشہر ارم

بو بانی وَنے بوزِ حال امام
رسیدہ بسرحد شہر ارم
تنھن کُر وزیرس حکم زود تر
سپاہان دگردان ہمہ خاص عام
نیمت آسی باساز و سامان تیار
برآید ہمہ فوج مثل پلنگ
سمای اکس چھو کہ دراز دحام
زہ آک ازعرب نہ کیاہ چھو گمان
زہ کیاہ بنوت چھو دردل خو خیال
ہمت بار چھیم قید خالس اندر
توے آسں لاران زشہر عرب
چھہ زہ بنون سٹھاہ پہلوان نعرہ دار
چھو کر لبنہ طاقت زاہل جہان
اگر اکھ نہ تراو لوک نی گژھہ جان
وگرنہ مہ بسیتن کرن جنگ چھو
ہنر بری چھہ در کار در کارزار

ہنن رخصت از والدہ بانام تمام
خبر پادشاہس نبیک بید رنگ
پنن فوج ساری لگان جمع کر
طلب زود ذلو ہک بہ ولول نیو
کمر لبننہ ساری پئی کارزار
گژھا نی نقارہ کرک سخت تر
رٹوک درمیان آن امام ہمام
بیاین فوج بسیار خنجر گذار
لشکرانی کوہ قاف سس زوال
رٹن ہیبت نبو نہ نم انمتی
حوالہ مہ کرزلوک نم بے سبب
زبانے چھہ لیکن جہالس اندر
اُسند قید بادشاہ زادہ از جیلخان
تو ہی بنت پنن زود نہ ہتو نہ تو
کرن جنگ کیاہ ساربالنگ چھو
نہند آسو لس افسر و پہلوان

روا روٹھاہ بیز تراوُن قدم
امام حنف آو از بہر جنگ
نرم کُر وزیران نہ سنبرن تمام
دلے ساز و سامان جنگ ہنف ابو
بلفر مود شہ تا بمیدان جنگ
ملوک سار میدان نلوک نو وشر
وزیران امامس دپن اکجوان
ہنگ کیاہ زہ اک نو کرن کارزار
امامن دپون نام بوزم خبر
بقلعہ درون قید چھس لتھنی
وزیران دپس ای پل نامدار
چھو نہ کانتھنہ تتھو پہلوان نبیر بر
امامن دپس ای وزیر زمان
پہندی دشمنن مہ ہیو لو دپن
زبانی نہکن کیاہ چھو پوان لکار
ہنر بر دمان ہیب زیتوں جوان

مقابل مه کن آیه بامن کاون
جهه ایزدي ٿهڪن نه تني ڏهمس
ڏين در غيرت جهپسي لوکينز
گرن لسنته سورم ندنپس اندر
سراسر ته لشکر سبين بي حواس
ڏين بادشاهن خوان سي خبر
وڌ برس ڏين لا فوجس اندر
ڪرن گڙه ٻارن اندر قيد خان
ڏيلان آسو فوج ازم فتيٺه ساس
ڏمان نه خمان سار خنجر گذار
امامن ڪرن سوي حق التجا
رمه ڏم فتح و نصرت ته از فضل خود
ڪڍن از ميان تيغ الماس گون
بزهر آب شمشير خونريز را
بشمشير خونبار ڪرنک شکار
بشدت ڪرڪ تيرباران باد
خدا آسه بس ياور و دستگير
رهن گي پهلوان و لشکر تمام
شتاب رڙن نه ڙڻن هر طرف
سران تنر ڏران گيک انبار ها
بران آسو تکبير واره بلند
اکس کافرن برسنان نونلان
ڏوان آسو منغبر حب ارت تيز
مٺهاه نشانان گو امام همام

نيم نهد ٻلڻت نام زاسپ ٻي ان
ڪرن عاجزي وارياه زاره بار
نهم بدهو هم زي ملاز جان عزيز
نه لوزت غمين نز ٺهام گوزبر
زشيري ڪڏک خط گي تل الوس
خبر لوزولوي شه ذي حشم
پهلوانني بس نقيب ڏره ڪر
وڌ بران ٽکان پهلوانن خ نن
سپاهان ج گردان جنگي اساس
ڪرک صفحه ها از پئي بکد گر
رمه چاني چهه يارب اميد و رجا
بڙن حسبنا الله و نعم الوکيل
سپين کافرن سرلسبر سرنگون
ڪفارن اندر ڙا و حمله ڪرن
ڪرن ماره بسيار ظالم ڪفار
زهر جانبي آن يل پرهنر
ڪرن کيغ تمس تيرته تير شسير
بمردي امامن الهن الڏنه واش
يوان هڻ صفس پيٽ ڏوان تر تلف
بس صف ڏبان پيوک منغبر غلام
ڪڙ هان کافرن ڏسن وپا آسن بند
بيس پيٽ ڏوان آسو زوره برڻ
هوان آسو ڪيتن ڪرن زيره زير
ڪرن ڪشته ڪافره هن تنرنه ساس

ڏيم بر زمين قهر ڪوي ڏبدس
ڏولوبي نهايت نه مي آم عار
بانصاف ناجم سه استي نيهر
پهلوان سبين سار مانم پذير
وڌ بر زمان گوپکان ڙودتز
تنهر پيوست گو گرفتار غم
زندي گڙه آنن ڙڻت پهلوان
يه زندي گڙ هو تو هه اڙت انن
تني آس ساري ڪرن پيٽ سولر
رکوک ڏرميان آن يل پرهنر
بمس کافرن لشکري جهونيه جو
الهي جهو هم زي ڪفيل و نصير
بجولان عنان خ او شبديز را
ڪرن وارياه ڪشته تيزس ڏرڻ
ڪرک ساروي حمله از چارسو
ڙمان آسو تم تيرها بر سپر
ڏجهن مروي آن يل نيک نام
بشمشير بران ڪران گوک فاش
مران گي پهلوان خونخوار ها
ڪرن تم بشمشير ڙر قتل عام
امام حنف صفدر بردلان
ڙنه سن زان ڪڙهان آسن يکجا رڻ
ڏجهن همت و غيرت آن غلام
اما زخمين ڏاتهي نه قياس

امامن کرس مرحبا آفرین
خدا زیادہ توفیق جی بنی جزا
دوبارہ کرک حملہ بر کافران
نموا استخوانو جہنم برک
دوبم کافراہ آولاران بنزہر
زدہ تیغ خود را برو زو دنر
تمس آسو بوباہ سو نوخوار گو
امامن دپس پک کھوون لڑن
امامن وزن نہف نہ وٹھ دن اڑن
دوان تیغ ہنت گو بخشم وقہر
بطرف دگر مقبر صف شکن
باین بجنگ رو دکنہ کہنہ تاب رنگ
بشمشیر اربابی ناسر ژٹن
پہلوان چھو سوی لیس خدا اسرہ یار
امام ہمام آسو شیر ژبان
سپن فوج لاچارہ بے اختیار
دنونہ بین زور قیدی بھرت
کمن پہلوانن کرت ریزہ ریز
نہ پوران امس تیغ و تیرو سنان
سنیہ پہلوان ہوی تس لشہ
اگر بود رستم جہان پہلوان
زہ بانہ بناون بلہ دنگ تاج
دپان کافرو اندرین رزمگاہ
بڑن گیس یکبار درجہ زہ کھور

وچھم چان حربی نہ ہمت لقین
دپن پیوم داراہ تھکت با امام
بتیغ و سنان و بگرز گران
کفاران اکی دنو سہ تیرہ برٹ
دنن ضرب شمشیر اما بقہر
کلہ کس تہہ پیو زیکضرب تیز
زمرگ براور سٹھاہ نار گو
دنن ضرب سنگہا براسپ امام
سپن پاپیادہ امام ہمام
ہزاران زکفار زاون تہہ
بربدند صفہای آن کافران
سپن ننگ نم اژدہا نہ نہنگ
ہنگی پین بڑ دلیری مٹھک
باین بارنم مقبران اہل نار
تہن کشتہ کس آنہ ہے دپان
اکی اکہ لاران گے پیش شاہ
پین فوج برباد نزاو و کرت
ہوان نام مولی وزان ہر طرف
بلانی کلان چھو چشت بنان
اگر بود روئین و اسفندیار
بہ ظاہر پہلوان ہر دو جہان
نہایت سپاہو نلک بیہ شور
ازین پیشتر کھنمن آسو چاہ
دست پیو تہہ آن امام ہمام

بہادر زہ چھوک شیر دل رغزا
دپس نم تھکن غازیس پٹ حرام
زہر سو سٹھاہ صفہ خالی کرک
امامن سو نزاوس لہ ٹکرہ کرت
امامن سہ شمشیر رٹ بر سپر
سمند زبر زانو لبش بود درگزیر
بخشم آدلاران کرنل کڈن
کران کار شبدیز بالکل تمام
غمین وحزین بہر آن تیز گام
وزان سو امامن کرکنہ بزن
بتیغ و سنان و بگرز گران
سران سر ہر بری نہ قنبری مٹھک
بوان کیاہ چھو لو رو جماعت لکار
کران کشتہ اک ہت نہ گنوہ سوار
گلک بڈ پہلوان وہ بیہ جرگدار
ذنک نالہ شاہا بہ بیدا و کیاہ
امس ہیبت کرکینہ تاب تیز
بوان ہیت صفس پٹ دوان تلف
بہ کیاہ زورمندی بہ کیاہ زور
بہ ظاہر چھو فولادتن دوار
امس پہلوانس چھو کرکنہ علاج
امامس تہن حملہ آنوک بزور
الوک ژہل کرن تن کوہ نامور
بڈن کھور زہ گیس نابزانو تمام

بلغوٹ کرِن حملہ سخت نر
بھس نر مبعہ ہر دو نعلین گوس
کرِن التجا با خداوندگار
بغیر از تو مہ کا نہ لبو منہ شفیق

بزدرہ کڈن کھور زہ از چاہ بر
ازین واقعہ سخت لاچارہ گو
الٰہی پھو ہم ژی مددگار و یار
بلطف و عنایت ژہ باری کرم

کوٹھیو بٹھہ ننگن درت گوس پوست
زبس زربیار بیمار گو
مسافر بو ہیکس نہ یار و رفیق
بپاس نبی ؐ غمگساری کرم

آمدن زیتون و کمبک دادن در جنگ و شناختن مردانگی فوج شارم

خدا ین دعا تہا ونس مستجاب
کرِن ننت کو ہس ہٹ پنن رزمگاہ
بہت بانہ دا بٹھین امام حنیفؓ
دوان نیر آسوس ننتی بیوان
بدالنت زیتون کہ ترکش تمام
کمان را گرفتہ بدست اندران
ننن نیر دنونس بخشم و قہر
بلا باہ بہ پید اگنہ کتہ بیک
نبھے کن بوان گے سٹھاہ نیز رو
دیان اک اکس انیچہ نیزنگ کر یک
سپن ہیبے تیتونِ ترکش تمام
بیا و بخیت بر لشکر بیکران
بشدت چو برید صفہای شہان
غلامس نہ آغس بنان از پھو جنگ
کران گل گنڈت نس سٹھاہ زاو بار
زگر بہ ملوک شور و شر سخت نر
گرہی ذرہ پتہر آبہ بر دیہکن زبان
دلس لگہ بہ زیتون دننس کہ گیت

بیکبارگی داز زیتون شتاب
دپہن ایستادہ سو فوج گران
کفار نہ دوان تیر زن بر ہدف
پیو خالی شدش ترکش و تیرہا
شدد باز ماندسنت زجنگ امام
کفارہ امامس کنوی گو دوان
پتہر پیو دست کافر بد سیر
دو بم کافران اک گرس نزاو دو
بوان گے دوان جان از نیزاو
ودان گی مشت پور علیزنہ ننگ
کڈن تیغ بران تیراز نیام
چنان تیغ زد بر سر کافران
بیکبارگی پرزہ نک پہلوان
پہہ اس لوک بدسار امند غلام
زلان ہرت پتی گے بجز کارزار
بہت آسو ہنت جا بہ حضرت امام
ہنن کھور رٹن با دل شادمان
رمہ کیاہ کر گنہ اے امام ہمام

کوہا آسو نزدیک آن رزمگاہ
دران رزمگاہ سار فکرہ کران
لبوی کافراہ آسو باران بوان
پیند اخت تیرے بنخجیر ہا
بخست و بیکبار جست از مکان
کرس کر یک تیتونہ ہنادہان
سپن فوج جبران گریہ کرگ
دتس تیر زیتونہ مردار گو
سپن فوج جبران کم کریہ کر یک
گنڈک صفہ بر گرد کوہ پید رنگ
دوان آمد از کوہ چو شیر غران
ز ہر سوی جوہای خون شد روان
دپوک ہای افسوس کیاگو بہ رنگ
دوہ ماعمرہ ہندوی نمک کو حرام
دوان زای فی الحال فلعس اندر
دوان آبہ زیتون کرنس سلام
امامن دپوس کھور مہ رٹ ذریت
بو آکبس نہ دوان بور زحب امام

امانِ دے لوس گڑہ مہ خاطر ملول
مہ چہوم پالسی دے رد پا سخت تر
امام ھمامن دے لوس سار حال
بی جنگ پامن بمیدان جنگ
بتیغ و سنان دے بگرز گران
نہ زخمی تنم شد در آن کارزار
بہمت مہ کرمک سٹھاہ دہ بزن
سپن مارہ ختلی زجان پید تیغ
کفار و کرو کے حملہ سخت تر
کفارو تنی کھنمنوی آسو چاہ
بقوت کڈم کھور زہ از چاہ بر
امیدے بغیر از خدایم نماند
تو جم برتو کل تہس کت گمان
بیک تیر تو بر بز جان را بداد
زہ نا مرت الوک خالقن پلو نشی
زہ و تنم بین کیفیت آن تمام
نرا کردہ بودم بہ یثرب روان
زسنجر ملک دز مال و دول
یقین کرے چہسے زر خریدہ غلام
کرے روز و شب جان مرت خاطر لو پور
مبر غم بوز ہا نڈی زہ دا دیں دوا
حکیمان شہر آنہ نا و تمام
بگفتش کہ با ہم چو از کار شد
سوئی ملک ایران ہمو بر و ٹھ دوت

زہ چہوی ارض کو مرت خدا و رسول
دلس ہیب نے نبون کھور ما و تم
زسر تا بپا حال جنگ و قتال
کرک تیر باران چو باران بمن
کمی کس نکردہ ز جنگ آوران
بحکم حق از تیر و تیغ و سنان
مران گے ہران زن کلیو ٹھ بن
از ان پس گوس پا پیادہ بجنگ
ز ہر سوی برمن تلوک تیغ و خنجر
پہس مننر بڈت تا بزانو لوگس
دست پیوس ہٹ ماز گو پیو تہر
کرم التجا سوی ربّ الجلیل
خدا این برحمت ذلوم مہ امان
بنجھے پاٹھ مارم سٹھاہ تیرہ دل
مٹھوک سار نخوت نہ گرد نکشی
زظلم یہودی خبیث اللّیام
چگونہ تو باز آمدی کن بیان
نہ بوزت دبن کون حمد دلیس
بچہو ہم زی مہ مطلب نہ مقصد تمام
لبوم جانہ سینی مہ اسلام دین
فدا جان کرہ چہوم خدا تن گواہ
حکیم ان کران زنگہ زنگہ دوا
دل من ازین شہر بیزار شد
سوچہوم پا رجانی رفیق و شفیق

خطا کنہ لیسنہ زہ اصلا مگر
لگوی ضرب کتہ پاٹھ ول پا و تنم
پدر چالوہٹ آو مردان جنگ
بو رچہو لنس جرمت خدا صاحبین
مہ پیٹ فضل یزدان دے دگاز یار
ہزاران رکفار داوند جان
کفاران اکی ختلیس لای تیغ
دوان کافران پیٹ سٹھاہ آتش تنگ
قدم کنہ کڈم پیت مہ از فلکگاہ
پتہر بے خبر پاٹھ یکبار پیوس
بماندم ز رفتار پا ہم نماند
الٰہی چہو ہم زی نصیر و کفیل
کفار یکہ آمد پیدن برفساد
بوان گے دوان جان خطر و خجل
بہ چہوی میبا لو حال دے حقیقت کلام
بیان کرو زتیون حقیقت تمام
ز قتل و دی دے ہم ز جنگ و جدل
سوی خالق ارض و افلاک و ناس
دلس ہیب نے بتو نہ غم نزا و دور
ذلوم خالقن پا اہ صدق و یقین
پکو دل کرو در شہر این مقام
خدا کا سہ سار دی بہ آزار پا
اگر میبا لو بوزک چہ تی مصلحت
سٹھاہ پامر ون تخلیق و لیتق

ڏيان ناءُ ٿهرين جهڙا ورنگ ٿس
نو گوئي دو مغز و يڪي پوستنيم

زفوج ارم ڪا ٿهنه همسنگ ٿس
دل و جان سو بيمارداري ڪرم

من و ملڪ ايران بهم دوستنيم
درين سوي بڙ غمگساري ڪرم

بيان ساختن ڪيفيت ملڪ ايران تعريف باغ بهمراه شاه جنڊل

ڏليس هيب زنئونه ڏنم خبر
نو هي نقش ارم ڪُن قدم قلن ٻنغم
زهر تماشا بود درباغ ڙاس
ز لوم غم پهلوم دل بسان بهار
ز بوئي خوشي آن چمنهاي باغ
ڏنم ڏاف يڪبار زنند رهيم
ازان روي آن باغ شائسته بود
لڪان باغبان گو ٿهس هن خبر
بظاهر جهو آمن به از راه دُور
ڪرن آواز هر طرف بير باغ
ڪرن بسته درباغ خلقي خنقاب
ڪرُم سير بي اذن خلقي بدر
بچنين نشان و شوڪت چنين ٻل ڏال
ڏوان آو هت سبت هه شت سوار
ڏڇهان جهو سن نع درخواب گو اڪ ندا
رڪابس قدم لد خبر دار گڙه
ڏجهوم فوج لسيار خلقي سوار
ڪڏم تيغ بران نبر از نيام
ڏجهم ٻنه ڪافر گرن هٽ سوار
ڏوان ڙاس اندر ميان ڪفار

ڪرچ دوستي جهو به بايڪد گر
سر راه باغاه ڏجهوم خاصه نر
بهر سوي قبور سن و ڇهان بيراس
رنگارنگ ڏيهم ميوه باغس لنار
معطر مراگشت مغز و دماغ
بهودي جواناه تنڪو حڪمران
نشيمنگه شاه بائسته بود
ڏپونس جواناه توانا تمام
ونهان ٿس جهو از روي پرنور
جهونس بيت سارو ي سلاح و سلب
بمسني سپين نام مشغول خواب
ازان بي محابا بباغ شهان
بغير از بلان عرب ڪس مجال
بواني ڪرڪ گيره باغس نمو
لڪان و نهنڙه اي اين قيرخدا
ڪنن بام گومه ز غيبي ندا
ڪڏن نه ڪرچ ٿي ڪارزار
نبر دراس از باغ بجهد تمام
بوان فوجه فوجه هزاران هزار
بجنان ٻيزدم تيغ الماس گون

اما من ڏليس بام رخصت هئوم
رنگارنگ گل نه چمن تازه تر
زگلهاي آن بوستان بهار
خضر- ڏين- انجير انگور تر
سوئي استراحت ره يا بيه گيم
جنڊل نام وي بو نير زيان
سپين بام در خواب اسي خبر
رسيدند در باغ بايڪ غلام
اندر ڙاو باغس سو عالي دماغ
بظاهر بلان از بلان عرب
نجبالاه لبو سنه جهو ماهل غ غير
ڪرن استراحت بسان جهان
يهودي نئوي بو زهني گو نبار
ڏلوڪ با پهلوان بوزن ڪمو
ڪروي دشمنو گيره هوشيار گڙه
ڏٿهن گو سن تهد بوز فضل خدا
ڪرم ڪنهه رڪابس ٿهس تيغ و بام
يڪان برو نٽه برو نٽه آس مظفر غلام
ڏجهن تم مه ڪنهه ڏدو نه اختيار
ڪه جاري زهرسو نهو جي خون

ہزاران ژکفار دزخ نشان
نہاہت سپن جنگ دِلن زن گرن
چنڈل شاہ بعد از چنین کارزار
یتم دن گرہ اے مبارک خصال
بالفت رٹس نم گری تس دوہن
ارم کن قدم تیز تزاون ہنوم
مہ دپومس مہ چھوم عزم تہ ارم
رہت گو نہ ہنونم مہ قبرت دین
مہ دپومس چھو کیاہ غم ز فوج غنیم
براہ ارم تیز تز گژھ پھرم
بناگہ گنن گوم غیبی ندا
بہوش ع دلبری خبردار باش
تمس نش گژھت اندکی پیشتر
اما کانہ دپھومنہ ز خلق خدا
دوشے زنہ تمہ آسہ ذات پری
نشدم پیشتر. پتہ آن دو زنان
برہنہ تمس تیغ بران بدست
دو دستی رما کرد یکضرب تیغ
بیکسو پری اس سری جستنے دو
پری آس سر زود رگرا بزیر
بنا ئید یزدان ع نیروی بخت
کرم لسنہ انہ کمند ہید زنگ
نبو د آن پری بل نہنگ عجب
کہ بُد دختر خاص بنزا پری

تہ تیغ بران سپرد ند جان
بیکبار زل کافر بدسیر
مسلمان شد از امر پروردگار
گرہ نیوس تم چاپلوسی کران
رنگارنگ انن زرن و ہن کھن تہ چین
پکان پیٹ نا دور ہنونم پرژہن
گرہ چھوس بود امُت زیہ ارم
گژہن پدارم چھوے نہ تمنہ سیٹ ہم
مہ باری کرم تو جنہ ای کریم
زسر جستہ آن ملک نیرت نبر
کہ اے شیر دل ابن شیر خدا
زنانہ ژہ برونہہ چھی ٹھاہ زور لر
پتہ تمسنز بنہ زور آورد گر
یقین گوم فضل خدا یار چھوم
ازکس خوتہ اک جنگی و صفدری
ٹکان دوزنادم مہ برونہہ کن نظر
مہ ڈلشت و تہنزن آبہ چون شیرمست
بفضل خدا ژٹمہ بر سر سیر
زخود ضرب شمشیر تو گردہ دہ
ٹھاہ جنگ کر کرسہ انجم نہنگ
بجنگ من آمد گرفتار سخت
تسنز بنہ ڈلنشت پیٹر پُرزہر
بمن کرنہ مردانہ جنگی عجب
بحکم خداوند گار ددود

لشندت مہ کرنک ٹھاہ دہ بزن
خداین عطا کرمہ فتح و ظفر
پرت کلمہ چنڈل شہن کر سوال
دل و جان محبت تہ ژہ باگران
ازان پس تمس نش مہ خصت ہنوم
مہ ونتم ارادہ ژہ چھے گور کن
زنہ بوزت چنڈل شاہ غمگین سپن
پتہ بسیار فوج و پلان ارم
دلاسا کرت تس مہ رخصت کرم
اوجاراہ برونہہ آو پُرخوف تر
ازین راہ پر بیم ہوشیار باش
دلبرو ستمگار و خنجر گذار
دچھان چھوس چپ وراست کم گرندا
برحمت کران سوی خبردار چھوم
کرم ختلیس زبر جلدی روان
زنانہ وچھم سہمگین پُرقہر
بوانی بخشم قہر بید ریغ
زدم تیغ خود را برو زود تر
نتھے کن کر تیغ ہر نا بدبر
ونن چر نگ رود سنہ روی ازنگ
ژٹم تزگ دوسنہ باراہی جنگ
دوان آبہ بوزت بخشم و قہر
پری فرد بہ بود نام آن پری
ژٹم سو نہ لسنہ کرم زود زود

اسیری چھو گژھنہ آن دپری
پراکندہ خاطر نہ ژھنہ جگر
بوانی کرکھ سخت فریاد ہا
ہتتن اہل کرن اسن غم سنگار
رمہ دپو مک بہ کس شہر گوباونوم
دو یم شہر ہنکھو کانہ ہمرنگ لو
دپوم اہل شہرن مہ ہا وہ بہ چاہ
چھہو حضرت دہن بنداہ شہریار
انہن تہ کھوران آس زنجیر تس
ژلس غل نہ زنجیر اندر زمان
کھسن بیوٹھ بانا ز بر تخت ناز
دل و جان سوا ز اہل ایمان سپن
دوشن پرینی زنجر نشنبہ کرن
مجئت بہم دوستانہ کمن
بمو نیو دوبارہ اگر بوبلیا س

دلبری مٹھک سار نہ رآوری
ننک لوک ساری ز خورد و کلان
بمہ ایہ کرمت چھہ بیداد ہا
ترک کلمہ از صدق دلشاد گے
چھہوکس پادشہ نہ مہ دل ہا ونوم
سپہدار امران نینک شہر یار
بو آنن گژن دل بفضل خدا
ملک زادہ امران بران چاہ ننک
گران غل تہ آہن گلو گیر تس
انن خلعت تازہ لاگن بہ بر
زن و مرد گے شاد بیش انداز
بشادی کرک شاد بانہ جہان
بظاہر نمن رود عمری قران
تنوی نم ژہ بدوے ہون مہانو چھوے

نیم بستہ دلوی مہ شہرس اندر
برو ہہ آہی اماز و جشن گلان
ژہ آنن کرن بم گرفتار خوار
ژلک شر نہ بیداد آزاد گے
نمو دپو یہوی شہر نو رنگ گو
ہیکس ز ہشمنوی چھوک گرفتار زار
سمت آہی ساری بران چاہ سلد
برآوردم از زور بازو و جنگ
آہنگر نتوی منگناون لگان
مرصع دتن تاج زرین بسر
تنی ملک امران مسلمان سپن
گرہ بہت گرہ آس لو بہت وزان
رمنہ تس یہو چھوے بہانہ کمن
مکلف نیوی تس تہ زمیون چھوے
ہمواز ارم اوہ ساران قصاص

بردن امام محمد حنیف بملک امران بر پلنگ سوار کردہ در راہ بباعث درد اشک ریژان ماندہ وتسلّی دادن زینون اورا

دلس ہیبت نیون غم نہ او دوا
ہمت کر بلند بو ای ہن ہنر ہمت
کنیزہ پس بیش منظر غلام
دلس ہیبت زینو نا ایجو ژ کلام
کہاں تجھکو کہنے کی حاجت نہیں
خدا تجھ سے ہو اب مرا یار جان

بو خدمت کری روز ز بے قصور
لڑان بر پلنگ غازی نامور
بہ پہلو پلنگس لگان با امام
کہو زینت مجھ سے کہ رونا ہے کیوں
مجھے تجھ سے اب کوئی فرقت نہیں
بچھ نم دود رہمت بو چھوس دمند

رمت نو ربالای سر لو ہمت
تلن بانہ چانانہ بالای سر
پکان ونہ اش آی سو ماران امام
رخ اپنا تو آنسو سے دھوتا ہے کیوں
بین روغ نہ ہوزا ہے ہیبت نیون جوان
خداون کری فضل خم دانہ ونر

کرن کیږی مړه دان نم نه لوکیا گرک
خدا سارنی جهوی نگهداردن
غم و شادمانی زه باران جهه پور
پکان ری وزو نبگے سٹهاه آره کات
زوان نس رٹت پهلوانا نه بردر
ملکزاده امران پئن بار جان
سوڈلیشت امامن ځ دن زارزار
پهو کرمئت گرفتار بند الیم
دلوس هیب نے نتونه ای شیرنر
ان موکلاوت ژه نش با امام
کمربسته زنیون سپن هیدرنگ
بمانی سپر نیزه تیر و کمان
ملکزاده امران بسوی خدا

خدالس ہنن بان هت پو نرک
جهو گذران مردن مگر دل مهار
گهی شادی ځ گه غم آسن ضرور
امامن هیکسوی نزاون نظر
سٹهاه ننگ گوئت وچهال وره پور
شهاه فوج هت آسونس ہیٹ ہمت
سوڈلیشت امامن ځ تن ناله زار
به نیو نم رٹت بو جهوسس دا ځ لد
حکم بُد دهیم جهس بو بسته کمر
امامن دپوس آفرین زودلار
تمامی هنن سینت اسباب جنگ
از الجمله هفصد و هشتاد نبر

زمن نه مه میلن جهو دنوار دن
همن کرکری سهل پروردگار
زبان بام در خدا آن ملک وان
دجهن اک جوانا ه کمندی اندر
نظر واره نزاون دجهن انجوان
سٹهاه جنگ کرمُت نه غالب گمُت
عدو خیشن بکین قید بیم
جهه دنوی گرفتار در حال خود
کرس دان گرشت دشمنس قتل عام
زمه جهوم غم ژه لا گم امس غمگسار
تلون تیغ بران و گرز گران
بهمراه خود برد آن شیر گیر
دعا بو کران بهر این مدعا

اجابتِ دُعای امران شاه و رسیدنِ بی زیتون و کشته شدن کافر

رایمنا بنا گه امام حنف (رض)
زمه سوی یار غنچه اردن سوزتم
خداین دعا بوز لنس ځ رزمان
کمندی کرُن از سنانِ ریز ریز
ژه کرنهن مه دشمن ری تا از کمند
ژه کیږی جهوی بجای خویانِ خیال
دوان آبه از خشم کرنل کڈت
خیالات باطل لنسند برطرف
بدنبال فوج هزیمت نشان

گرمنا یمن دشمنن برطرف
زمس رنتو لنطا هر مه کاتهه جهو بنه یار
سواره دجهن دره اوه دوان
دپُس کافران جهو کنتو کیږی کرنت
زمنت دان کرنت ژی ابر نخچیر بہ
بوان کرجهو د کار لاف و گزاف
کڈان ژنڈ نزاون نمس ځ رٹت
کبنزه سوار آسه خنتلی سوار

خدایا برحمت دعا بوزتم
کرم سوی ازین بنده مه رنتگار
بوانی دتن ضرب شمشیر تیز
پئن موت باتے ژه کوه ورنت
دپس هیب نے نتونه ای بدخصال
نښی دان نښی کیږی نښی دامصاف
کله یکطرف پیوین تن یکطرف
بهمراه زیتون دران کارزار
بهر حباب نے هر یکے شد روان

بشيري دران لشڪر آو بختند
هزاران شدند زخمي و روسيه
ڙلي خيمه خرگاه نراوٽ نٺي
بصحرا ٻليه ڳي ز راه شڪست
لهن فتح فوجس ڪرن قتل عام
ڪه هيئني نوائي پهلوان ڳران
ٻنهي سيٽ ڪانهي ڇهو منه غمخوار ديار
دوباره به بخشايش جان ڪرن
ڏيس بيٺ تنو نه پڪ ڏودنر
امام حنيفن ڪرڪ پانه ياد
نه بوزنٽ سٺهاه شاد امرن پن
اماس ڪرن ورن لڳنه سلام
دلايا امامن ڪرس صبر ڪر
ڪرن نس ازين ماجرا پرسشه
هم آن حال تيون ڳردن بيان
الڪي حمله مارم هزاران هزار
ڪران جنگ ميبو ورچاڪ جنگ
ز تقدير تدبير نه ڪنهه لڳان
ٿيو پيوس لوڙمنه ڪنهه اختيار
ڪنيزه نهن واڙ اندر زمان
ڪڍن فوج از قلبگه سربسر
بظاهر ڇهربان آسوم خداي
نه ڏپوس مخ ود ليڪ بڙه غرض
سو ٿيوم يار دلدار نه خيرخواه

ز تيغ و سنان خون خنجر ريختند
هزيمت سٺهاه ڀڄو ڪي آواره ڳي
زر و سيم بسيار نراوٽ ٽٺي
شترها و اسپان آن بداس
قرن ڪربشادي بسوئي امام
بواز نام زانن نه آهم ڪتي
نه ڪانهه پرولاين مه ڇهوم ورطه
ڙه ڪيا ناو ڙي با ونم اڳان
ڙه پاني ڪرڪ سره پرسان مه ڪر
بو ڪمتر ڇهس لي زرخريده ڪنيز
بسوئي خداوند حمداه پرن
ڏچهن حال روسنه ڪنهه اختيار
خدا ڪره مه آسان ڙه ڳريه مه ڪر
امامن لنس سربسر ماجرا
خبر داشن ا: جمله اين و آن
شبا ز صفهاي فوج ارم
ورست ڳوس يڪبار در چاه تنگ
بنوٽ ڪدم کهوڙه از چاه بر
سٺهاه ڳوس لاچاره در ڪارزار
بهمرن لڏن پانه در رزمگاه
ڙلان نه ڳلان خ انٽ قلعس اندر
ڏچهن حال روسنه ڪنهه آب و تاب
ڳڙ هم مه ڙلن داد نه ٿيو مرض
داخ جان ز مانڊم سوداز علاج

هزاران يڪ ڪشتند آن شانزده
ڳريزان برفتند آواره ڳي
قطار شترها و پيلان مست
انڪ سنبرت سيٺ پانس ترساس
سر راه امران شادي ڪران
رها ڪر ٿهس از جنگ دشمن ٿي
به گو عمره ممنون احسان ڪرن
ڏلوي ڪم ڙه تيوين مه ڪرتم بيان
مبر غم ڙه پڪ با دل فتاد شاد
مه سوي جان ٿيوم بلڪه از جان عزيز
پڪانخ انٽ نامنٽ به پيش امام
لڏن خاڪ بر سرو دن زار زار
ٿيهر بيوڙه نامنٽ امامس لڳنه
ز جنگ ارم سار چون چرا
ڏنوم بار ڳر ڪينه در ڪارزار
ز هم بر دريدم تيغ ستم
ازادين بدل ڪر ڇهو چاره لڳان
ورست پڇ ڳو مازهن بيو ٿيهر
بناڳه به زنيون جنگي جوان
شبا ڙڻن ڪا فرو سپاه
به في واتهي آسو نه ڪنهنن پاي
ز خشمان لي وان ڳرد وجوب
نتم ڙو درپيش امران شاه
نه هٽ پٽ ڇهوس ڳمٽ لا علاج

نہ لوزت کرن چھنٹ لبسنہ کمر
زہ آسوک تنی پانہ لگومت لقید
ملکزادہ امران شرار حمند
شبابہن ریزہ ریزہ کرک
ییوی بوزتھی درابہ زینون جوان
بو بامت کرُس نم اسیر کمند
خدایا ابمنا محمد حنفی رض
سوارہ بناگیہ ینتھ پیوُ شتاب
دوبارہ کڈان کافرس ضرب تیغ
پتے بیب زینونہ کرنک ستیز
لوُرودس اکن کنُ تماشاو چھان
دپوم بیب زینونہ فیرن یتھے
کروی فضل ذاتن تُہ پہو بختیار
سلامت بلائی کرن بار بار
دپھن نم کرن تنہ دادس دوا
ملکزادہ استادہ مثل غلام
ملکزادہ بروتھ بروتھ یکن جن غلام
ملن عجب جام شربت چھنے
بحکمت کران گے دوا رنگ رنگ
بخدمت ژنک سارے خورد و کلان
ہمت برپلنگ آس نم نارِ ماہ
بہر روز افزود درد دگر
لگکان بیب زینون ینن بہر دکھ کن
خفہ چھوم دلس آمتوی سخت لیس

ژولت پانہ الونس بالای سر
ییم دورہ بامت مہ زی کن نظر
عدوان پیہو کرمت اسیر کمند
اتن موکلاون عزیز دلم
خداین زِ دشمن زہ دلونی امان
نمی آنہ آسوس کران التجا
کرِمنا ہمن دشمنن تیتھ تلف
لوافی ہیکضرب تیغ از میان
کلہ تس و ست پیوتہ ہیدر ریغ
کبنزو بہ ییکوی کرہک زنگار
ثنا ہا دپوم سوی رب جہان
دچھان کیاہ دپھوک نیردن شاہِنا
سر دفنت داتوی ہین غمگسار
دپوک دان شہر کنُ یکو باامام
خدا دیہ از فضل و رحمت شفا
کرک فرش زرینہ خانس اندر
پلنگس کہت ہیوٹھ حضرتِ امام
سپن نام حاضر حکیمان شہر
علاجاہ سپن نہ تمن ہیچ رنگ
شب و روز حاضر تہ استادہ آس
ازین درد جانکاہ و نالہ آہ
دوہ گوکستھن آو آغاز شب
بتن حالِ احوال تہ نونس ونُن
ازیوک دا دکنہ چھوسنہ زانان ترسنہ

بوان آس خوان آس یمی آن امید
دپوم بیبن زینونہ ہمت زہ کر
دوان گرُژھ ہمت تیز کرک
کرنا فرحت جان شود حاصلم
ملکزادہ فی زپوسہ آسے سخن پسند
بسوئی خداوند ارض و سما
خداین دُعا تھا نم مستجاب
کمندی کرُن پارہ اندر میان
مرت شاہ لشکرسین درگریز
ژلان نہ گلان گے ہزاران ہزار
رتن لارنہ مارا زحد و تھے
امام حنیفن کرک پانہ یاد
ثنا ذات پاکس ہزاران ہزار
حکیمان شہر آنہ نادی تمام
لدُک برعماری امامِ ھُمام
تھاونہ پلنگاہ الوک خوب تر
رنگارنگ انک خوان نعمت کھنے
ہمہ عاقل و نبض بینان شہر
ملکزادہ و بیب زینون جوان
بحکمش کمر بستہ استادہ آس
دوائی نیامد بہ کارگر
دلس دا الجبار رنجو تعب
مہ از زور انونم سٹھاہ تنگ گوس
ھکان چھوسنہ کن کنی لو حرکت کرن

ازین خانہ نیرو نبر نوہ تمام
زلمنا بہ آزار چھوس دلفگار
اماس دین بیانہ زور آورہ
لبوم ژیُ لشہ وین وراہ ہری
چھوہم ژی مہ مطلب نہ مقصد تمام
بگوش جگر گفتگو بوزمہ
دلیکن ژہ وننم زبہر خدا
کرس یکم گناہن بواز نا امید
وُدان چھکہ مادم ژہ بے صبر و تاب
بلا شک کری جان و عدس وفا
نتوی بوزنھی درابہ زنبون نبر

کنوی زلو بوینت روزہ حب الامام
نتوی لوز نھی بیبہ زنبون وخان
جدائی لو کرجان اصلا زرہ
رمہ ژی پنہ شادی ہین دینہ بہار
ایم کرژہ زنوی مہ ہیرون زام
مگر جانو فرمان رمہ چھوم تاج سر
کھنوم کیا مہ تقصیر کرنہس جدا
اماس دپوس چھوم قسم از خدا
بیان چھوم بخاطر مہ نہ اضطراب
مہ بر غم ژہ خوش روز خاطر جمع

شبس از بونس کن کرہ زاہ بار
جگر چاک تس خاک بر سر لدان
رمہ ژی ہین چھو کرمت ہین یار فدا
وطن ما تہوم مول نہ موج یاد
بہت بین بوزی رو برو ذرہ ہے
سعادت بوون نیرہ یم ہنت نبر
دسنام آسم مہ دردل امید
کرت کر بوژی بالنسی تس جدا
اگر رمہ نوم ذات پاکن شفا
مہ چھوم خبر بالکل مہ گژہ لا طمع
غلامو کینزہ ہنن سر بسر

بند کردن امام دروازہ و رخصت دادن بی بی زینون را و استغفار کردن

خبرک بر نبر ہیٹھ ہیرون تمام
خدایا چھوہم ژی نگہدار و یار
ہنن ہیرطن عاجز و زار چھس
شفا دم ہپاس نبی کریم
بخیر النسا و النجا بوزتم
نیا سو و یکدم زدرد و تعب
دین نام بر سئ اکس زو نر
ودن امسروی گوم بنس سنت
پلنگس اکس ہیٹ یمن اولد
خبر نس دین سر بسر سر سری
کنوی زلو چھو پرکالہ دالبنج گران

اندر بر پلنگ ہوٹھ تنہا امام
بجز فضل تو چھمنہ کن کن نظر
گرفتار آزار و لاچار چھوس
ہبو بکر و فاروق و عثمان علی رض
رمہ داوس ژہ وزمان ہین عمر تم
بناگہ پری فرو بہ نزد رسید
اندر از مہ درین خانہ آنم خبر
پری زابہ اندر محل با خرام
روان نہ دوان نالہ از درد خود
دردن محل چھوی امام حنیف رض

کرن التجا با خداوندگار
رضا بر قضا چھوم ہین فضل کر
ژہ چھوہم بندہ پرور غفور رحیم
شفا دم درفع غم کروم دلولی
ہمیں طور تا نیز تا نصف شب
بجبرت شد آن نالہ اش چون تنبیہ
صبح کرنہ کس کیا چھو آمت ونت
وچھن پرزہ ناون امام ھمام
ٹکان درابہ قبرت بہ ہیش پری
گرفتار آزار گومت تلف
زلبس درد جانکاہ لاغر گرمان

دوان ناله پرکاله فرنج کران
چهه دو پهلوانان امس افری
جوانانه چهو پردل توانا تمام
اکی ژنجه سرلس و ډاوون هټے
به کس پیدا امس لیوت غالب نه دوړ
شب و روز میبو ده در جستجو
بو پرسان کرس پانه کیاژه مرض
کرس تنن دوا بوده دس چشم و سر
امی چهوم بمنت هوش و صبر قرار
بهانه مه چهوم سار مطلب بهوی
نه بوزت پری گیخ را دوان
یکے جفت نعلین دستار نیز
دلوک بیب لے نبوه معنی چهو کیاه
امام حنیفه لوم ول خبر
تولن کفش و دستار دست نولش
کنت ژوره ژلوهم مه زور آوره
نیم ون دوباره غلامی کرے
منهن خاک بالس توعن چهیک پاک
به کیاه چان همت به کیاه چان ننگ
بردیهی و درمنو نمنه ذلو نهم فریب
زری کوت دور رکری کوت تلب
ژه بیت را ورم نامه مادر پدر
کنیزه دوان آسه اندر فراق
شبابا مران رسیده خبر

نمس کن و چهن چهو نه زهر دران
خصوصا چهو سوی ابن شیر خدا
کنهاه چهونس تش نرهان و سام
مه امننر دلبری چهه کرمز سره
انوس کم به صدمه نه کم توبه بود
کران حکم تس لار قبرت لکان
در بنجار سیدی نواز چه غرض
بهوی جان جانان مه چهوم کلم
امی چهس لیو کرمز گرفتار و خوار
چهو خالق سبب ساز هر نیک و بد
پلنگ هت کڈن از محل پهلوان
پری قردبه بام کرنس نظر
امامن کرن زهو به زناله و آه
درون محل ژاد جلدی غلام
روان و راو ناله دوان سینه ریش
به نراون نشانه نه تفاوت نه نیب
دنم دو شناه درنه شیر هنر سرے
دین الفراق ای شه با صفا
نیر راه کرنهس مسافر درنگ
نیم کربونار جدائی زری
دری کرازین غم مری ون نیر تلب
ون کرت کن گژهی بیسر دو برس
لدان خاک بالس جگر چاک چاک
نهنت آد فی الحال بے آب و تب

نه بوزت ٹهاه گیه خبره پری
جدا امجد او رسول خدا ٤
امس هپٹ اگر پانه رستم ابه
هنر برن نه قبرن ازان لوله
پری قرد به بود عاشق باد
تولت بور آتن سه شیرز بابان
نمن دو سمندر خبر برس اندر
بهوی هوش نشان چهوم مه آرام دل
بنربس مه زردی گاند تهن بهوی
سبب ماکران تمی مه از فضل خود
پلنگ نهد نلان درمحل و پی چهیر
تولت بیون و لول خبر برس اندر
ژه دنهه قنبر داژه ژه محلی اندر
نه ډیوتهن پلنگ لے امام همام
لگے واره سرواره نمه پیکره
هبو پانه کت شابه گوهم نقیب
نه بوزت زبتونه گو سینه چاک
مبارک کرت جان و عدس وفا
ون کت شابه پرای نه گاری لب
دنم دو شناه در جدائی مری
منم مبانه زی بیکسی نیز خبر
گرفتار ماتم سیاه سر کیس
ازان ناله افغان و زان شور و شر
پراکنده خاطر جگر چون کباب

پہ څھت حال پہ خاکی پامال یو
ودک سخت ترو زړه فراق امام
یوی شو روښان آسونه هفت بعز
سیمت پادشاهس د لاسا کړک
ازان لیس د تهت پیښ نه بیون آ د
به لفدیر کس پوړ ندیر یو
ولیکن بدرگاه پروردگار
جگر سوختن تازه فرحت دئی
ولیکن مه تاب جدائی چهوکر
پښتو پان بو ملک گردان کرس
ښتے د نه گاران فقیری همس
زدرگاه یزدان زه امید نهاو
کړو کوچ ازین جایگاه دلولی
یقین چهوم نمش نش مه نیری مدا
دیننت پرا ما بو کنے آنه روے
پس کیاه بو فیرت جواب ای غلام
بیښنی داد لدا پس نتخی تم بنین
رټنت پانه د رجنگ نیمنت بزدور
اَنم کس تسند نیت نعی لنت دمس
کلک تاج افسر نه غمخوار جان
غلامن د پوس چهوی د دن ټډ غلط
ملاقات نمنسند دوباره نبی
یو توه یهو ننه نهرس نبر
نه کینزاه ولس بو بوجه تمام

گزیهت زال پرکال از حال گو
زلن د مرد شهرکی د برنا و پیر
و دان نه روان ساره واره لبسوز
دلاسه نهندی شهس فیبه رهوش
دین نس وان کر صبر گر یده زاو
جهانس اندر کس د وہی لی و د شاد
بصبر د ثنا روز امید وار
د پوس بیبے نتونه ای پادشاه
کفن پور نفی نیره بو د ربدر
فراثر جدائی زه انصاف کر
بهر کوچه بازار دن ون د مس
مه چهوم در دل خود یقین بالتمام
گزهو در مدینه به پیش علی رض
دلیس بیب زنتونه اے نیکخو
کرتا میکنم با علی گفتگوی
دلس د الاس کیا چهو درد فراق
دنک کیا نمتن بوسه کیا تم دزن
ازین شرم دخجالت د زین د رد و غم
به کینزاه منگم سیم د زرهت نمیں
د وسنا مه زلن تاکیج ترټ بیم
امید خوا نهاو در دل فقط
زه بر چهوک د پان د چهو منه در دل آرمان
علی صاحبس رض بو گزه بهت نبر
مه نش حال بو زنت زه پاے نتی

سیمبای سار میر و د زیران تمام
درین ماتم سخت گشتند گیر
وزیر و امیر و فیاساه کرک
کردن صبر نزاون سو جوش د خروش
بنت گو بیه کینزاه به لفدیر بو
بدنیا چهو گه شادی د گه فساد
عجائب چهو کیا بد سود البس اٹی
ز درگاه یزدان عجائب چهو کیا
سیاه سر لو کیاه ناب مردان کرس
سر راه نزاد ته زلوم کتو سوسر
د پوس مغفرن گل گنڈنت گربه زاو
بلا شک چهو زندی امام همام
چهو نناه ولایت سو شیر خدا
صفا دل د فاکیش چهوک رنګکار
دیم ما سو کت کن مه کر تهم امام
گزهین بو زد نوی جگر چاک چاک
ده چهیم قید کرمنت نسن پار زور
پیکان تو د دل چهو منه هی هی ستم
د وسنا مه رادم سو دلدار جان
لبت مفت د ولت مه از دنیگیم
خدا زنده تمسی سلامت انی
به پیش علی زدی چهو منه سمان
به کینزاه برزهم سوی رجال امام
بعزت نه الفت بخانه تنی

تسلّی رنگا رنگ ءِ نَنِس ہمہ
کُرُن نَنْد حاضِر ءَ امران شاہ
دَوان گو سو مقبرنی تنی پیش شاہ
دِیرُن پہوم شہین پا رخصت ہمن
دلیس ہیبب نے بنو نہ بدرود باش
پراگندہ دل پہوم مِہ ز اشتیاق
امام حنف گشت مخفی ز ما
دل و جان غلام غلامان نہند

مدنیس بکن ہیادہ ناو دن مہ
ہبو نند رخصت مہ لاگو دہ زیر
شہادان ءِ رخصت پہو دِ عزم راہ
بکان آو امران نس صحبت بیت
روم در مدینہ تو خوشنود باش
دیان پہوس باکباہ ایمنا بجاب
ہمین است بدرود بردوش ما
دوان اکہ اکس لشہ بدرود گے

دلیس ہیبب نے بنو نہ ای نیکخواہ
مہ چانوی دہ بوزم کہ الصّلح خیر
دلوی ہیبب نے بنو نہ نتو نام بن
قدم بر قدم پیش زنیون ات
دوان پادشاہین دلیس الفراق
دیمنا مہ دبدار نیرم جباب
ہمیشہ بو پہوس بر فرمان نہند
براہ مدینہ بکان نند گے

در بیان رفتن زنیون ہمراہ مقبر غلام در شہر مدینہ

چو کردند کوچ آن پری پیکران
کرک طی آن راہ پُر اضطراب
کرک خیمہ استادہ در رہگذار
کینزہ شہن دِ ز فراقش روان
لدان خاک بر سر دمان زار زار
دوان پہوک امام حنف داو جہا
نہ بوزن مصیبت بمن سخت پوک
سرراہ سمکس جناب علی رض
بمسجد بہت آسو عمر خطاب رض
صحاب آس بوران سمت سربسر
غلامن کرن دست لبنہ سلام
مراد رکدامی مصیبت زدی
دین سربسر سارُ حال امام
دگر جفت نعلین آن خی برت

سوی طیبہ منزل بمنزل روان
بفرمود زنیون بمقبر غلام
مقبر سین ڈیرہ انجا نتیار
سوی شہر پہوان گشت مقبر روان
سین جمع مردم ہزاران ہزار
دیوک مقبران سخت مشکل پیام
نلوک شور در گریہ محشر بنیوک
دپہیت حال مقبر سو بیدک سین
شہ عثمان و حسنین جملہ صحاب رض
در آمد بیکبار از در علی رض
دلیس مرتضا ان بگوای غلام
نہون نام عمامہ نعلین پیش
بگریہ در آمد صحابہ تمام
بگریہ زلن نہون جوش و خروش

بکان ات دہ آہی زود و شتاب
مدینہ بنر کر زہ مہمانوی مقام
بخیمہ دروان مانز زنیون جوان
بسوز درون آسو نالہ دوان
دلیس ساروی مقبر و گوی زہ کجاہ
بنت آم ادم امام ہمام
دوان آسو مقبر بکان دلو لی
بہمراہ خود سوی مسجد ائن
بران وعظ آسوک جناب عمر رض
بکان آہی پیش عمر دلو لی رض
برائی چہ گریہ کنان آمدی
دپہیت گو علی مرتضی رض بنبہ رکش
علی صاحبن نل عمامہ بدست
پہیر پہو درنت کہنہ زود نہ پہش

امامو دبو ددسٹھاہ زارزار
سبین والدس سخت زیروزبر
بنم اک گراہ مبانہ شبرنرہ
زظلم غم ثہ جاہ وسنتم زینہ ہم
تنوی آرس آہنت امامان دین
ملک برفلک گے ہمہ بیقرار
بمسجد دبان آسو حضرت عمرؓ
بتقدیر حق چہاگران کشمکش
صحابگو یکا یک دلا ساکرنت
جگون از جہان فت قبر زبان
کرن قتل لوکن تنی سخت نر
بہ بیگار مارن زتیغ ستم
نمو کافرد اندرین رزمگاہ
بڈنت گیس کھورتا بزانو تمام
بزور خود تش پوست از ہردوپا
بہت ندو آتن نہ طاقت بجنگ
بہ تیغ بران نبوت انونک تنیز
بگر بہ تنی شور محشر نلوک
وہہت حال تسند سین بیقرار
بنت آم مہ دن ثہ ہمت مہ بار
سوا اران شاہ یار غمخوار جہوم
نلن برسر خویشتن برپلنگ
تہا آسو امرانسی ہیٹ پمنت
انن مو کلادت زہند کمند

بغم گے گرفتار بے اختیار
ودان کنہہ نمسن بع دنہ آب ناب
جدائی بوکر جان اصلا زرہ
بہ آسوم نہ معلوم زی ادہ ہم
حسن نہ حسین پیشوایان دین
ہمہ اہل بیت نبیؐ پاک شان
علی صاحبسؓ با علی صبر کر
زہ بدوادلد تہوک مہ باجہم کمی
برزبین نس غلامس قباساکرت
غلامن ونوس حال از ابتدا
شب سپار ٹن نہ ژٹن سربسر
چنان تیغ زد برسر کافران
ازین پیشتر کھننوی آسو چاہ
بیکبارگی برزمین بیوتہر
دنہت مازہت گوس ای مرتضی
تنی داز زیتون بحکم خدا
ہر بیت لبک نہ سبین درگزر
تنی آبہ زیتون بہ پیش امام
لدن خاک پاتس دنن زارزار
بکھے ذمہ خدمت جکھے دروخواہ
رفیق و شفیق دوفادار جہوم
یکان روز وشب آہی زتتاب
گرفتار بند کمند بو گمنت
رہا گوسو پامنت زہند کمند

درون حرمخانہ چون شد خبر
اہوکن وسان آسوتس خون ناب
گما نہ مہ آسوم ارم زینہ ہم
اللہ دن مہ درد درون نغادہ ہم
ددک پیش ماں نمو زار زار
درین ماتم از دیدہ خون بران فشان
بنت گو بہ تس صاحبس اد خویش
زہ فرزند جہیم بیت نبمت نمی
ثہ کر منفر وحال تسند بیان
زجنگ امام سربسر ماجرا
ہزاران زگردان شاہ ارم
زہر جا بے جوی خون شد روان
کران جنگ درچہ دست گو امام
بقوت کڈان کھور زہ ازچہ نبر
آمی صدمہ سنین ٹہاہ آونتگ
کرن کافرن سر زتن ہا جدا
قلایس اندر زای نہ برھرک
گرئی وذہہ کرن گل نہ گندن سلام
امامن دپوس ودمہ دروفت کار
بہ نورنگ نم پیش اران شاہ
نہ بوزنت نہ کربیب نے تیو نہ جنگ
کران منزلن طی بجز خورو خواب
کران ہیب نے تیو نہ ہمت بلند
بہ پیش امام آدلس شادمند

پچھنت حال تنسند سو شادی مٹھس
کرن شیشه خالص اندر فرش زر
رنگارنگ کھنس خاصه لعنتر انن
شب و روز تنت آس آسان قدیم
شبه اکه کرداسختی سٹھاه
پڑن سارا نیر و نبراز شتاب
کنوی زنو اندر رو دنا لصف شب
یقین گو نه سختی لبن ما قرار
اندر زاس ولول بوا اضطراب
نشانه تنسند رو دمنا بم رچیز
زٹن جامه از برنه نزاون لهر
دست فنه زست نه وچھنت ملک ای
دلوم بیب نے بتونه بوزاتی غلام
خدا رٹ علی صاحب نش نمت
بصد حیله آتم از انجا تلنت
ودان تنت چھه اندانز نکو خوانس
لکان گڑه زه بر روضه مصطفےٰ
ازین حال مخفی وتن نم جواب
کرن از غم دل شبس تنت مقام
بوان پادشاه رسالتمآب
بنزد علیؓ ولی الستاد
دلے ماه برج یقین ح ادبوز
سٹھاه چھوم عزیزان لسیر تخیلب
چھو زندی امام حنف غم مبر

مراد همه نامرادی مٹھس
پلنگاه انن خاص بهر امام
ملون عجب خاصه شنر نزانن
رتن نزان کرک رنگه رنگه دوا
دون بے نهایت کرن ناله آه
گر ضمنه نکھه کا هنته آسن دشبس
کران آسو زاری ز رنج تعب
نهایت بفر مود زنیون جوان
نه ڈبو ٹھم پلنگ نے سو عالیجناب
دسس بیب نے بتون مبانه سره
ازان شور و شر آهی اهل شهر
شهنشاه باجمله میر و وزیر
بو بیری کفن پھره ملکس تمام
پچھو شاه ولایت سو شیر جبار
ز بنه نبر بیٹھه سنی خیمه ون
عمر صاحبن دپو شیر جبار
کرک عرض احوال با مرتضےٰ
نیوی بوز نفی گو علیؓ ولی
نجدمت کرن عرض حال امام
علی آسو زان صحن خانس اندر
علی از دل سوخته نعره داد
امام حنف ناگهان گونم غیب
فراقن تنسندی دلس کرکباب
خدا انس سلامت ڈہ بر دهن کرن انی

ودان تنم تلنت آنو شهرس اندر
مرصع به لعل گهر آن تمام
انن سبهرت سار شهرک حکیم
مرض لا دوا بولبن نه شفا
کرن نبون خفقان ازان اضطراب
تن واحدی و نه زاری ربس
بس از نصف شب بوزنه ناله زار
سبب کیا چھونه کنهه صدا ماپوان
تو لم جفت نعلین و دستار نیز
جدائی بو کر جان اصلا زره
زگر به تنی شور محشر بنیاد
بیکهفته هنت رود ماتم پذیر
رهه دپوس صبر کره گڑه کم همنت
کران سعی در کار آن نیک کار
کنیزه پھل تن چهه همراه تس
خدا بار چھوس گڑ همه زبنقرار
یقین چھوم گڑ ماني بزود شتاب
سوئی روضه مصطفےٰ ولولی
پلیس تمام نرند زنه ڈیو تھن بخواب
انوی آهی پانے امام البشر
کرای شاه دنیا ودین دا دلوز
زموت وحیاتی کونه چھو نه نیب
نبی رحمتن دپو مه ای نشر نز
ملاقات تنسند دوباره بنی

کهورل هند ده داوه گمت آزونگ
پرستنانه سمازچ چهه نس افسری
کران بیرسی آس بر تخت خویش
تسندنالہ بوزت سپن آره کاز
دلس بو مه استده عشقن مرض
تلن در خبر بره وان این بالنگ
بعزت انن بیب زے تنون گره
بهمراه د زنبون خنجر گذار
بهر جادین گژه زنیون جوان
دوان جا بجا گژه ژه نام امام
اهین واجه نه گوشواره کنن
یکان وات بامن خبر برن اندر
گنډت بام دریں تنس بنزاپری
برهنه سر وغبر سر چادری
بژرهس ونه تهی پوزهن کنگ کمژ
دلس ود آنت امام همام
ازان پس سه زنبون جنگی جوان
بشادی سونی خانه گو ولولی
بهر سو صحابن لاډک سوی پیام
بفرحت ولی وار سه مخزون اغن
دوان درا به زنیون از خیمه بر
خبر داد از حال او مصطفےؐ
دلس بیب زے تبونه واره ونبوم
بشارت به واز از رسول خداؐ

دوان آسو نصف شپن برپلنگ
پری فروبه کوره چهس مه شال
پری فوج آسوس هین پیش پیش
وچهن بام حضرت امام حنفؓ
ازین بیرز ماډدان تبوی چهوم هوس
تلوک برپلنگ آن تنوده بیر
دوان سی چهه گجر تسندی نسره
دزرس بیت طالب نفتح بفر
امام حنف چهور بعد شبر زبان
بوجه زنان عثو به سان خاص خاص
گلوبند وسوانه هایم شوبن
کډت گژه لاګن به کنبه نولباس
یکن گژه باهوش دانشوری
محبت پری توره الفت کرس
به دنس سه چهم کوره چانی نمژ
انن گژه از انجا دفوج خویش
بهن گژه دربرده مثل زبان
ونن درحرمخانه سی خو شخبر
سپن شاد وآزاد از غم امام
دپان والده بادل شاد شاد
ملکان والدان بوره دننس خبر
سلامت چهو زندی خبر بن اندر
به ولو نغم بزدی چها دوباره ونبوم
هران اکس اکس اک کناره گرگ

سمند رجبر برس چهه بنزا پری
زبنزا پری زر چهو نمند مجال
پس از نصف شب ان مکانس وراز
دپن شکر از گومه غم بر طرف
دپن برزنی وان مه لاگو زنگ
شب نما گیس هن خبر بن اندر
ازان پس کړه فوج د لشکر تیار
دگر عمر عبار پاکیزه تنز
یکان گژه هر سو کران ملک رام
کرن گژه زنبونه کتو نولباس
گژهس ونو به ساروی صندوقس اندر
بوجه زنان هم فرتن اساس
گژهن گژه فنش فنش تجیله گری
تهاه لول ننه لوب ژه مابرس
پری بنز چون بشنو این کلام
کرن گژه افسر و دفوج خویش
سپن نام بیدار حضرت علیؓ
پهلوک دل چو گل گل زلک بار نز
دپن ببیس ونه ژه زنبون اغن
بر تبون روان گشت مانند باد
تلن گر به اے دختر با صفا
پری فرو به تن نمن غم مبر
دبس ع الدن چهوم قسم از خدا
تسلی رکن نمن واره وازه کرک

دپوس فخ الدین نام کرنم بیان
زمرد یہودی خبیث الکیام
زرزم وہجوم ارم سربسر
بجان امام آن سنتم آمدن
ہم از گشتنِ غیب آلنہ پاکشان
سرک نلخ نژادم نہ حسرت نیوم
خبر پانہ چھی گوٗنت آسوم ہوس
دپوس والدن فخ تہہ زہ نہد دلی
کران تہند وتہنت دستہ بستہ سلام
بفرمود مارا امام البشرؑ
بہ کنبزاہ نموآسو کرمنت بیان

دہ کنہہ پاٹھ لبو نھم زدشمن امان
زتسنجیر آن ملکے از ابن وآن
جوانمردی آن سنتو دہ بیر
بہ نورنگ رفتن زبہر علاج
تمامی بتفصیل کرنس بیان
کوٹھہن ہوش سورام آچھن گوم گلش
لبت بازرادم ونت رانہ کس
علی مرتضےٰ آو تعظیم کر
دپوس مرتضاہن علیک السلام
جزبرس کران زوڈ زیتون لولن
زنہ ساروی ونک پتش زیتون جوان
کنبزہ تہن سینہ منہ نیکرہ

ونن حال از ابتدا بالتمام
گژھن بازاز خود ارم کنِ راون
زچاہ سیاہ آن الم آمدن
ہم از قدرتِ دردیس لاعلاج
زہیت والدہ یام نیرن سوگوم
جگرسوختہ گوم سیرس منہ فاش
دراثنای آن داتو حضرت علیؓ
ارس نفدو تہنت دارہ تسلیم کر
ونن حیدرن بانہ سی نوشخبر
بکوشہرزنبان ملکس ہر آن
بعزت انک ہیب زیتون گرہ

روانہ شدن زیتون ہمراہ طالب و عمر در ملکِ پری فریبہ

صباحی بفرمود شبیر جبارؓ
زشمشیر تیران سنان فخ خدنگ
صحابکو تیاری کرک دلولی
ہمراہ زیتون ہردو تیار
لباس وزن وزیورو سیم وزر
سپن سارہ ڈیرک یہودی فمہ وار
روان کوچ منزل بمنزل شدند
بجائی رسیدند تا نیمروز
کنن نس گمنت بوازین پتیر
قوی ودلاور رستہاہ زوردار

صحابو کریو سازوسامان تیار
گژہو ہمرہ بیب زیتون جوان
سہمت آی ساری بہ پتش علیؓ
کنبزن تہ زیتو نہ مردان لباس
لدن سینت ذلو ہمک صندوقس اندر
مرخص سپن درای یکبارہ گی
بفرمان زیتون بکدل شدند
یہودی تہہا آسو دران مقام
امام حنیف آو بستہ کمر
کفاران جمع کرنہ فوج گران

زنکو خیمہ خرگاہ اسباب جنگ
ہمہ زیر فرمان وے کامران
کمربستہ طالب تہ عمر عیار
بدستور لاگن مزین اساس
کرک نی حوالہ بعمر عیار
براہ سفر برسرِ بارہ گی
روان رو برفتند تا بست روز
وتخت بہ دل سخت میعاد نام
چھو فرزند دلبند شبیر جبارؓ
گژہنت بردوٹھ بوچھک براہ روان

رسانید طالب نے تیون خبر
بہمت بر و نبھڑ ے وزن بہ
ہزبران نہ شیرن سعادت جہو جنگ
توکل کرو بر خداوندگار
مدا جہوم خدا کراوہ ساروی بہل
بڈہ بڈہ تکبیر زیادہ برک
تولن سار ہتھیار لاگن نقاب
ظفر فتح و یاری رخ خواست کرد
نہوک راجہہ ڈیرس سع عمر عیار
دلو کافرو کیاہ توہی جہوہ مدا
دلیس نورہ میعاون ای مرد شیر
بکا یک پہلوان پہلوان لڈو
دتن لاف واراہ بدبخت نبرد
گراہ اک بمیدان کرو کارزار
دلیس طالبن مرد اجلاف جہوک
بہی فرق آمر جہہ ریاز و زاغ
نہایت اکس اک تقابل کرک
کڈن زبنڈ جدا تن زین سرکرن
زنہ ڈلبشت لسند بالو پر تہرکو
دلیس طالبن یک دان کہمو لڈت
دلیس طالبن کہام جہون تولاف
بگرفوت و دعا ایزد تعال
دلیس طالبن ضرب از قہر تیغ
کرک طالبن قتل درنار زای

کفار در رہت ہیو بخشم و قہر
دلیس ہیبت نے توہ نہ قیرت جواب
توی تن تیغ لبرن سعادت جہو جنگ
بہمت کرو وارہ بستہ کمر
ہمن گالہ یکبار ینہ توی جہل
سپن پانہ زنتوں تختلی سوار
بگردید اول بگرد صحاب
کہوروکن صفس نر رواو طالب دلیر
کہ بدنامو راز بنی ذمہ وار
پہلوان اول کڈوہ با فوج عام
پکو کہنہ جہو نہ دلن درنگی نہ زیر
کفار راہ اول دراواز کافران
منہ ہیو کرد و بیم آیہ کا نہ قہر مرد
ازین سوی طالب بن مرتضے
زاجلافی خود دوان لاف جہوک
خمش ہا ربر صید گوہت سوا و
بشمشیر از حد تقابل کرک
تہر ہیو وسنت کافر بدلگام
بمرگ برادر ستہاہ زہرگو
زہ مارن بشمشیر زنہو بالو میانو
نہی دان نہی کیا تہی درمصاف
مقابل سپن اک اکس برستیز
کلہ تس وسنت ہیو تہر بیدریغ
زنہ ڈلبشت سپن کافران بفرار

سپاہان ہزاران ہزار
مبارک کمر بستہ نیرو شتاب
بمو کر تیاری نہ توہ جہوہ تیار
منگہ از خدا فتح و نصرت ظفر
صحابو صفہ ایستادہ کرک
کمر بستہ تیار بر روزگار
صفوف صحابہ ہمہ راست کرد
وجہن کن صفس ہیبت تیون جو شیر
کفاران کنوی نام لائن ندا
جہہ مردن نشہ مخمور زنگی حرام
ولیکن اول پہلوانی کڈو
انہس کن نی تیغ ہنت زمان
بین پہلوانا ہ منہ کن زوردار
مقابل تمتس دراو بہر سزا
دنی لاف کر آسہ لبن با دماغ
وجہت کادو دری گران با ڈناو
بیکبار اللہ اکبر پڑن
لبن تم نبار جہنم مقام
بمیدان دوان آو کرنا کڈن
بظاہر جہو از دست من موت جانی
دماغاہ بین کہنہ منہ جہو مر مجال
بشیری کرک جنگ بشمشیر تیز
سنت زان پہلوان نہی ہا ڈہداک
بغم گے گرفتار بے اختیار

پراگندہ دل سخت میعاد گو
اُنُ کنہ ہم جرأت کارزار
مقابل بوُدن نیزہ پا نہ بجنگ
بمیدان نبرد راوہ سننس سوار
دوان گو تنی ہیتس نِ نیوُن جوان
قدآور دلاور جو تنت اژدہا
دُنُس نمہ خدا انتس وڑ نصرت نے تنگ
مہر خوف غم کنہتنہ پروا چہونہ
دُنُس ہیبتِ نے تینو نہ ای چیرہ دست
دماغ تہی نس چہو ہم لیو فراغ
بو چہوس ابن شیر خدا اکمہ کنن
دُنِ کس دلاور نہ بیہ پُر ہنر
دِچہک دُن ژ ہ نہ چانہ آنت لشکری
ننت زن پہلوان ہا رِنت آگود
دُنُس نمہ مِہ چہوم نا دِشنا جنف
لسان چہوس بو شہر مدینس اندر
بیا کُن ہمن ضرب اوّل رما
بولا با اوّل ژی ہوس کا فرس
کشا کڈنہ شمشیر لاین بسر
ز قبضہ گیس تیغ نیرنت نہر
دوان ولولی آ و عمر عیار
جرت لعل و تختہ بیہ چہوم بی بہا
بغر بد زنیون جوان شیر مست
دِن چہی بیان الوار رٹ تیغ تیز

دُنُ فوج گردان مِہ برباد گو
ہنر بردمان ابن شیر جبار رضہ
لنتہ آنہ سارس جہانس تنگ
قدس کا فرس آسو نرہ گرز نفر
تہکنت ہیوس دُن گوس از زانوان
گمانہ مِہ گو آمہ زورہ زرجر
مقابل بونس پانہ نیری بجنگ
اُنہس کرت تلن نیزہ یکبارہ گی
جرا آمدی بر سر پیل مست
اگر چہے نجا طر زہ خنجہ دِلبل
رسول خدا داناح ان جد پاک من
بوان گیا جہہ در کار شانی تہکن
زدست من الکنون خدا اکبا کری
دُنُس نام میعاد ان اسٹیر نر
علی پہلوان بابہ چہوم دِ شیر ف
پتہر د تہو سو دلول زبیل دمان
بہ بینم کہ جو نی تو جنگ آزما
مگر ضرب اوّل دہ ژی دلولی
لگان ہیبتِ نے تینو نہ رٹ بر سر
پتہر بیہ سہ شمشیر نس یکطرف
تلنت تیون آن قبضہ قہر بار
دُنُس نمہ آرسی کرُ خدا ابن حلال
خبردار شوای نہ جیرہ دست
دُنُس کافرن لس دہ کشتنی کرو

سپاہن بیُن ہیبت بیشمار
پہو پُر زور بسیار خنجر گذار
کمر لبستہ میعاد بر کارزار
کرس طالبن بام دوری نظر
بجنگ دراوُن پانہ میعاد شاہ
ہمس بد مقابل ہمیس پانہ فر
صفس رو دلبستا دہ در میمنہ
دوا بزد در قلبگاہ بارہ گی
زہ جہا جنگ کرُن پانہ ماوُن دماغ
کرو جنگ لیکن تہروس زبیل
بیا بیشتر بو کرے زہ خبر
دماغ گنج و گجکلاہی تہکن
لکوٹ آسو طالب نہ غالب سوِ دراو
ہیُن نام و ننم نہ نام شہر
جدِ پاک چہوم مِہ امام البشر
دُنُ ہیبتِ نے تینو نہ ای پہلوان
دُنُس ہیبتِ نے تینو نہ ای بدہوس
نمانہ ارمان دلک ژی زلی
دوہم ژنڈ لاین ز تیغ دو بر
دتنُ قبضہ دارنت بدیگر طرف
کرس کریک میعاد نی لوٹ چہا
کفارن ہندوی ہر جہ باہیم مال
ہنن وارہ جو راہ کرنت بر تیز
بکشتنی اکس اک دِ کشتنی کرو

ڪري ڪشتياه سخت بابڪدر
ٿلڻ تهه نه وارن ڏنن زمين
ڏيڻ نس ڇهوٽي تخت دولت جلال
ز سرنا پياڏن ڪري ريزه ريز
توجن تيغ اي ڪافر تيره دل
پڙهه ڪلمه از راه صدق و يقين
هنوس وعده ڏيتو سنڌ تراون انهن
بپالش باخلاص ان سرداد
پڙهان ڪلمه ڪياه لذتها جان آمر
مڻت ڇهم منور گڻهم خانمان
انهن گره ڏرجا بلوسي ڪران
صحابه انهن ساله باڪرو فر
انهن سنهرت سار ميرو وزير
مسلمان از روي ايقان سين
به بوڙن تمونوره ڏپوهين جواب
بظاهر پڪن دائمه سپار دور
ڊراتناهي اين گفتگو وتو ختام
خداوندگار امبدآس ڪس
صباحي برفتن جهيا سين
ڪرن عرض اي خاص رب الودود
ڪهابي بي نسڻ تو ميعاد شاه
رٽڪ ڏوره ولن اين مرد جهنه
ڪرن ڪفر نه شرڪ از خود جدا
برسنور جهوي ملڪ نه مملڪت
ونتشي آس سرزور نه پرمهر
بسنه زه ڪوٺڻس ڏنن زبان
ٽڪان ڪلمه پڙهن ڪفر وضلال
ڏلس نه تمي ڪافرن ڪهه جواب
ڏٽي سرڪرت ازيهان مضمحل
وليڪن ته از راه لطف و ڪرم
ڏنهاڻي پڙهن ڪلمه ولن ڪيا ڪنهه
ڪري سرورو سر پوپاين فدا
مه زو تلخ آسوم ته شيرين پيام
بوڙي ڪڙ زلگا رنگ ضيا فر ڪري
دل و جان ٺهاه خاڪبوسي ڪران
روپه مجمه في ڪن جواهر نه لال
همه فوج و لشڪر نه اهل و ٻير
ڪرن گل ڪنڍن عرض ايمه شال
پموپوره فيرت نلن تهه نقاب
ڪرن گڙه رخصت صباحي تني
انوڪ خوان نعمت ملذذ تمام
بفضل و ڪرم جهوڪ ڦره باٻي ڪران
جهيا سوئي ملڪ دريا سين
ڪه جاتا هي به فوج لبڪر ڪهان
ڪه همڪو سمندر ڪي هي عزم راه
مگر روز دلشاد اس گي ڙه خوش
رٽن دين اسلام در راه هدي
ڏين عرض جهوم سبڪ لعزم ڪني
تني بيب زنبون از خشم وڪين
ڪڍان تيغ بران تبراز ميان
وگرنه نظر ڪر باين تيغ تيز
سين تند زنبون ٿي حد بحساب
ڪرن عرض ان شاه دنيا و دين
ڏنهوم تهه زبينه گمن ڇهوم نرم
وان ما ردر زير بالش نهاد
مدا درام ما دونت مه راه هدي
بتيم گره ساٺاه ونڊي ڏنه جان
امام حنيفه ته گڙهنم گري
ڪرن فرش زر دو مجالس اندر
انن پيش ڪش پيش آنخو شخصال
تمامي يڪايڪ مسلمان سين
ٺفا هاه نلت ما وتم نن جمال
گڙهن در سمندر مه ڇهوم ٽڊفور
مه ڇهوم سخت ڪارضرورت تني
صحابو ٿنا ما ڏپوڪ خالفس
بظاهر بهاني جهلس ن زميان
تني آدلاران سوميعاد بعد
ڪرو مهرباني رهو آج يهان
تني روز نس اسه فرصت جهنه
خدا ونيءَ رعذ في بانه خوش
تومسرور مياش باسلطنت
پنن سار احوال حال بعد وني

مہ چھوم دشمناہ اک ستھاہ زور دار
امان پھوس منگان از رو شرم ننگ
پھو سوی دیو خصلت چہل گنج قدہ
باسلام از اہل ایمان ہسین
تمس باد شاہ ہس چہ شمشاد ناو

یوان چھوم بہر سال برکارزار
ہوان گرتہ ہوزان چھوم سپاہ زبال
گران لوٹ نہ مار نیران حدہ
دز رسخ ل ستھاہ نوکری ضد دین

گران جنگ انان چھوم مہ از حد ننگ
دوان پھوم مہ فی تن ہانان لبال
بلے بوزہ سوی ہم مسلمان سپین
تولی شور و شر سخت از کبر و کین
ستھاہ بے رحم بلجہ مارس سوزاو

رفتن بی بی زیتون ہمراہ میعاد شاہ برای کردن جنگ بمقابلۂ شمشاد

پس ہیبت تنو نای نیک کیش
زکفر و رہ کافری تنو فرن
انن فوج ساروی سپن خود روان
چو دریائے جوشان دوان سخت موج
بمیدان ڈنک خیمہ ہا آتشم
پھو میعاد آمنت بصد کر و فر
بظاہر امس ہی پھو دردل مراد
بجلدی تتوی منگہ نادن وزیر
رعیت بیہ بیچارہ بواز قدیم
عرب فوجسی آس ما وزیر کنت
مشس تنھو عرب فوج ہنت تنیوی
سپاہان ع گردان پیادہ سوار
بشدت گرتہ ہس ما از حد دنوی
شمارس اندر آی نم تیٹھ ساس
قنباتی استادہ سپین
ہمہ ایستادنا در جای خویش

بیا ہمرہ ہن تی با فوج خویش
زنہ بوزنت سو میعاد گوشادول
ہمراہ زیتون جنگی جوان
گران کوچ منزل بمنزل روان
سفید و سرخ لاجورد زرد ہم
آجی سبت الو منت پھو فوج عز
ہمس یکقلم اینہ کا ملک عناد
دزیر رسخ پن فوج کردل تیار
دوان باج بور شوہ دزر زہیم
بظاہر یہ آسی مسلمان گمنت
دزیرن دیان لشکری کن تنوی
صباحی گرتہ ہی نیرہ نوی ہر جنگ
مشس تنھو عرب فوج ہنت تنوی
صباحی نیر ورا و فوج کبار
دلیرانہ جنگس آمادہ سپین
دچھک طالبن میمنہ میسرہ

بحکم خدا سوی مسلمان کرن
گرتہ ہم تل مہ سروارہ آباد دل
سمت گے بیکجا یکان تم فوج
رسیدند نزدیک در شہر شان
نیک نام شمشاد قتاہس خبر
بلان ظفر فتح فوج عرب
سپن شاد شمشاد در غم اسیر
پھو میعاد آمنت پی کارزار
پھوی از پھو آمنت عرب فوج ہنت
توے پھوس ہمن بیت یکسان گمنت
دزیرن دوان کرتہ لشکر تیار
گرن گرتہ میعاد با فوج ننگ
جمع گو ہمہ فوج از عام و خاص
بمیدان جنگ از پی کارزار
صحابو تہ کرانت صفہائی خویش
زپن کمانہ پھونہ کج صفہا زدہ

بهت روز زیتون خیمه دَرَوَن
سو شمشاد خو دَراو فوجس اندر
اوّل گڑہ سوزان سو میعاد شاه
سوئی رزمگه تیز چون باد گو
انو پهلوانا نه مه کن زور وار
همو عمره بند از یکایک عناد
تتی سو ز شمشاد شاهن تیغ دود
گڑہانی دتن ضرب گرزہ باد
کفاره دویم دراو جلدی روان
دوباره بیه آوول قبر بتی
بخو نمسندوی دراو از فوج خویش
دری کن مهرلش وان کری کس خلاص
سنت زان دگردان شمشاد شاه
بمیعاد شاه سخت خونخوار گو
بیه یکباه از سین چیره رونه دلیر
اکی ژنجه با خاک یکسان کرس
سو ٹیٹن نه میعاد گو دلخرین
دوان گو بزیتون خیمس اندر
پهل گز فدو سخت بر
ارس بیت کریاب جنگ لوانه
تتی درابه زیتون در رزمگاه
سپاه مست و مغرور نه دلگداز
نو آسامنے جنگ نیرادیکهول
زه کباه نادپهوی ادالعجایبان

خبر گیره دربان عمر از بردن
پهه براران حکمت نهدمن صحاب
پی جنگ با فوج شمشاد شاه
اما خلیس آسو جولان کران
بمیدان کرہ اک گراه کارزار
ایو کافرو چہرہ چہستم تبار
قدآور پلا ہیچو رستم نمود
دست تبهه کنی آو دراسپ روان
شهن لابونس ضرب تیغ بران
شهن لابونس نام ضرب سنان
تتندی دتیزی کرت و طیش
بپانی بریکضرب تیغ بران
ببن ها ره از دست میعاد شاه
انو کنه ارم جرأت کارزار
سنت زان پهلوان آتن نهیر
بصدمن تلن گرزه گاؤسر
پهو شمشاد پرے ورنه جنگین
بخدمت کران دست نه سلام
تهتن صفت بیخت پرشور سوی
دلپس هیب زنیونه دلشاد روز
کران سوی شمشاد روی نگاه
کرس بیئن کریک ای بادشاه
دلیری نه نیرنگ نیرادیکهول
مرچهوم ناو دپونس امام حنف رض

تتی آنه عمر عیاران خبر
دپوس هیب نیونه فیرت جواب
زنه بوزت سو میعاد دلشاد گو
کران کریک برشکر کافران
یکوول نهندوی پتم پیوم باید
دزونرت اندر سارم دار خوار
دوان گو سو میعاد تس ری برو
پتے گرزه دلونس تتی داس جان
رتن بر سپر زنڈ گو نبر تقی
دست بر زمین پیو تتی دراس جان
کران کریک شاهس همو کن قصاص
کرس بادشاهن تیغ اڈہ میان
رته ٹیلنت به شمشاد برنار گو
هوان آسو منت دوان کوڑہ نه دبار
بوول باپه نیرس نه پرسان کرس
بمیدان جنگ آدنیرت نبر
ازان فلبگه دراو فیرت نبر
بجنگ تراو شمشاد شاه با امام
انهس کنت بس گرزه اک بمنه
پناه کرته آرام آزاد روز
بلا باه وپهن واریاه فدد راز
زهیم نو نگر بخت میعاد شاه
دلپس نوره شمشاد فی یجوان
علی پهلوان بابه پهوم دلپسرف

تہ بوزِت شمشادِ شاہن وان
بحسرت نمی سینہ شہ ژٹن
دلو کلہ ہیلن تتی سخت نر
زہ اڈگے برابر کرس رعہ رسان
سپن پاپیادہ رو شمشاد شاہ
الشمشاد میرفت میکرد طلش
کنے لابولش ہیپن ضرب تیغ
دژن تہف رٹن تش کمر از میان
کڈان خنجر تیز تراز کمر
ننہ وان ژڑی سر تہ واتک بنار
مراچھوم مہ بامنت ذہ ولہ کچھال
بخاطر مہ عزم سمندر چھو حال
پرن کلمہ یکبار آزاد گو
پرو کلمہ ایمان اینو سر بسر
تتی انو شہن ندر بسیار مال
ندر چانو پانے زہ نش اس بنو
مہاراہ مال دو ولت مہ رشو ہمان
دہ بامنت سوبوزی یہ سانی خبر
کری شورو شر تہ تلی بڈ فساد
بحکم خدا سوی سامان کہوان
روانہ سپن ترنوی پادشاہ

تلن گرزہ لابن بران شہ جوان
تلن گرزہ لاین بخشم و قہر
کرج ژنڈ لاین بخشم و قہر
دست برزہ بن ہیوہ سوپیل دمان
ازین حال نش آ و حسرت مہاہ
دتن نیزہ شمشاد شاہس برت
فترلش نمی کافرن بیدریغ
تلن تہد تہ دارت دتن برزہ ین
شہاون ژڑی سر تہ چارہ کر
تہ بوزت کرن تورہ فیرن جواب
فولم دل ژلم سار رنج و ملال
دوبارہ بہی دتہ فیرت بمہ
رٹن دین اسلام دلشاد گو
دپان آسی نم کلمہ ساری پرن
دبس ہیپن مال آت نشاد حال
دین عرض چھوم بوزای نی بن پناہ
بقدشیٹھ گز بو ٹھ زن می بوزاد
مسلمان سپن ژای دبلس اندر
دبس ہیپن ایک بن فوج ہت
زکفر و ضلالن گژھت تتو فرون
سپن سوی مشہور شاہ نم روان

برزو رپیہ نم سو گمزہ رٹن
شہس لگو نہ لگو ضرب ہتنس لبر
رلس ہیب نیو نہ گمز زور رسان
خمان نم دتن جان اندر زبان
پہر وژہ سہ زنبورن از خویش
سو نزاوس تتی نم زہ ٹکرہ کرت
بخشم و قہر آبہ زنبورن خوان
کہتر ۳ سینسی پرٹ سہ از زدی کین
ٹکان کلمہ پر بودہ ژو چھوی لکار
اول تن کرت ما و نم مہ جمال
دبس ہیپن کر تھ انکہ کن خیال
تلت پردہ سارن جمالاہ دمہ
کرن کر یک نو جبس الیہ زود تر
دلوک ہیپسر ژی نی ندزی ذہ جان
خبر یہ کنے بام فیرت و بمہ
مہ دشمن چھو اک سخت اک پادشاہ
چھونس ناو شہور تہ قہر باد
دزی ژر گژھس بیدہ بالکل تباہ
گژھہو ترنوی فنہ یک مصالی نہ
تہ بوزت سپن خوش سو شمشاد شاہ
ترشی اگے ہم منفق نم دوان

رفتن زنبوران ہمراہ میعاد شاہ برائی جنگ پادشاہ قہرباد

روان کوچ منزل بمنزل شدند

بملک قہرباد داخل شدند

ڏيان واٽو ڏيه کو سنس لئي تيار
ملوڪ سارُ ميدان تلوڪ ڏيوم ڏيهام
بميدان ڪرڪ ڏي ول ٿيان از نشاط
بميدان سٿاهه واٽو فوجاه زبر
زره ڏبره ڪرڪ بڙ جدا برجُدا
هموعمره هند قهرباد عناد
شبشب ڪردن فوج ساري تيار
رسيدند در رزمگه بالتمام
ڏيوڪ هيبت تيونه ڪنڌ ڪمر
دوم صف ۾ مردان شهنشاهه
اجازت هنوڪ تراحي فرخنده ۾
بميدان جنگ ازپي ڪارزار
مبارز تمس دراو ميعاد شاه
ڏنس ضرب شمشير شاهين تقهر
ٿيڇي ڪن ڏوان آيا ڪٿهه تبرودل
شده زخمي آيا سو ميعاد شاه
بڪا يک پوان گئي ڏوان جان تيغ
سپن مارو از دست ميعاد شاه
تنه ڏٺيشت نه شمشاد تيو فيو نعود
ڦي فتن ڦٽ گريخته ونسان ڪنشاد
رمه نس ڪن ڏيهاني سٿاهه از رزم
بميدان جنگ آيه باقي ڏوان
ڏنس تم مه پهوم ناو شاهه نجف رض
رسول خدا خاتم المرسلين ص

بميدان تلوڪ سخت گرد وغبار
ڏنڪ خيمه خرگاه بنا ز دماغ
تنه آسوآن شب ان شب برات
بظاهر پهو شمشاد ميعاد شاه
ملڪ سار ميدان بدل پهو ڪرا
قهرباد بشنيد چون اين خبر
سپاهان وگردان بران از شمار
شبشب بميدان سپن ايستاد
گرد صفها از پي يڪدگر
ترتيب صف گرد صف اصحاب دين
ڪرڪ صفه ترتيب فرمان ڏي
گرن گريڪ نبرد اکهاه پهلوان
گزيه ماني ڪرن ڪافر دين تباه
ڪله نس تنهن پهو بيڪياره گي
بشمشير ميعاد گي مضمحل
ڪرن ماره آواره ڪافر سٿهاه
کهوان آس افسوس ڪافر رلع
تنه ڏٺيشت قهرباد ولشڪ گو
ڏين هيبت تيونه اي ڪالن جهود
مه پهو منه تمس سيت باراي جنگ
يقين گوم پانس مه ملموت آم
ڏنس قهرباد تنه ڪيام ناو پهوي
مه پهوم بابه شاه علي ذي شرف رض
مدينه منو پهو ساڻي وطن

رسه فوج دسه شاهان عالي مقام
ڏزان هر طرف زول شمع چراغ
شبشب انڪ قهرباد سن خبر
ترتيب آيه شاه عرب نواه مخواه
ڪره جنگ تمو ملڪ از قهرباد
گرفتار غم گو سو ڪران اندر
دم صبح ڪردند ڪوچ از مقام
پهلوان دگردان شه قهرباد
اول صف ڪردان شمشاد شاه
لڙو ڪافران پٽ ڪڍ تيغ ڪين
برآمد بلي از صفوف ڪفار
لڙاباه ڪره پهوان پهلوان
ڏيهم ڪافراه آو لاران تبر
ڏنن جان بميدان بآواره گي
زشمشير يڪ ڪافر روسياه
تبر جدا او تامرن سو ميعاد شاه
پهو راوي لکهان بڪصد فزاره
ڏهبا تني پانه برجنگ گو
بجنگ آوڏن پانه شه قهرباد
سو مثل پلنگ نه بو روباه لنگ
نه لو زت سه زنيون جنگي جوان
گنگو پهوگنه تيهو ڪيا زه چڪ چاڙ پهو
چدپاڪ پهوم شاه ڏنبادين
بحڪم خداون زڏي سرزمين

ننڍي بخت ۽ اقبال جهڙي راهبر
بميدان ڪرو اڪ لڙائو باه دلبر
تو جن تيغ ٿهاون ٿمس برگلو
رضا پانه سيني خدا و رسولؐ
پڙن ڪلمو يڪبار از ڪفر داد
مه ديدار ڏينوم نبرم حساب
ولڪين زه ڪرڙنم بيان بي قصور
ڪڻوي منزلاه ڇهو نکين ناياب
ٿيهن نزڻ سڻين واٽ يا يڪدگر
اکوي گي مٿهڪ سار فتنه فساد
ڏيلڪ بيب ني تيو نه نڌو شتاب

همه گڙه ماره از صدق نال ڪلمه بر
بيڪبار زنيونه لايس ڪمند
ڪه اي بي ادب ني وڌ ڪلمه بگو
دگرنه باين تيغ زهر آبدار
بصدق و سعادت مسلمان بڻياو
ڏيس بيب ني نيونه اي خوشخصال
پهڇو ڪونه نڪين نا سمند ڙنج ور
سپاهان ۾ گردان ايران همه
ڦلوڪ دل ڙلوڪ اڪس ضعف نه شر
باسلام ضدنه فشرارت ٺهوڪ
بيونا جهاره اسي هم ڪاب
ازان نيس نوه هيت بخشش تو يهو

ڏيس قهربادن جهو ڪهي مرد شير
بگردن ڪمند و پش گشت بند
ڇهوئي جان ڏرڪار ڪردين قبول
ڙٽي سر ڙٽڪ ڏ رجهنم قرار
ڪڙن گل ڪنڊٽ عرض تلنو نقاب
جزيره ٿيهن ها ڏيونن جمال
نه بوزنت ڏيس قهربادن جواب
باسلام ودين آئي از جان همه
سو مبعاد شمشاد و باقهرباد
اکس اڪ ڪرن قتل و غارت ٺهڪ
اسي سيت نوه ناجهازه بيو

رفتن زنيون بملڪ سبزاپري و وقوع واقعات در اثنائي راه

دم صبح گشتند از انجا روان
ڪرڪ وانه ولوي جهازه تيار
بهاشهن نزڻ سراپا ڏنڪ
مه بردهه ڪن ملڪان نا نعداز ني اٿن
گزهن جهوي اسي پيش سبزپري
چهه اڪ وت نکين نا شش مهه دراز
سمندر ٿيهن ڪن ڇهو اڪ و بهار
جهازس جهت نم تلان ۾ رو تنر
نمي و ته نيرن هه ڇهو منه مجال
مقابل زه رٽ راه نزديڪ نر

پڪان سيت سيت آس هر شهان
جهازس اندر بيٺهه يڪباره گي
لبڪ سرفرازي نه رخصت هنوڪ
عيارن ٽڪان ڪرسو حاضر بپيش
وٿهاه ڏزه لٺهه مش نکن سر سري
دو بيم جهل ي ڏزي ڇهه نزو يڪنز
چهه تنت هيٽ لبان عا ڏيان فراز
ڪران نم ڇهه آسان گاڏه نڪار
اٿن نم سبه جهازس ني وال
نمن نشه واٽنت مه ڪرزم خبر

چه گشتند طرو بدريا ڪنار
چه اصحاب و احباب چه باره گي
نني تمام عمر عبارس ڏين
ڏيوڪ بيب ني نيونه اي نبڪ ڪيش
ڪڙن عرض فيرت ڪه اي پاڪباز
ڏيکين ڇهه پُرهيم و خوف و خطر
چهه تنت زن ظالم بدگهر
غذاتي نمن هيند ڇهو ليل و نهار
ڏيس بيب ني نيونه نيهه غم مبر
رٽڪ بو بڪايڪ زٽڪ پانه سرا

کرک برنو کل جہازہ روان
برین کوہ حضرت جہو عادی مکان
دپُس ہیبتہ تنو نہ ایہو شناک
کڈ و خیمہ خرگاہ یم جہو دٹنن
ذنک خیمہ خرگاہ بدریا کنار
وچھن سارہ ہیمت نم مست خواب
کھسان ہوان زان آسن ہیمتہ پتھر
کلس لگو نمن نن نہ بسو بتھ بکوس
لجس بش پاہ ہش نہ ہشیار گو
ہمت تنت گو دس ہٹ سوزان در آمو
لگو سہ نوی گوس بتھ نرنھی
وچھن فوج لشکر تنی خیمہ دنے
وتھنت ہیبتہ تنو نہ ٹونس کر
زٹے سر ننہ ولولی کلمہ بر
دپن بیہ عمر عیارس زہ لار
پتے نم کرس ہمسندی پاٹھ لار
ذٹن سونہ دارت تہہ ردزمان
کرک شہنشاہ سونہ دردن آو
سپن بام آزاد از کفر و کین
خدا ین جہونے کھٹمت بدچال
اگر رشتمس ہیو سنت پہلوان
بکشتی درشتی و تیر و کمان
نگر جہوی خدا ین نہ ذلومن بمالم
کرکنا از ین بند و زندان خلاص

رسیدند نزدیک آن غازیان
جہہ دنکن ژونگت سارہ نم مست خواب
گرنت جان دلول جبرہت زاک
زغو عو کلان سارہ نیرو نبر
بفرمود زتیون لعمر عیار
سبنہ ستھراہ دبو خو قد دراز
کڈان کھرک کرزان آسن تیغ تیز
پلس سیتہ یا منت کیس نہ خبر
وچھن عمر عیار ژنار گو
نلن ژونگھنی سوی ٹونس برت
دتھنت سوی ژان و تنو فریفتی
جگر و دتمس نار در نار گو
کرک شہنباہ سخن بایکدگر
پرن کلمہ دپُس دن تہہ نیہہ راس
اکی اکہ آنوک کرنت ہوشیار
نیارہ آسن تیون ٹونس کمر
پرن کلمہ دپس دانی یوی امان
یکایک تنھی پاٹھ ہر ہفت کس
منور مشرف بالسلام دین
اسی ہیٹ قوی بازو و شیر نر
ہتھن اکون تم بزور دلوان
جرأت کرتمن بو اسی پونھن
دلبری دیکھنگاہ از ہر کدام
نو لکنا نقاب از رخ پرنور

نبر ون جہانن بزنیون وان
وتھنت ہتھ جہازس کرن تیھ خراب
جہازس لنگر ترانھاون ٹرنت
بساحل کڈ و ڈیرہ ہا سر بسر
ژہ بوزنت دوان گو سو عمر شتاب
تنن زبتھ زنارنہ بد طراز
پلاہ تل عیارن نہ لاین اکس
نلن تیغ بران تو تس لبسر
کلس تل ہمش کل گو ڈاہ شاد آسو
تہہ دنو عیاران ہنن یان برنت
پتے آسن لاران سو عادی دتھنت
بخشم آو برفتنہ تیار گو
نلن نہد بہ یکبار تراون تہہ
زتیغ من اکنون نو گنشتی خلاص
ٹکان گو کرن بیاکھ عادی ہوار
بکشتی کرک زور بایکدگر
ٹکان گو سو عیار ہنت بیاک آد
پوان گے جوان فنر ہت دین لس
کرک عرض فرصت بنہ انجو تحفہ
یکایک ژہ باوف نہ تراونت تہہ
بگرزہ گران و تیغ بران
ہتھن زیر فرمان ارمان ہتھن
بخدمت اسی ون جہوا کا لتماس
ون دکھنا اسی وارہ جیدا بجر

دپوک بیب نے تیو نہ از حب نام
گژھہ تیو بو دانُن لڑکان سر سری
پہہ لیکن پری قرد بہ زور دار
جہازس کری خوار نہ لو رہ بار
جہازس کرک نہ نزاوک قدم
پہوی آنو تعجیلہ دِین دوا
مدد گار یاوریس آسہ رب

کرد صبر از بہر بوخیرہ بام
نمو دپو یہ فیرت کہ اے نامور
وَتے ہنز چہہ ساری مختار کار
دلیکن وَن اُس پانہ سنینی بمو
لمان دراے نم ہفتن تن یکقلم
ہنتوک بر بیر نہ ڈنگ زو دنار
بنن جا بجانس چہہ نزِ ریسیب
بو چھوس بیکس بینوادم سری

گژھہن چھوم مہ دِرشس بنز پری
جز بره نیی وَن چھو نز دِ بکتر
دوان کر بنس تور کینہ چھو بار
جہازس ژھینت تار یکدم دمو
بجلدی وفان نیوک زان کرہوا
خبردار کانھہ گو نہ از اہل کار
الٰہی رٹہ کرنم پنن یاوری

رسید فوج ہمراہ زینون دِ رملک سبز پری وخبر شدن او راد فرستادن وزیر خود

جہازہ رٹت دراے ساری نبر
خبر ہیت دوان پیش سبز پری
سبز پری یہ اول آنہ ناون وزیر
بعزت انُن پو ر باعز و فر
عیارن دپس از کجا آمدی
سبز پری یہ منبد چھوِ ین خاصہ وزیر
عیارن دپس روزا طلاع دس
دپن ہیبن اے سنو دہ شعار
زنہ بوزت صندوقس لکان تلنہ ڑھان
انُن وَل بدر باردن شادمند
اندر زاو کرنم ادائے سلام
سبز پری یہ منبدہ ساریلک نبر
ابو نابخانہ عنایت کرو
ابو نا کرو رنجہ تشریف خاص

ڈنگ خیمہ خرگاہ باکرو فر
جہازس اندر آو فوج عرب
ژہ گژھ تنو پہوش دِ ادب اے وزیر
دپان آو جلدی وزیر زمان
کہ مستی اینجا چرا آمدی
بو چھوس نو زبت پور رٹ کلام
زہیر در آمد اجازت ہمس
وزیراہ بفرمان سبز پری
کرُن زیب بر تن لباس زنان
تنی دراو عیار فرمان بذیر
بعقل و ادب کرنہ زلور نو کلام
کڈس تمہ بخدمت زہیر سلام
منور آسی از رعایت کرو
دپُس ہیبن سوی ارادہ مہ چھوم

از ین حال برپا گئی سرسری
ڈنگ خیمہ خرگاہ بناز و طرب
یمن ہند چھوپس افسر ناجور
ملاقی پیُن تس عمر ڈیڈ دان
دپُس نم سمندر جز پرک وزیر
ٹھہس چھوم وَنُن پری ہند کلام
اندر زاو جلدی بو عمر عیار
پہو آمُت باخلاص و دلشوری
عیارس دپُن کیازہ کرتھن ژہ بند
انُن سیت بالس دِ دانا وزیر
بو چھوس سرور انو کراہ اکِ وزیر
دپن مہ گژھس د اناون پیام
نوے چھوس بخدمت کران التماس
یہ فرمان تسندی سعادت مہ چھوم

نتی درا به زنیون پکان با وزیر
بفرشتهی ڈ بدانشوری
بالفت اکس اک کنانه کرک
وچهو کم تماشا چهو ماں ان خدائے
ڈپُس بیین باول شاد و خوش
بهلوان دوران سعید و شرف
نزل قبا نس لعمرک چهو تاج
کرس سرفدا سوی زکو نبین مُرا
بشهر مدینه چهو میانوی وطن
بو نیو پانه خاز سینه نس فستمن
ته بوزن ستهاه گیه غمگین بری
به کرآستی نهو جانو در دل گمان
به و تنم زه کیس تنه چهو چهو منوی
هنرکیاه نه نه نس چهو ای بدسرشت
خبردار چهوی بام کاغذ پرک
لنه جان خود مفت دادی بباد
پران خط نهاین سه بیران سین
اتُن پیش ما درزلولت بدرنگ
ڈپُس ہیب تنو نه ای ها کرم
زغم ها زه آزاد کرنی دوام
صحابو و چهت برکه شکر خدائے
حباب ڈ رولن غم دل زهٹن
ڈبوک ہیب تنو نه نو ه نزاد لون
زفرقت زلن چهو منه جشن دلے

خرامان بساماں چھ بدر منیر
اژانی کرن یو نه تسلیم تس
نلوک حب بهم واریاه باگرگ
کرک بر به پرسان انجو تس کلام
علی مرتضی صاحب حسن چهو تس
جد پاک نس چهوم امام الهدی
بدنیا و عقبی تس دوی چهو راج
تسندوی عنایت مه چهوم خرجان
ڈپس نام پر به مه کرتم کتن
ڈپُس بیین میان سرچادری
لکھن فرد به کن بدانشوری
گمز چهک ژه ژنیره روغ خیره سر
اٹن گره آدم ژه چهوی زحمتوی
گژهی بد ازینجا نس بالس خبر
درنگی بنه اک هواداه کرک
بری اک کرن هت سع کاغذ روان
پراکنده خاطر پریشان سپن
بزنیون بفرمود سبزا بری
کریمانه کردی کرم بر سرم
تلٹ نام آنن سع فرخنده کیش
مبارک مبارک کران بر وٹھای
صحابو بکابک سع خاص خدائے
ڈه تنها مه تس اک گراه تهاو لون
رٹن ناله و پولنس مبارک سره

اندر ژابه ڈن تیش سبزا پری
پری وڑهه کرن زیادهٔ تکریم تس
ڈچهن کن برتخت تس ژنه جائے
زه کیاه نا و چهوی باو نام مقام
مه ته هر چهو حضرت امام حنیف رض
تنه دین و دنیا رسول خدا
زخق تس چهو لولاک امرٹن ندا
مه چهم هیب ژ بیتون بالس و نان
وڈے کو نه چهی لا جمز پوٹن
چهه از مدتح نزد قردی بری
که ای فرد به بے ادب بد نشان
چهک چیران فیران ملکن اندر
ژه چهک آتشی سوی چهو خاکی سرشت
ژنی سر سو فورًا تبیغ و تبر
کرکن پور راهی سو انسان زاد
رسانید زودی م داد نشان
تتن بر سر خویشتن بر پلنگ
تلن چهایی جان سرچادری
خدا شاد و آباد کرنی مدام
بفرخندلی زود ذ تیش خویش
دوان آد طالب ته ناله رٹن
رٹوک ڈرکناره جدا بر جدائی
ڈبو ونت مه کرمس ته کاٹهه کن نے
بدریائی غم کوٹ کر تهس ابره

کرِتھ وعدہ یکبار مشراوتھ نَس
مدینس گیس نتہ تتی درام نیب
علی مرتضا وس تمی ژن نشان
برحش زحق بادلک لکھ دود
دپس تم النس، پام پرپوٹرت
کرے بوی دواژی زلی دا دپرانو
کرُم نہ دوا نم دتم داوجوش
کرُم صبر نہ شکر درداو حق
گمژ آسو یکبار زارو ضعیف
وناں سوکھ نہ جعکھ رود یا یگگر
دپُن لس کرُتھ ژی میٚہ بٹ کرم
لشھر ہیہ بخواہد رسید
دَوا ماژہ نس کنو مہ نادر دہم
اژن گاسہ ذا تھاہ کیچون برگپاک
بہ پھوی مرہم خاص نا وردوا
بخدمتن بہت آسہ اس یکجا ہمہ

براہ سفر بنوا نزاو تھس
پھرجا یی ژند فضل حق یاو رم
نتہ کنو نیوی وانہ ماژی پچھان
پتُن حال ون باونم سردرا
جز بر سا ندر تھاوس ژے ورہ نت
نسند دیو مہ لوزم نتہ تم لاگوڈل
کرم نہ تقید زنالہ خموش
دستام آسو بنہ چیندان مہ ہوش
زآزارُ سُست از جدائی نحیف
صبح فلو نہ ژنیون دِ گرِزند روان
منت چان تا عمر بر سرمہ چھم
کرکنا وہ للہ کرم بر کرم
بلم بد سوسر دار زن مل پہم
دپُن بیس گرتھنہ مرہم کرُس
دِنس حق شفا چھم سوفا درگاہ
دوہن منز ژلوس سار آزار یا

زِرم نتہ کرُم کوتہ صبر وشکیب
نبی رحمتن کُرمہ لطف وکرم
ثنا دیمدم سوٗتی ربُ الودود
ژلو بنا بہ آزار پاک ذرا
دپُن بارہا بدون بوزک ژے میانو
نگر رو زنہ خدمتس وانہ ہُل
ژہو بہ دلو کرتھ تتہ کرم یا وحق
تھوی پیوم غم نہ تھو یکی اوجوش
شبا گو پتھے پاٹھ خیمس اندر
ہیٚش پری بنزاو پھرآن
اماسن چھو آزار پابس شدید
ثبوت منت برمنت بر سرم
کرن بال ہرجا تام پرپا روان
دوہن دون نتہ ژن فراہ پیم کرس
کرس ہیب نبو نہ سوی مرہمہ
لبن صحت و تندرستی ہم فوا

مُناجات بدرگاہ قاضیُ الحاجات

خداوندگارا ہدایت کرُم
اَمی کوچہ نیرن مہ چھم بازگشت
پکی بہ منزل بمنزل تمام
زِ مشکل مہ دل رستگاری کرُم
کرُم دورِ مہ غا بلات سفر
قلیل البضاعت چھس فضل کر

ہدایت زراہ عنایت کرُم
ونُن تی مہ چھم نی مہ تیکن ژلوم
چھکُن دُر مہ نظمکو چھون بالام
پکن چھو سِ بے زادراہ ناتمام
رچھم از ہمہ ہا بلات سفر
نہ چھم سیت سامانہ فی زادراہ

اَمی وقتہ پھیرن مہ چھم بار گشت
اتُن دربیابان تی مہ تھکن اَہم
ژہ منزل بمنزل ون یاری کرُم
دتم توشہ از توشہ دان امام
خصوصاً سفر چھم مہ بروٗنتھ قمر
رفیقاہ نہ ہمدم دوہ بم ژی سوا

نظر چهم برحمت دے احسان تو
دلوت پانه رحمانه لا تقنطوا
عکس غم دو جهان کروفا
بہا کس نبی چار یار صفا

شفا یافتن امام بمدت دوازده روز

بیا زود اے ساقی کام بخش
بیک جرعه سار سرشار ست
بو شد یازده روز انجا تمام
همه زخم تهاون زبنر ابری
لگان گیه زنیون لبنر ابری
بری بنرا ز خویش نکریم کرد
حمد تس خدا کین جهو بیس ذوالعطا
زلوس واد دل ابه بوی گو سبب
امامن جهه دلو منت سلام بیام
کرو ون مرخص با خلاص خاص
بوانی امامس مبارک کرن
نبیره نبی پاک اخلاص بهکک
شراب مصفا با تمام بخش
که تا در بیان نغمش ادا بکنم
شفا یافت از حق امام همام
پمت بار جهیم قید اندر ارم
از و خواست رخصت بدل شوری
دلیس پریه ون کیا جهو حال امام
شفا بخش بخشنده هر خطا
دو شئ اس بهه مننوا احسان تو
گرهیم نو ون رخصت گراس خرام
دلیس پر یه نیر و سلامت تمام
قدمبو سنهه تنس مبارک کرن
ان نذر کنهه جیز تمه پیشکش
دلم طالب آن شراب بی است
بیان حریفان نوائی کنم
دین بیب بیونه گنه سرسری
سو غم جهومنه کم بلکه بالکل ستم
در آمد بدبار ان تسلیم کرد
دلس بیین نیر شیرین کلام
دوا بنوم نه لاگومس روز و شب
دعا گوی هر دم ثنا خوان تو
تو هر جهوس بخدمت کران الناس
امامس بونه بهه بهر سلام
زه کرمنت خدا ان تهاخاص جهکه
امامن تلن گو تهاه شاد خوش

سوار شدن امام بجهازه و رسیدن بمقام عادیان

امامن نیون نام رخصت بهیش
یکان شاد تم خاصگان خدا
امامن لکان پر زهو زعیار
زمستان پیا حال آن عادیان
بموآنو گرمنت جمالک سوال
بمو بوره قبرنت تلو اده نقاب
جهازن اندر بو ته با فوج خویش
یکان ان ذرجای آن عادیان
جهه کم بیم زه کرتم مرد واقف لکار
بگنتی جهه زنبونه بیم پا منت
نقابه نکلت تا دتون جمال
تلو نه نقاب از رخ پرنور
جهازه کرلک نیر تر بر هوا
خبر بوزهی آئی آن عادیان
عیارن کرس ساز و قصه بیان
تهر یادهی کلمه بره نادمن
دلوک بیین وعده باصفا
فلوک دل زلک بار دهیم و قصور

تمی ئولنہ از ردی زیبا نقاب
بقیمت لوٹ آس تم بیشتر
نہایت ازین مال کیتژاہ ئولن
کھسس بولرٹ تھاو بیتے چھوتم
کرک عادین خصمت از خوف لی
سوا آسو زنانہ کرٹ پردہ چال
اہس ہٹ گمراہ آس قوی پری
تھہ نی پردہ دوزٹ دلن فیفتان
دپوک تم گژہونہ بہ کینہ ورن
گژہو خوار و رسوا ببازار ہا
نتی آدفیرٹ بہ پیش امام
ہیا اصاف فرصت سہاہ آس ننگ
بجنب سمند رکمی اک ہوباہ
امان سہاہ کر تعجب درین
دئوک خیمہ خرگاہ گذارک بترتیب

لکان ہا ونک ردی چون آفتاب
امامن ئے پرک کسں ئولی ہم رہ چیز
عبارن تمن کن یہی کنت دین
امامن اشارہ کریس لعل تل
پکان گے بماد ای خود ولولی
بہ شوہر چھو تمنت امام حنیف رض
توی آس لارن سہہ زر سرسری
بہ پولزٹ تہ تم سارہ لگیبر گے
گژہ ہم لعل تہ مال کیتژاہ مرطن
الوک لعل تہ مخنہ تس ولولی
جہاریں اندر بیٹھ خود شد تمام
امامن ئے وہاکہ نزا ولن نظر
دین نا خدا لیس ئے دتنم چھو کیاہ
نہایت جہانزہ رنگ تام اند

انک نذر لعل و جواہر گہر
گبان پہلوانس بکیسہ پشیز
توہی پردہ این مال چھوہ نہ لگار
ئولت تم کھسس قنزلدان مال کل
بکشتی کرپا دیم توہی پایمال
توی تم کھٹت تھا وروی تلف
افن ہو کلاوٹ بزور و ئوان
عیارن برژہن بہ زندبر گے
دگرنہ بو خلقن دتو جا بجا
کھسس قنزلدان تم لفا رغدلی
روا رو جہازس کر کنہ ورنگ
بسز زو رو چہن اک کلاہ و زر
دیس تم بہ حضرت چھو خشکی رین
بیکبار تھد کھتو بدل شادمند
دل و جان ثنا ہا دپوک سی رب

خبر شدن قہرباد از آمدن امام حنیف رض و حاضر شدن او

صباحی زبان دراہی ہانت باد
رسید از سمند لفر تمام
انک پیش کش لعل و گوہر لسے
پچھو وعدہ شہائی و بوون جمال
امامن لکان برژ ز عمر عیار
بکشتی چھو زنونہ کرمٹ لسہ
دئوس وعدہ تم از سمند رتھے

رسیدند در شہر شہ قہرباد
وزیران امیران شہ سربسر
ہم اسپان رہوار خوشتر لسے
امامن ئے پون لعل رہ کیا چھوک ونان
ونان کیاہ چھو کر تم زہ می آشکار
برٹ کلمہ امام آسو کرمٹ سوال
گژہو سارنی اس جمالاہ دکھی

خبر گبہ شاہس امام ہمام
سپین حاضر خدمتش ننو نر
کرک گل گنڈت قہربایں سوال
تمس تخنہ بوزن سہ عربی زبان
عیارن ولش سارہ ننگ قصہ
نقابہ ئولت بام ہا دتم جمال
ئولوئوہ نقاب انبی رخ پر زنور

فولُس ولس تلس سارُو ہیم قصود
شبس خاص جہانداری کرِن
نوک خیمہ تہ گاہ کرک عزم نام
بکُشتی کرِ یانک ژِه ہیم پایمال
تُوی تم کھٹت نھاو روی نقاب
انُن مو کلاوت برو روانوان
بزاری و منت ہاپلش فساد
اَنِن عالمک لوک بوزِت یہ کتھ
کھٹنت نھاوہ ورنہ کری حال حال
کھِسس نتہ نھاوان تہ زاون قدم

تلن نام ازروی زیبا نقاب
بلوان ضیافت تہ زاری کرِن
تہٕہس پتہ لاریو عمر عیار
سَہ آسی زنانہ کرِت مردہ چال
اِمس ہت گمژ آسِ فرو بہ بری
چھہ در پردہ روز ون شل زنان
منت چھم تتی کر زنہ کریکہ یاد
سبک گرژِه روز منہ کانھہ منت
رکیسہ کڈان نام اکھ بہرہ ساس
یکان آد با فوج عالی حشم
رسیدند در ملک شمشاد شاہ

نمس ریوی ہاوون تہ گو کامیاب
صباحی ہتوک رخصت ازبام نام
ونے پو کنھاہ اکھ شاہے تہہ یار
یہ شوہر چھو تمسند امام حنیف رض
تُوی آس لارٔن یہ ژر سر سری
تہ بوزت سِہن تنگ شہ تہہ یاد
زنانے تہہ پادشہ تہہ یاد
عیارن دپوس دم مہ کنھ نقد حال
عیارس دپن کرِزِه ون میانو یاس
دپان خ رائی از ملک آن یا چپ شاہ

آمدن شمشاد شاہ بمعہ فوج بزیارت حضرت امام محمد حنیف رض

نبک نام شمشاد شاہس خبر
انِن نذر بسیار بہر امام
کرُن نام استادہ روزِت سلام
دِتن کیاہ پہو شمشاد عالی تبار
چھو امام کلمہ بر منت نہ کرُمت سوال
تُوہی سارنی ون جمالا چُھو
تولُن نام ازروی انور نقاب
بُرک نام مولیٰ کرک عزم راہ
بکُشتی کرِ یانک ژِه ہیم پایمال
تُوی تم کھٹت نھاو روی نقاب
گبس پتہ آنُن نمس ہت اکھ

امام ھمام آو با کرو فر
امامن رٔس نذر دلشاد گو
سپُن عدہ ون پور ماو جمال
عیارن ونُس سُوی قصہ سربسر
نقابہ تولن آسہ ماو جمال
تُلت تہند نقاب از رخ پر نور
نمس روی ہاوُن تہ گو کامیاب
کھٹت گو سُو عیار دنبال شاہ
سہ آسی زنانہ کرِت مردہ چال
یہ پو فرو بہ در حجرہ نمت
چھہ در پردہ ون اژ کیژاہ کنھ

دوان آو با فوج لشکر تمام
فرحیاب دلشاد و آباد گو
عیارس خ پوک نام ون ای عیار
کرِت جنگ بسیار زاون تہہ
کرس ہیں وعدہ فیرِن یہو
فلس ناں ژلس تہ زنہ نیرس قصو
پگہ ہتو کھ رخصت شمشاد شاہ
دپُن تس شہا بو ولے اکھ کنھاہ
یہ شوہر چھو تمسند امام حنیف رض
شہاہ مژ تک آسو غیبی گمُت
یہ بوزت سو شمشاد غمگین گو

پرن نس سوا نہ پہر زند ہر پہر
اسان عالمک لوک آسن آسان
عبارس دنن کرزنہ حال حال
ازین حال کر گیہ کبیسہ خبر

ونک تہونہ کبنبسہ اکس تہ ھ گنفاہ
پہو شمشاد کمزو رنر از زنان
کہس منزنہ نہاون نہ نزاون قدم

سبک گڑہ روز منہ نہ کانہ تہاہ
برائی خوشامدارن مختہ مال
بہمراہ آن فوج عالی حشم
پہو لوٹان بہ شاہن ہوان سیم زر

خبر شدن میعاد شاہ را از رسید حضرت امام محمد حنیف رض

دپان ای رای از ملک شمشاد شاہ
کرت اد سبر سمندر حریف
بخدمت کرن رت نہ سلام
ہنم مل نم و نکنس مہ جمال
پرن کلمہ حضرت کرن ارزو
توہی دارہ دیدار پیتوی و مو
تلوک از رخ خولشتن نہ نقاب
ملذ ملوان زہر عنس چیز
کہٹت گو سو عبار دنبال شاہ
زنانہ سہ آسی کرت مردہ چال
امس ہت گمر آسن قہ وی پری
پہہ در بردہ روزت ان نمنل ان
سبک گڑہ بدنام اندر جہان
کہس منزلدن آ مرد عبار

سین اخل تہ میعاد شاہ
اکان خرا ہت سبت منترو زیر
تہون پیشکش مال پیش امام
عبارس پن کیا پہاہ مسند سوال
للنت بردہ دن ہا وتم ماہر جری
تلو توہ نقاب از رخ پرز نور
تمس دی ہاوک سین فرجاب
صباحی ہنوک خصت از تہر بار
تہاروز بادی عجائب کنتاہ
بہ شوہر پہہ تمن امام حنیف رض
توہی آس لالان سہ زر سر سری
نہ بوزت سین شاہ غمگین تہاہ
عباران دلس لفد گینتراہ مہ آن
سواک ساس در ہنم تلن نم دوان

خبر گیہ شاہس امام حنیف رض
ارن پیشکش پانہ مال کثیر
کررت نام استاد لہ دزت سوال
ولک نم ہمہ حال جنگ و جدال
دلس پین اوجز برہ بمو
فلس دل ڈلس سار و ہم قصور
کرک نم ضیافت سہاہ با تمیز
سین راہواران تہین نم سوار
بکشتی کر بانک زرہ بم پایمال
توی نم کہڈت تہاوروی تر لیف
انن موکلاوت بزور و توان
ونک تہونہ کبنبسہ اکس نرہ کتہاہ
السن نم خوشامد درم یکہزار
سوی فوج خود نم ہران نوت دان

روارہ تہاہ تیز نزاوک قدم
پس از چند روز آن ہمہ پاکشان
امامن کرن وارہ ہر سو نگاہ

داستان دیگر

پکان رات دہ ال آسن بے غصہ غم
رسیدنر خوش بم دوراہے روان
در آخر نمی پرزہ نن آن دراہ

سپاہن چھ پُن خیمہ خرگاہ بو
زلو فرحت جان تہ دل حاصلم
گرہ نیرون چھُم مے کھوٚت قسم
ننلان صدمہ کم کم مے انشکال پے
خصوصاً مے چھم فیدخان ژہ دربار
مُسلمان کرون بادشاہ ارم
چھو پرن گنبسہ کنہ حب ہو وطن
اگرچہ غریب آسنن نامراد
عقل کرنہ پیدا فکر چھہ مے کُن
ژہ رنجہ نمس چن پر کاچن چھہ کم
خدا اجر عالی کری ژی عطا
ژٹن رز رٹن جای تم تل وطن
نہایت چھو محتاج تمسی چھوہ
بدرگاہ حق بہر غفران دوس
گمنت زن چھوا یرہ بدر یای تر
برادر ننہ دوہنت کھارنت نہیم
پرس رحمت حق کرس ازخلاص
پران مومنن گژہ فاتحہ حال
نہایت صحابن زحب وطن
چھیا سپن برارم باصواب
لکھن خط بنام علیؓ ولیؓ

تھکت چھوہ ہمت اک فراہ ہیو
پتہ پہنتہ باہم کرو مصلحت
بمانانہ بوباشہ زینن ارم
اگرچہ خدا ان کرم رفع غم
مدینس تنیس چھومنہ اصلاح وار
ہکو سنہ دنت طالبن کنہ جواب
زحب وطن آد خر زان تمن
سپُن بیوطن گومسافر ذلیل
گژہنت بیوطن سوے عاجز سپن
چھو کھے آدمی زاد خدمت کرک
ونک خرچ راہ ژی تک از عطا
نہ تس بیت دولت نہ تس بیت مال
کرن بادشام وصباحش تہ تھاو
نبی صاحبن لو زون نبی خبر
وچھان از توقع چھوسوی لوپو
چھو کھے آدمی تمنتری فکر کر
دوانی ژہ تی پر باخلاص خاص
تمن بنہ تخفیف اجراہ لبو
اگرچہ دل پاک آسوک بٹن
امامن دپن سوئی عمر عیار

دپُن طالبس ای عزیز دلم
بہ دنت چھی مدنج ادنج بہ دنت
آمی باعثہ از مے سنت سال گے
ولیکن ونے مارمہ زلو نم ارم
گژہن ون از ینجا براہ ارم
سپن متفکر تم تماجی صحاب
چھو اندر وطن آدمی مست شاد
غنی آسنن گوسوان السبیل
کرس کیاژہ پروردگارن رحم
انک کھن نہ چن جان خدمت کرک
خصوصاً تمس لس سپن بیوطن
رفیقاہ نہ تس کانہ بجز ذوالجلال
دل تہ جان تئی حلوہ نہ نال الرس
چھہ انسان تنتھی تنگ اندر قبر
بیمنا پدر بامہ مادر تہیم
دعا فاتحہ قل ہو اللہ ژہ بر
بنن طالبو میون چھوا کہ حال
سوالس کرو دو نہ جرموکبو
ہکو کنہ کرنت کنہ امامس جواب
عبارو سپن برمدینہ تیار
عبارت دمضمون تمک منجلی

نوشتن خط امام حنیفؓ بنام والد خود و فرستادن بد عیار

اول حمد مر خالقِ باکرم		کرن ہیدہ ہم ہر دو شادی غم

اگر دیهان آسیهن بار شاد
صحبت نعمت و غم پهنت بکورش
کرن دین جاری تن سر بسر
عرض پهوم بخدمت نته تهایم قبول
سٹهاه در فراق تو دلي پهوم مشتاق
زلم اشتیاق از دل ای باکمل
خصوصًا عزیز دلم ژور بار
نه تم بار آنم ز زندان کڈت
گژهم والدس ځ آنا ولن سلام
پهو چالاک در کارها هوشیار
وتن نامه سر نامه کرنس جهر
عیارس اٹهی سارین بن تک
گوڈي کرن وسن لبنته سلام
سین شاد حمداه خالس ین
زحال بجزیره سمندر نشام
دتن سر بسر حال آن عادیان
دیان سار حمد و ثنا خالقس

پچو فرعون بنه من همه بدعناد
هزاران ځ رحمة هزاران سلام
زشادی و غم شرح کر کر خبر
بفضل خدا و بعون نبی
دپهنت نابو در خواب پهوم اشتیاق
قسم پهوم کهمت بانه زینن ارم
بمت در ارم پهم بزندان زار
کرت دل سٹهاه در پهوی ٹهر آم
صحابن نه دست لبنته سارن تمام
گژهم والدس ځ اره سکین کرن
عیارس دتن در او سوی شهر
مدیس اندر دانو عمر عیار
کرن پیشکش خط حضرت الم
زبانی عیاران بیان کیم زحال
شهن هند قصه نو بنواز هر کدام
گره گره صحابن هندی نین خط

توی پیش اهل سعادت منش
بروح نبی آنکه خیر الانام
پس از حمد و لعنت خدا و رسول
سلامت و رنجار سبیدان جی
دپوم بمه لازن بخدمت آدل
بلمن نانه کر دل ژلم کرمه غم
ازشاه ارم گو مسلمان لڈت
زترم خنلیس و ان ارم کن لگام
زبانی و نیو تنمه عمر عیار
دعا گژه هردم مسکین کرن
صحابو بهوین پٹن خط لکهک
دوان گو آدل پیش قبر جبار
علی صاحبن زود کاغذ یرن
سو در گفتگو آنو طوطی مثال
پهلوانی بسبب زتیون جوان
مدینه سین شاد از هر نمط
بشادی و پان ژره امبدا آس کس

روانه شدن امام حنیف رض بشهر ارم بعد رفتن عیار

پس از رفتن آن عیار جوان
موافق بفضل آلهی شدند
زنک خیمه خرگاه و در رزمگاه
پی جنگ لیکن با احتشام
به بوزت نه حیران سین شهر یار

امام حنیف بر ارم شد روان
پس از چند روز نمی بشهر ارم
خبردار دی آن خبر پیش شاه
سٹهاه فوج پهوس سیت سامان جنگ

روان کوچ در کوچ راهی شدند
سلامت کسبیدند بی غصه غم
شهان اندو باره پهو آمن امام
زنک خیمه اراه بمیدان جنگ
شب کرن فوج جنگی تیار

برآمدن فوج کفار بوقت صبح ترتیب صف بندی کرن جاین

صباحي ڏوان ڌرا فوج ڪفار
مقابل سڀن اڪ اڪس ري بروي
صحابو ٻڌو ٻڌو تڪبير پُر
شب شبا ٽرانن گوڪ ترواون تهير
ڪوٺن نام گرگوس پُر خون تمام
چڪا چاڪ شمشير از هر طرف
ڪران بوڪ شاه ارم زره پار
ڪرن ايستاده پهلوان سٺاهه
ڪرو حمله آنهون لو زنزي ٽرن
درون شد لفوج ارم هيچ تير
بديگر طرف درايه زنيون تلوار
ڪرن ڪافرن پاره نه زنره زير
نهي باڙهه نا بازده روز جنگ
بگاه بيه حاضر بميدان جنگ
تنهن آن سنسرت وزير و امير
نڙهي سبب لي تتون سٺهارو وار
سپاهان گردان خنجر گذار
سڀن فوج نابو پاپال گي
ولن رودي نه اڪ دانه نخنس صفت
درن پالسي ڪب نه ڪرنس خرر
گز هو نصف رانن بين اس تمام
سو شاه ارم گوٺهاه ناپمند

بميدان جنگ انهي ڪارزار
زهر دو طرف درهم آويختند
رهنت گو تني ڪافرن هن ڊر
چپ ڀرو است تم ڪه ساري پهرن
زخون گوسو ميدان پُر خون تمام
ڪفار دو جهڪ بام شمشير تيز
انان بو ٽرنت اندران گهروار
ٻڌه ڪر بڪ ڪرنڪ گز هو صف بصف
ننه گزه ترادن تني سر ٽرنت
بلند پايه تڪبير واره بُرن
لب شمشير مارن هزاران هزار
تني لوس خ وه آو نزديڪ شام
ڪرڪ ڪافرن سينت آنڪ تنڪ
ڪهم دوه ادا گو ٻهم آو شب
ڪرو مشوره تازه دل آئي گير
تهوي پانه شاه جنف مرد فير
بره روزماره ڪرڪ نٺهه ساس
دربرو سمو گردا بن تخت من
جهو ڪيا ؟ ولن ره بيت تاج دخنس صفت
وزير و امير ودائي ڪرت
ڪرو سارني بي خبر قتل عام
نهڪنت آسن بهمنت تمامي صحاب

ڪرڪ صف استاده از هر دو سوي
بلسي خون زهر دو طرف ريختند
امام جنف آو جو شش اندر
پٿهسن پيٽ ڪران تيغ ته بام ڪرن
صحابو رٽڪ تم رٽڪ صف بصف
گرفتند درپيش راه گريز
مدارا ڪرت اندران رزمگاه
رٽن درميان برو نٺه شاه جنف
نه بوزنت نه فناه حنيفه دلير
تمن ڪافرن پاره پاره ڪرن
بيڪ سوي طالب شمشير تيز
ڪرڪ جنگ موقوف ٽهاڙڪ مقام
دو هس بم بوان آس دل جنگ تنگ
روان آس ڪافروان آس د ب
جهو فوج عرب سخت خنجر گذار
ڪرڪ فوج برباد آنڪ بزبر
بمو منزه نزي ساس ناحال ڪي
ڪودو سار برحال برتخت من
دنهس دگهتوس لف نه سخت قرر
ڪرڪ مشوره تس خ لاسا ڪرت
نهي مصلحت سارهه وي ڪرنيد
گمنت آس بيڪبار مشغول خواب

دوان آئی کفار بد روزگار
بسے از صحابہ بقتل آمدند
جہان اچھہ ذہن نند و ہمت زے گے جلے
نونگت آس دخواب سونگت بے خبر
پراکندہ گی لگو نہ کانھ کیبنہ سبب
کشیدند تیغ از میان دزمان
بخندق دُرست پیو امام حنیف رض
کرُن یاد آن قادر بے چگون
بولاچارہ پیوسے بخندق درون
مہ نہ ماتمن ہند چھ دزنجیر و شر
ہمنا بناگاہ بابا ہیسم

کمر بستہ ساری تمن ہیٹ تیار
لگان گے خبر وار یعنی صحاب
زنا بکی شب ٹھاہ گبر آئی
دچھہن نہ کھود رزل اما زخم زد
ژلان اند کے کنہ نہ کینہ دُروات
دربدند از ہم صف کافران
برآورد یک نعرہ شیر لطیف
خدایا ژہ چھوک چارہ لاچار گی
کرُم چارہ غمخوارہ کڈ تم برون
کرُم چارہ یاربی لاچارہ گوس
ازین خندق نیرہ کھار نیم
دیم فرخناہ دل گژ ہم زنا دشاد

بفوج ظفر موج داخل شوند
کرک کریک سارنی نہ ہت زخواب بے گے
لجک نہ اٹھہ کینسہ تیغ دنبر
صحابہ ٹھاہ گے ازان قوم بد
اما بیب ژنیون طالب جوان
بربدند شان را تیغ و سنان
بعجز و تضرع بخندق درون
ژہ چھوک یار دردفن آواز گی
صحابن نہ ما روز میانی خبر
درین خندق نیرہ آوارہ پیوس
ہیم دشمنن سوی یکایک عناد

ندا آمدن درخواب حضرتِ علی رض را کہ امام حنیف رض درخندق مبتلا شد

خدا ین دُعا تھاوس مستجاب
بناگہ گنن گوس غیبی ندا
امام حنیف از چھو آمت تنگ
صحابہ پراگندہ گے ادرہ یور
سپن نام بیدار شاہ علی رض
شب باد وان دراہ ہر دسوار
بیک طرفۃ العین شاہ علی رض
بوُل گو زمینس نہ الراد شہر
ہمہ کافران تنفادرن اثر
بلا یاہ کتنے آیہ از ناگہان

بفضل و کرم تس کرن مستجاب
کہ ای شیر دل شاہ دلدل سوار
ہمت تنگ رخدمت نیرہ زنگ
کمر بستہ شوزد دلدل سوار
کران زین تس دارس وولی
خداوند گار نس رشی کرم
لشہ ہر ارم ہیو زہنت نہ لولی
دست بادشہ تہکنی ہیوز تخت
دُست تہکنی نی نہ گے بیخبر
اگر بیاک نعرہ تہوی ہیو گری

شونگت آسو در طیبہ شیر خدا
لگان و تھہ ژہ از خواب گژ ہوشیار
شبانہ سپاہ ہو کرک سخت شور
ارم لا رشاہ حنیفہ بر آر
ہنن کیبت اکر نو سوعمر غبار
زمینس رگہ چارہ ناون بدرم
کرن نعرہ حیدری باقہر
نگنسار و تہوش گو نیرہ بخت
تہوش آیہ و نفر اکہ انس دوان
نیچی نہ اکھہ بلکہ اک اک ترے

اما من جنیفن بخندق درون
کھنت آواز خندق اندر زمان
علی صاحبن تس کنارہ کرن
ہہ پیش بدر آبہ زاری کران
صبح فلونہ گنڈ مرتضادن کمر
چو شبر زبانن درا و برکارزار
امام جنیف آن بل صف شکن
یو کافرو ون درنگی چہ کیاہ
نہایت تھن سخت کرنگ قہر
خدا یس منگ گستہ فتح نصرت لہ
شبیہا دربدند صف ہائی تشان
بلغر بد فوج دبلر زید شہر
زلان نم کھتی جنگلن ہر طرف
دمن از خدا بڈ عنایت سپن
بہ احوال ڈلیشت سو شاہ ارم
نہ نھاون زتس سیرت تنگ دلم
جمع گے تھس سبت شیتی سوار
گرفتند چون گڈ قلعہ شتاب
تھا یس بتوی دن نم اس آتے گ
کفارو پرک کلمہ آنوک یقین
از انجملہ نراوک ازان بیم من
زکفرو ززندان ہم آزاد گی

دہان نو نعرہ پرواز برون
دوان آدلاران بہ پیش پدر
ڈکس بوسہ تس ژ دارہ کرن
گرک یا نواتی ملاقات خاص
بقتل کفاران دوزخ اثر
صحابہ دہان ولای لستہ کمر
کمرلسنہ نبار در انجمن
دمن آسواز نعرہ دہشت گمت
بزورہ گڈن رزمگاہس اندر
چنان تیغ بران برآمیختند
ہر جا بجا جوی خون شد روان
دہان گے زہ فرقہ بفوج کفار
ازان دہشت تیغ جان ہرت بکف
دپن ہم فافت بفوج امام
زمیت زلوی گرہ نراوت بغم
اکی اکہ تا دور سمکس تھاہ
گرفتند در پیش راہ فرار
زن و مرد در شہر پیر و جوان
پرو ہمت دید برنگلی و رجنگ
ززندان برون کرکھ نم جایار
ززندان کم کم جوان پیلتن
ننا ذات یا کس دمبوک گے آزاد

گیس پیدہ ہمت نہ زور توان
دوان خون ہاران بہ پیش پدر
جوان بخت ژنیون طالب جوان
خولک مل ڈلک سار و ہم دیہ راس
پد لدل سوار و بکف ذوالفقار
سہ ژنیون طالب دشنی تیز
کران کافران کریک درزمگاہ
ہر کس نہ ہیبت دلس تس گمت
گرگ غاز پو فوج ڈلیشت ہلہ
بخاک و بخون جملہ آمیختند
وچھت تیغ آن غازیان ہر
یکے فرقہ بگرفت راہ فرار
دویم فرقہ اہل ہدایت سپن
ہیمت آسی نراوک قلعہ گڈ نام
نہ لس بہت کاتھ از سپاہ و غلام
گریزندگان از بلاء سپاہ
نوشتند اہل خبر در کتاب
کران الامان آسی زاری کران
اندر زاسی نہ زقلعہ اصحاب دین
سپن ہم ملاقات نم زور بار
پروک سپارہ دی کلمہ نم شادگی
از ین بند گشتند مسرور شاد

رفتن عمر عیار بدنبال شاہ ارم واز راہ گذر

ہما نو ذفت آن نیک عمر عیار
بدنبال شاہ ارم شد تیار

عمر دراو لاران بدنبال شاہ
نمی آسس نہ ون شہر نی شہر یار
سپاہن دپان آسوا اندر پناہ
سپن عیب نا بو دا اندر نظر
سوا راہ کڈن پتھ نہ ہیت خبر
کران آہ و نالہ گرفتار غم
وَدان وانو در پیش شاہ ارم
دلوی کم ہزیمت ہتھوی کم ارم
گئی کتو پتھ شاہی سلطنت
امام حنیفن مہ آئوم زوال
مسلمان سپن ح ابہ از دین نبر
کرن میا نہ بابت نیارہ ظلم
نہ تس خوف نہ تس محبت میا
نمی فوج نہ مملکت گالونم
زوانی نتی بو شمشیر تیز
بامداد زتیون رٹت حارہ نم
نمن کیا پھو تہو جرات خطار
پہلوان نہ تعداد و نامدار
نہ روزی نہ زتیون نہ فا حیف
بخشم و قہر شدہ اظہار شان
علی ولی شیر دلدل سوار
پہہ در پہلوانی و جنگ آوری
دپس شاہ ارمن تہ چھکر کہ بلای
دزان توپ بر سرنہ گود رزمان

سر راہ چھن بیت نی ہیت شاہ
از انجملہ املاق چالاک دست
پکیو ون گژ ہیو پیش املاق شاہ
پکان وانو املاق شاہس خبر
ہماندم باملاق تہ گیہ خبر
پتھر ہیو باملاق بوزت خبر
تہ کیاہ آیو باپو ہیت از ستم
کجا لشکر و پہلوانان کجا
گئی کتو سہ دولت تہ بڈ مملکت
ونے کیا پتھ انتھ دشمن بنام
مسلمانی سیت گنڈن کمر
مہ بس گژہیت لہ ونا ہفت سال
نہ روزس ٹڈس باہی سندی حیا
بوہ بہ زاہنا تلہ مہ بدخو بنم
دسرنا ہپاکرہ میس لہ نرہ ریز
دپس نام املاق شاہن جواب
تہ پتھ بوزین جان چھکم یکا
اگر آئی آسک نہ بانے وچھان
بیکدم گژہن فوج ہیت نم تلف
نوجن توپ از سرنہ ن بانہ دراو
جھو لبیار پُر زور و خنجر گذار
گژہک نتو تبوی چھو کہتی تیغ ہیت
پتنے بور چھم بیت افسوس نے اے
دچھن نہ کھودر لوک ما وان بان

برادر شاہ ارم بود چار
سونہ تھو بوی آسوس ٹھہاتہ دمیت
عیاران کلاہ نام نتھاون بسر
شہن ڈبرہ نراون برون از شہر
ولیکن دوان آسو شاہ ارم
دتھت آواز تخت خو دزوتر
تہ کس یوت گوی غالب بر حرم
کجا دولت و ہم خزانہ کجا
دپس بورہ شاہن ونے بوزحال
کرم مندن ہیب زنیو تہ شام
سپاہان گردان چہ خاص و چہ عام
انن فوج برمن بجنگ و جدال
نمی دل کنز نم جگر زالونم
دنم آبرو نہ خجالت ہیت نم
نشان چھوس پتی مانیوی لارہ نم
بہر غم نہ وحواس مہ کر اضطراب
رمہ چھوم فوج بسیار خنجر گذار
کرک قتل ساران اکوی پہلوان
چو عیار شنید گفتار شان
دپن بادشاہس تھکن زیادہ تھاو
نمس سیت کس در جہان ہمسری
بیبن نی انکہ سیت بانس فولت
رٹن ہتو سو املاقن اندر زمان
سپین سار جبران کہان دیہان

دی بدند دنبال او سولسو
تلکت تاج سرنیون لوکن اندر
سوحضرت ژلت ہیش املا و لا
بدنبال اوکوچ بابد نمود

اٹھ گرالگوک گنهنتہ ان جستجو
دوان دانو ہیش علی ولی
اتی فوج ہنت تس کسی جنگ نو
دوشی فوج ہنت راہ جیدر کرار

دژان نهفت املاق شاہن بسر
نجبرتس خ نن سر سر دلولی
نہ بوزت دلوک جیدران دو دزدو
کمر بستہ دنبال آن شہریار

خبر شدن شاہ املاق را از رسیدن فوج حضرت علی کرم اللہ وجہہ

علی ولی شاہ دلدل سوار
چو دریائے جوشان دوان سنجی موج
گنڈان تم منتهیار نہ سامان جنگ
بمیدان گرس خ راہ جولان کران
جگرنار مسند مہ چهوم خارہ خار
کمر بستہ ہیش علی پہلوان
دیس مرتضادان ژہ بہ بزفرار
زنانن سنراوا میدان چهونہ
امس بد چہو میانوی دلس خارہ خار
اگی ژنجہ گالن بہ مرد غبی
دیان دراپہ زنیون نخنلی سوار

چو در شہر املاق کردہ فرار
بہادر ہمہ شیر مردنہ جوان
دوان فوج ہنت گو بمیدان جنگ
کران گربک ای مرتضی تیز تیز
کران مارہ یکبار در کارزار
اجازت مہ دم باعلی بہر جنگ
بنی نبرہ کانژاہ امس روبکار
دیس ہیب زنیونہ الشاہ پناہ
مقابل گزہس بوپئے کارزار
دیس مرتضاان دالخدا

نبک پادشاہس خبروانو فوج
ارم فوج چهوک سربسر ہمعنان
تلکن بانہ در دست گرزگران
کڈن ہیبے بنون ہر کن پر تیز
نہ بوزت دوان آیہ زنیون خ این
مقابل امس نبرہ بو بیدرنگ
سیا سرژہ چهک چانو شاہان چهونہ
چوروستم چهو پردہ املاق شاہ
بحکم خداوند زور نبی
خدا فتح دنصرت ژہ دبنی مدا
اتهس کت نبی تیغ زہر آبدار

جنگ کردن زنیون و املاق شاہ و کشتہ شدن املاق شاہ

گرنهانی دبن کافرس دو دبک
دوان آواز خشم پرنار گو
ہنن دبن تزاورت مسلمان گیک
مسلمان سبین مان فرمان رب
دیان کفرسی کفرسی دبن چهجیہ چلیو

بہ وچهہ تیغ بران خونریز یک
دبن ہیبے بنونہ ای بدہوا
مسلمانی ابنت یکسان اگیک
عقل کتنو گٹی کافر دیکہ بنیو

نہ بوزت سو املاق پرنار گو
جبا دشرم کونہ روی ندا
دیس ہیبے بنونہ ای بے ادب
کنن چهونمان ارات دہ نیابنو
دلس کفرکوی کین چهو جاہلو

خدا سوی چهوس وحده لاشریک
نه جای آرسی بنار سفر
نه بوزن گنڈن نار املاقسی
ڈین ہیپ نہونه ون ہوش کر
رٹن بر سپر یا مولی کران
بنل گوس پانس ازان اضطراب
ڈزان نہف بزوره رٹن تسکر
انهس کت ان پیش شیر غزین
خدا داد فتح و برومند بیت
دلس تم بو کر فیره از دین غ د
ہیکبار دارن دنن برزمین
کله یکطرف ہیوس تن یکطرف
بنجمن دوان آہی کلمه بران
زن و مرد از شہر پیر و جوان

قدیم ازل قادر است و ملیک
چهو پیزدین دین رسول خدا
اٹروانه تس گونه ناپاکسی
کران زد سو گرزه بزور سپر
تریم گرزه لاین تخشم و بکین
تهکت پیونه رودسنه کنهه آب و تاب
رٹن ننگے ودسنه کنهه اختیار
کرس مرتضی ان سٹهاه آفرین
دلس ہیپ نہونه پیش علی
نبر راه بو نبر ینه تر آئین خود
زه کوٹهه تس بیبنه دنن و وسلن
بنار جہنم سپن برطرف
علی ولی با صحابه دگر
مسلمان سپن بادل شادمان
سوی شہر دیگر برادر بغم

ٹوی پزمه ونوی ٹکان کلمه بر
رٹوی یم سودین تس چیچ راہ ہی
تلن از قهر گرزه گادسر
دویم گرزه لاین پتی زوره سان
ڈلن گو سو گرزه لگوس برزمین
دوان آیه زنیون تخشم و قهر
ژولت نیون زن طفلک شیرخوار
مبارک بباز و تنو مند بیت
جهل تراوون کلمه پر ولولی
نه بوزن نه زنیون سپن خشمگین
رٹن کله ژوتس تیغ بران
دپهت حال نمند سو فوج گران
بفرمو علی ژای شہرس اندر
نه ڈلینت نه ژلو بادشاه ارم

فرمودن علی مرتضی عیار را که نظر کن فشار ارم بکدام طرف بگریخت

بفرمو حیدر بعمر عیار
بدنبال شاه ارم تیز دم
روا رو رسید نده شہر آن
سو از محله خان آمو نیران بنر
دیان مرتهام سخت بیهوش بو
بہ پیس برادر اوک تهف کرت
ولس پادشاهن حقیقت تمام

ویهن کو کرن ژلو به شاکفار
پکان دنه ڈیهن نمی رت لوا
زد رٹو ور زن ژای باغ اندران
سواران خبر یام دنس تمام
رخش زرد زن زعفران بوتن گو
رٹت اک اکس دو رکناره ودک
هم از جنگ نیون و جنگ امام

ڈزن ٹوپہن دراو تراون قدم
گرفتار ہیوا به درناله زار
سو اراه سوزن بالیسی ہت خبر
پتهر ہیو ورت مندن گوس نام
بہیش آو استاده ہکونه درت
تمانتم تمو خاک پانس لاوک
کرس ہیپ نیونه خوار و خراب

تمی بیت الونم بہ فوج صحاب
زلت آس در ملک املاق شاہ
کرن پانہ پٹ رس رٹن سینہ چاک
نٹان پھویس پئی ما آسم پان
اگر بوربن تم بونئے پھوسنہ کم
بومشراوہ ڈتیونہ نیرن زدین
کرس فوج برباد ساروی بدم
ڈیس پادشاہن بیجھوکن پہان
زبہو وہ گوئی شاہ وڈ زبان
پھوکپاہ چانو جران لشکر جبار
نہون ٹوپ بر سر نہ رُو دک گھٹ
لگو کنہ انھہ کنھ تمن کپھ مجال
مرز نک کمر بند رو کنہ دجبان
دم صبح پیش علی ولی
رنہ سنت زان ہنن پنش قرطاس شاہ

کرک قتل فوجن نہ گے زور دست
تتوی ہنت رمہ آیم سہ فوج سیاہ
سو مارت لسند فوج ازدین فہم ک
گڑھن کورکن پھوم سٹھا ہڑن چلن
سپاہ پھم پہلوان بہادر دلیر
بیکدم قسم کرن مارہ از تیغ کین
عیارن تو جن تمام از سر کلاہ
بہ پیادہ ننی پھوم پہر جادوان
نبھے کن نقصان آس املاق شاہ
درک گرزہ اصلا کرک کارزار
پہر سو ننی نوز ہس کنھ سوار
بوان چھالکھے کینہ عیبی رجال
کران لوٹ سارن ہنن کھٹن بران
دوان وانو عمر بحر زم دلی
کرس تم سٹھاہ تورہ خاطر جمع

ارم شہر تنو ہمنہ دنو ہم شکست
نہ رودس مجبت نہ نی بیم و باک
تمامی شہرن ہا مسلمان کرک
ڈیس ہای فیرت ننی پھوینہ غم
رٹک تنگ زرجنگ آنک نبرد
امام حنف ہمت کران منعدم
سپن تن نہ زان دراوظاہر پام
عیارن ڈیس ای خبیث زبان
پنو کر خدا این بیکدم تباہ
دوان گوسو آئن بو اصلاح تن
نوان گوک دستار آنمرد کار
اڈن تیغ بران کڈن اہمیان
تعجب تمن رو دسارن بھرن
ڈین گو سو حضرت برائی پناہ
دنے پھونہ سوران جنگک طمع

خبر شدن شاہ ارم و قرطاس شاہ از آمدن حضرت علیؓ در شہر وی

علی ولی باسہ لشکر تمام
بنے جنگ پرخاش آمد علیؓ
نہ بوزت دوشنی شاہ غمناک گے
وڈوان لس نہ اری ہنوک نہی تن
بہر جاہنن نہ بن جاری کرکیا
تتوی جھوس لالان جھم ننی نیزان
کرتھنہ دستام کانھ سانو کار
ولن کر پور غیرت درو تہو بیہ

بدنبال شاہ آمدہ آن مقام
رمہ فوج وسہ شاہان بہرلاوا
پریشان دل سینہ صد چاک گے
پھو آمت اسی دشمنا زوروار
ملک پالنی کن ڈو باری کرک
کران بت پرستن پہنبلیہ سخت
بہ کارہ پھو دشوار اڈہ ذمہ وار
شبس رُو تم بابت سنگدل

خبر گبہ شاہ ننی دلولی
ہمہ زیر فرمان نکوخواہ او
بامبد آنک پنل بروتھہ کن
علی پہلوان شاہ طبل سوار
کونے جا بہ آرام چھمنہ وطن
تمن بت پرستن کران لخت لخت
پرستش کران چان عمراہ گیہ
ونان زارتہ عاجزی تنگدل

صبح پر دمید و سوشی رزمگاه
سو قرطاس سالار لشکر سیئ
صحابه چشان کړ شیدند تیغ
دمامه دو نمو وند بادو شمنان
ننګ آئی کافروان ګیرودار
اتهس کت نهن ګرزه ګاوسر
ګراه اک بمیدان پرسان کړس
کړن عرض لشاه دلدل سوار
کړن کریک نس کن قهر و غضب
ته هے کړت ملک ته دین خراب
پدر زوره از ملک کړنهن بدر
ننی ون زه ساری لبری ته ننګ
بظاهر زه از دست من هیچی قضا
کړس تم یهوی ره برو روانوان
اتهس کت رټت نبون جنګ ګاه
ګوزهی سوراډ جن منتی کبروبین
بیجهے پاټه املاق آنوم بیر ګبر
نه بر کلمه دلدل نه رټ دین پاک
پړن کلمه دلدل لبصدق یقین
صحابو مبارک کړس بار بار
مبارک سیئ تازه دین محمدم
بهیشن علی دلی ګے بوان
دبان زلو از انجا سو شاه ارم
بدنبال شاه ارم زودلار

دو منی دراہی هت پهلوان دسپاه
کړک خیمه ایستاده از هر دو سو
بر بیدند صفهای شان هید لیغ
هزاران زکفار و زرخ لشان
نمانده یکس طاقت کارزار
کړن کریک لشکر مومنان
اکی زنجه یکسان باخاک کړس
اجازت دلس مرتضان بجنګ
دنم کبانه کړنهم میر لوری طلب
کړت ملک نه دین برباد زی
زټت شاه املاقسی پانه سر
همی ون بو املاق شاهن بدل
لیک از چپ و راست ساروی سزا
دوان آیه زنبون رسن کمر
دبان نه جس هنوون کړ ګاچه کباب
ولیکن بوان چهوم سټهاه چانو عار
پړن نه نمی کلمه لاکن قریر
خواماں بر حق نه بر حق رسول
مسلمان سیئ آو در راه دین
انن فوج ساردی بهیشن علی
پریشان سیئ بادشاه ارم
ببرک کلمه دلشاد و مسرور ګے
سوشی شهر دبګه برادر ز غم
خبران ګزنهت آنه دست

ارم شاه خود شاه وافر سیئ
ز هردو طرف آن همه جنګجو
نتیغ و خدنګ و عمود و سنان
نه تیغ بران سپروند جان
لکان ورا و قرطاس از صف بدر
زیین زعو زنبون جنګی جوان
سیئ زرو زنبون تختلی سوار
روان شد بمیدان کړن نه دنګ
دلیس توره قرطاس اندر جواب
پدر زکړت خوار و برباد زی
ون پک برونظم جهوی بیمرنتین جنګ نه
کړت مانه آواره اندر جبل
زولت ګرزه لائن بر زنبون جوان
زختلی زولت نبون بالای سر
اګر از قهر و بن می بر زمین
لګان کلمه پر بوده نه چه بکار
زمه بیباک کړنس ننتی بنیه چاک
چهمپر دین اسلام کړدن قبل
علی صاحبن رټو سو اندر کنار
پرک ساردی کلمه از شوندلی
زن و مرد از شهر پیر و جوان
زلک غم نه آزاد و معمور ګے
علی صاحبن نے بو لعمر عیار
کداهی طرف رفت مردنګت

دَوان گو سو عیار آموزگار
گژھن ون چھو سوی سانو جانثار
بروان قلعہ وانو شاہ زبون
خبر بوزہ ون گوس زیر و زبر
ژہ کس بونت گوی غالب و زوردار
ز شیر خدا و امام ھمام
پرانی کرن نو جبی قتل عام
پنن دین جاری کرک سر بسر
کرک جنگ مارک پہلوان تہاہ
کرن شاہ املاقسی سینہ چاک
توے آم با فوج و لشکر تمام
تو فتح مہ جانوی ون لج ودم تہا
دلس نم مہ گژہ ون ژہ ٹہر بقرار
سہ زٹیون بوزنہ نتھاون ژراہ
خصوصاً بو چھوس پانہ مردِ دلیر
گلن کنہہ ژلن دوردن آژن
نہ بوزن نہ پر خشم عیار گو
ون کوناہ ژلن ترم کراک موبا
کفر انزل خو لشتن یکطرف
دلوک پادشاہن بہ کونو نظر
چھو نہ کینسہ اصلا بوان در نظر
بشمشیر از پای تا سر ژٹیون
شہس آسو بر سر عجب تاج زر
تہس شیر مردس چھو ٹانہ آفرین

سر راہ رٹن شاہ باسہ سوار
عمر ٹوہن حرت تمس پیٹ پیٹ
کڈن اک سواراہ لفلعہ روان
روان دراو نالہ دوان پیش شاہ
کڈک کمہ ژہ از ملک بیوار و خوار
فرم ییب نے تتون مسلمان سپن
پلان کلان مارہ گے خاص و عام
ژلس پانہ نیرت ژٹہرارم
پتے دراو پانے سو املاق شاہ
کرن نم مسلمان خورد و کلان
کرک رام قرطاش شاہ چون غلام
کھوژان چھوس نتوی پانہ نم بانم
بنی بور کر جان چھو کنا بکار
مہ لشکر چھہ پرول نہ خنجر گذار
نژان میانہ قہرہ چھہ ژونزنہ شیر
یکا یک بمیدان رٹک از قہر
تو جن ٹوہن نہ نمودار گو
پکک بانی بہ پنہ ون کن کال
با سلام دین ژر لبک بدشرف
بہ آفت تہا آفت جان نتی
ملک چھا بہ جن چھا لیمنہ خبر
دبان ٹوہن نام لاجن لسبر
مرصع جرت سوی ژ لہل
کھسس منزلدن تاج نراون قدم

دبان بو تمن پیش فیروز شاہ
یکات آی در شہر فیروز دان
گژھت تم ونن بادشاہس خبر
پرانی دپن ژلس نبت آبو کیاہ
دلس بادشاہن حقیقت تمام
مسلمانی بیت یکسان سپن
مسلمان کرک تمہ ساروی شہر
سوئی شہر املاق تراوم قدم
نمی بیب نے تتو نہ بے ترس و باک
ژھیپت پیش قرطاس و انس ژلان
ژلس ننہ ون آس ژی تس تہا
کلوی جان ون چھو منہ مارف ہنم
یقین کر زہ بدبور ین خواہمخواہ
یمن سبیت کر طاقت کارزار
بلان عرب مہ لشہ کیا کرن
ژٹک سارنی سرنہ تہلم جگر
بشاہ ارم گفت ای بے حیا
یمن نی انت ژی یکایک نعال
سو ڈیشت نہ حیران گے سر بسر
گژھان تتو لو چھوس نہ آسمان تتے
دپوک نام فیروز شاہن لٹون
پین غیب نابود اندر نظر
دژان تہف نہ نیولس تخ و تاج زرین
خبر بہ نتہ پیش علی نیز دم

خبردار شدن فیروز شاه از قدوم حضرت علی رضـ

دپُن یا علی گو شه کم خرد
په نمال شاه ارم شد تیار
ولوک خیمه خرگاه بمیدان تمام
علیؑ ولی داتو باکرٌ و فر
اگر بم کندڻن هلو بمیدان جنگ
شبخوں کرک جمع فوج نهنگ
صحابه چو صفها بیارا ستند
دو بد ند مانند شیر ژیان
بگرز گران و سنان و خدنگ
کرک ماره آواره اندر زمان
یمس آس لایان گرز گران
پیوان سرنگون آتونت جان دیون
ترکرک کیت زخمی ته کبناه ا سیر
کمر بسته بر جنگ در رزمگاه
کڈان بیب نے تیون جنگی پلنگ
کرُن ماره در عرصهٔ کارزار
کمر بسته رتیون بخنگلی سوار
ره یم کافران سخت زالوم جگر
دپُس مرتضا ان برو شاد شاد
کران کریک تس کافرس بید رنگ
دوان لاف کیا چهه کِ پیوان امانو
ژه کیتراه گیبک بے حیا و حجاب
پهٔ کڈ تهن پدر بلکه کرتهن فرار

بفیروز شاه از برائی مدد
انا انجا کروک کوچ زو و شتاب
کروک شور و شر نه تلوک دهوم هام
نهایت چهونس سبت فوج عظیم
بلا شک اتُن سارُ عالم تنگ
دبان درای صبحی بمیدان دون
ظفر فتح وباری نے حق خواستند
صفا صف نے صفهای آن کافران
لڈان نم بها در بمیدان جنگ
بقوتن دوان آسو تش ضرب تیغ
رتس آسو خنخاش اڈ جن نبان
لشڈنت یمس آس لایان خدنگ
تنگ آی کافر بجنگ شریر
بخنگلی سوار و بکف تیغ کین
پئی جنگ بامن بمیدان جنگ
عجب میان چهیس کنتهو یو چهوس آتشی
دوان دپیش شیر جبار
گرٹهانی بونس کله تراوه ژٹن
خدایا رو نصرت رفیق لو باد
کرای کافر بے ادب یکبا ژه تاو
پئے داد یک برو نتهه مشی بوزناؤ
مسلمان گیبک دبنه درا یکنبر

خبر بوزنهی شاه دلدل سوار
بمعه فوج شاهان فوج صحاب
نیک نام فیروز شاهس خبر
هڑ بردمان جمله شیر سهیم
ژنه بوزنت شهو کر تیاری بجنگ
سپاهان و گردان جنگ آوران
کشیدند چون تیغها از میان
بربدند هر سو تیغ بُران
هزاران زکفار دوزخ مکان
کله تس تیهر لو پیوان بید رنج
دوان لیس ارکس آس ضرب سنان
ژنه ست زن هران آس دبے جا جنگ
بیکبارگی دراو فیروز شاه
کران کریک بر لشکر مسلمین
بخاطر ژنه تمسُند چهو بڈ خاره خار
مشس ون بلائی نه گرد نکشی
اجازت ژه دم یا علی زود تر
اتُن نته زندی بخواری رٹن
دوان آیه ژتون بمیدان جنگ
مراز برائے چه کردی بلاؤ
دپُس تونه فیروز شاهن جواب
جدن هنده آبنه درا یک نبر
پنژ مار تهن وانه آبو ناژه عار

نئن گروه لاءِ بخشم ۽ قهر
بگردن رٿن سخت اندر زمان
مسلمان سڀن ٿو ڏنو ڪلمه پڙ
ائن باخوشي مرتضاءس حضور
ائن سرلسبر فوج دراه دين
سواري ڪنوي سبب هئي ازستم

لکان هيبت بنوه رٺو برسپر
بحکم خدائي زمان و زمين
وگرنه دمت دوره دارن نتهير
علي صاحبن تس مدارا ڪرن
پڙک ڪلمه ازراه صدق و يقين
ڏين تس وان اس پيش نارگ شهو

ڏوان گيه زنبون جنگي جوان
نلت يکقلم نبون از اسپ بين
پڙان ڪلمه وال وال ڪرن ڪفر دور
ولک حب تمنس آشڪارا ڪرن
زنه ڏلبشت ته ٿلو بادشاه ارم
ڙهيت پاٺه تنني بمبارگ گهو

رفتن عمر در پئي شاه ارم وگريختن شاه ارم بملک نارک پيش برادر خويش

بحکم علي ولي نامدار
ڪرن شيخه تمس نارڪس انجان
انهس نهف ڪرت محله خانه مونبون
ڙهيت ٽوپهن جن لسبر مردڪار
ززور علي هم زشور امام
ادل نيو بنوڪ ڪنه آئن مجال
عيارن توجن ٽوپهن جي ادنن
عمر چهنبه نه عقل بنجهه تراد مڙ
نتوي ڙل هناه وان تهناشرم ڪر
نتوي دننه ڪم هاي جنگن هکوي
زنه بوزن ڏين نارڪس بوزحال
ڙوان تاج از سرنه طوق ڪمر
شهن هنته رٿن غيب گو برانه نظر
ڏوان آسو پيش علي هئن خبر

پتي گوس لاران سو عمر عيار
ڏنو نارڪس سارو احوال خود
هران جي رولوني آسواز چشم خون
نشستند هردو بخلو تسرا
ززنيون همه گله شڪوه تمام
وگر آسي دردم ڪرک منعدم
بخشم و قهر بادشاهس ون
بوان پهوک نيک شهر شهر دگر
بني رسنگاري غرض ڪلمه پڙ
ڙلک بدچهالس ملڪ ڪوه وغار
به پياده پتي چهوم علي ڪل حال
بصورت جهولسان لسيرت بلا
زولت تام نيولس لي تنر تاج زر
ڏين مرتضاءس خبر ٿو ره بيٺ

رسيبوند ۽ شهر نارڪ ڏوان
ڪرک ڙيرتامن نتني ڏده ڏو
لکان سبب آسوک سو عمر عيار
ولوک شاه ارمن پين ماجرا
ڏيس نارڪن هينه مسرورحال
ڪرن ماره زنيون تيغ ستم
تهما اثر گيتراه زه ڏت راونز
هوان خود بجه پهوک شهر دگر
بنجهه پاٺه ڙي ساروي هرڪوي
گلک عاقبت جهوي فلڪ خونخوار
لوان ڪر جهو گيتنه اڪس در نظر
آمي در بلا بوڪرس مبتلا
ڪهس منزلون جي آلسه تاج زر
ارم شاه گو نارڪس نشوٽرلن

رفتن حضرت عليؓ در ملک نارک شاه و جنگ کردن با او و مسلمان شدن نارک شاه

بفرموجي حيدر جهيا شو بد

جهيا پتي رزم اعدا شو بد

بناڑک چھوڈن جنگ بنیر بنیار
توکل بر رب تبارک کرک
نمس آسو بسیار فوج گران
زہر سو تلک سخت گرد و غبار
کران کریک از خشم بر مرتضی
تماشا کرو رزمگاہس اندر
امام حنیفہ از صف مسلمین
بو نیرس مقابل مس بڈ سرا
دچھن دراو حضرت امام حنیف
نلن نیزہ لاین بسوی امام
پننے تیغ لاین تسندس کلس
اما من ژلوس کلہ مردار بود
ہنے ہنہ اڈ بیجن نمس سور گو
دوان جان گے در جہنم محل
ازمس پہلوانس لشہ کیاہ چھ جاے
بمیدان دوان آو نغلی سوار
سٹھاہ آسو آمرت سو زہرہ برت
مہ ہیٹ اوڈ لاگ زی ہینن زخم کر
دگر مرنہ چھوک کافرو دو نر
ہناہ زخم مرگ براد ربلی
اما من دپس نام کریاک وار
کران کر بسیر دو بفضل منان
اما من دپس کافرو ہوش کر
دزان نیف رٹن نس کمر ازمیان

خدا چھو بہر جا مددگار و یار
دوان وان تنوگ بہ شاہس خبر
سپاہان گردان جنگ آوران
برآمد بلے از صفوف کفار
کڈن پُردلاہ اک نیرو آزما
دچھو آرسہ کس پہلوان نیر نر
بہ پیش امیر ہمہ مومنین
نموتو رہ طالب دُس ہی عنان
کھور دراو طالب غالب حلیف
اما من شمشیر ژلونس سنان
جُدا کلہ گو کافر بد دلس
نر بم دراو میدان ٹرارت کرتھ
گرے سان نگل از تھان دُور گو
سٹھاہ کھوک ہیبت نمو کافرو
بہ گو بیگمان ناگہانی بلای
کران خنلیس وار باہ دورہ دور
تھکن تی بہ کینتراہ مکو تہ کرتھ
اما من نہ اصلا ہتو سنہ دمہ
بردی مہ ہیٹ ضرب اول نوکر
دوان آو کافر دتن ضرب تیغ
ننن اک ہناہ گزلوین از نزار
پننے کافرن نیزہ ژلونس برت
ذن چھے میان الوار نہ گوش کر
تولت ہیون از اسپ دست غوش

تتی کوچ بر ملک تارک کرک
دوان فوج ہنت دراو میدان اندر
بمیدان چ دو بدند جملہ سوار
بمیدان پیکار نخلی سوار
کہ دو رزم ہینت رزمگاہس اندر
دپن کس چ لاو رنہ صاحب ہنر
اجازت طلب کرد بہر غزا
گژھو اک کس با رفاقت روان
دوان آمد آن کافر بدلگام
زہ اڈ تنت برابر سپن درمیان
دویم پہلواناہ دوان آو زود
اما من دس زورہ گرزہ برت
نتھے کن بوان گے سٹھاہ نیرہ حل
دبان اک کس آس ون کیاہ کرو
نہ بوزت نہ تارک سپن خو دبیاب
نلن تورا ازحد کرن گورہ گور
اماہس دپن بُدہ چھوک نیر نر
بوکر کافرس ضرب اول دہ
زضرب اول شبہ دلکو ہی زلی
اما من رٹن بر سر بد ربغ
دویم زنڈ لاین سٹھاہ زورہ ران
اما من سوزاوس ٹکرہ کرت
ہنن بر زبان نام رب المنان
مٹہس سرس لاف بازی طبیش

امامن ڏنس ڪلمه پڙهو نر
لهن سرفرازي بدنيا ۽ دين
علي صاحبن ڏاڍ محبت ڪري

وگرنه ڏمي ڏب بخشيم ۽ قهر
پڪان آهي پيش علي با امام
صحابو دل ۽ جان الفت ڪري
مسلمان ٿيا جمله برنا ۽ پير

پڙهن ڪلمه از روي صدق يقين
بخدمت ڪرن ٿا بسته سلام
سپاهان ۽ گردان امير و وزير

شاه ارم از ديدن حال هارڪ شاه وغيره برادران خود را تاسف کرده که دامي
برادر وفادار من نه برآمد بهتر اين است که از اين ملک بملک ديگر نقل کنم پس
از اينها خلاصي يابم متنعد شده دنبال وي حضرت علي مرتضی رض دويدند و فرمودند
او را بغير جنگ گرفتن مناسب ندارد مختصر بعد خوردن شکست مشرف باسلام شد

ڏٺو حال هارڪ سو شاه ارم
نهايت بلرزيد چون برگ بيد
وفادار ٻو ڀاءُ مه ڪانه درامنه
ٻنو آهي ولتنگ بي ننگ راءِ
وڃان ٿو اڪس ملڪ گرهن نه دور
نه زاه نه ٻاهن هندي عمر منو
ڏڙن دل دلس جت نه تراون قدم
ڏٺن ڪرهو بيحنگ داب شهان
ڇهو ڪهي مرد تنو فر جنگاه گرو
بهادر نه جنگ آور و زور ور
پواني ڏنن حيدرس ضرب تيغ
رهيت گو تهس سار ڏو آوري
انهس ڪن رٽن نر لفامن پس ڏ

پراڪنده گشت ۽ گرفتار غم
ڏٺن واءِ برحال من ڪ آيو داءِ
ٻمن نه حاصل مرڪهنه آمنه
يمن سار في هنر مه سورم ڏه ڪهر
نته يم رٽن ماره نم بالضرور
براسپي سواره شده شد روان
بر دنبال شاه ارم تيز دم
پٺن پران ساري ته زسوا ڪرف
دلبرانه اڪ نازه رنگاه گرو
نه بوزرت ته تنو فيو شاه ارم
زنمو تيغ رٽ بر سپر هيد تيغ
وڏرس حيدران نهف ته ڏنس ڪمر

سيٿن يام باٿن شه ون نا اميد
ڏن ڪن ڪن ڙله ڪهنه روزمنه جاءِ
نهڪت يم ڪمر بسته بر جنگ ڏراءِ
ڇهو بهتر گر هن ميون ملڪه نبر
ڇهو لازم مه ڪرزاه ده ندملڪ بن
علي دلي ڏبرادرا ڏوان
ڪرس حيدران ڪريڪ تنو فيرمان
زبي غيرتي از خجالت برت
ڏڇهو آسه ڪس مردنه شير نر
انهس ڪن ننهي تيغ هن برنم
ڪرس حيدران نعره حيدري
ٽلت نيون از اسپ بالاي سر
پٺن نور ڪرن ۽ ڏبوتي پوهوين

ٹھکٹ کوت ژی ژلژلی ماو جنگ
ننه ون ژٹی سرنه نیری شرار
شہن دپوپدلن چھ نہی مصلحت
ہچن نه پتو کہننه باری کرت
دپن یا علی ون بو کلمه پرے
پرن کلمه سارے ژلسن نیم ژر
امام حنیف آن امام ھمام
ہڑه بڑه تکبیر یانه پرک
علی صاحبن تام نارک انن
نمون بیعت سیٹی یه شاه ارم
مه درکار چھوم اک عنایت نہند
یمن پادشاہی بدستور کر
کرک تس عنایت ز اندازه بیش
سوئی شہر قرطاس شد رہنورد
از دنیز پدرود راہی شدند
کرک وارث تخت و تاج و کلاه

دتنت ناژه برباد ناموس و ننگ
جبا کروه پتو فیروزین جہل سخت
تته کر خلاصی نہری چھم مره دت
تژه آخر گنی چھو یمی انو یاکنسی
اطاعت کنس خالفس کن کرے
تنی جیدرن تس کناره کرن
شہن بر دنظہ کن آواز جب نام
کرک پادشاہس ٹھاه آذرین
رمس نیک بختس تبارک کرن
دپس نارکن ائے نیک نام
بدزیاد عقلی رعایت نہند
بفرحت ولی کرتمو عزم راه
بدستور نہادکس سو بر تخت خویش
بقرطاس ہم از ره لطف وجود
چو در شہر املاف خیمه زدند
قدم تیز تراوک براه ارم

لگان کلمه پر یہون چھی بختیار
بدستور تھاوی ہین تاج تخت
بونس تیز منت نه زاری کرت
کری گیاه سو زانس نه ہیز السنی
علی صاحبن دوال استنه نہر
ستہاه لول ته لوب تس یاگرن
صحابو ستھاه شادیانه کرک
ژٹنت کفر از دل ژٹن راه دین
ده رخصت گژھو اس براه کرم
بو چھوس کمترین زر خریده غلام
دپوس جیدرن غصه غم دور کر
رسیدند در ملک فیروز شاه
بشاہی چو فیروز را شاد کرد
بدستور شاہی عنایت نمود
انگ نام فرزند املاف شاه
بکان شادیا پادشاه ارم

اہل ارم چون خبر آمدن شاه ارم ہمراه علی با ظفر شنیده تمام اہل شہر باستقبال بادشاه بر آمدند خود علی ولیؓ شاه ارم را بر تخت خود نشانیده منت طنان شہر خوشنود شدند صبح دیگر حیدر بادشاه را گفت زیتون دختر شما تا حال در عصمت دارد از ین چیزے شکوه نکنی مناسب است که ہمراه امام حنیف نکاح کنید

شنیدند اہل ارم چون خبر
بشادی برونهه دراے ارتب نام

که آمد علی ولی با ظفر
رسیدند باتزوکن و با حشم

زن و مرد شہر که ہمه خاص و عام
ذنک خیمه خرگاه بشاه ارم

کرک پادشاہ ارم سرفراز
اُن بہہ نادُن کو بر تخت نیاز
درون و برون جملہ مستر رگی
سپن حاضر مجلس مرتضیٰ
وزیران دبیران شاہ ارم
اُن بیب نے نبون جنگی جوان
اُس پٹ بر جان خنی بیشمار
ہدایت نہ اسلام راہ ہدیٰ
تہن ترسنر پانہ بر سر ہتران
رضا جہوس ہوا بیب نے نبون جوان
بفرموُ زان پس علی نامدار
امامس کروُن بر نبون نکاح
مبارک بہ گو فضل داور بنن
دبان پانہ چہوم شبر جبارمی
امام ہمام اریزیرو خیان
زنگ زنگہ نعمت خوشگوار
کرک سال تہرس ک کوت ٹنر
دتن بیب زنتونہ بہر امام
سپن بیب نے نتونہ حاصل مراد
بمانا نہ بو پانہ زینن ارم
ہنوک رخصت از بادشاہ ارم
بشادی یکان آئی شام دیگاہ
صحی بہ برابر سر نمی بروتٹھ رائے
کرک اک اکس بیت نالہ منی

بشاہیہ داراہ ممتاز باز
سپن شادو خوشدل کو سپا بے ارام
بدنیا و دین تازہ معمور گی
بہم بزم شاہی کرک تازہ تر
دران بزم خوش جملہ حاضر بہم
بہ چہی بختر خوش بیتر نابحال
کھتوی امسندوی خق ژہ ٹبڑ دور
گلہ زاہ نہ کرز سنہ بزران اصیل
بمجلس یہی کریک بانے ذران
لبمنہ مہ مسندو لس کنہ ملال
نہا بوونے اک کنھاہ باد دار
کُران عرض نسبت بہ بامرتضیٰ
بہ گو بخت و اقبال یاور بنن
یہ کت بر سر و دبہ منظور جہم
سعادت مہ چہوم تی سعادتشان
بمجلس ٹھاہ عود و عنبر دزان
پڑک خطبہ مبرو امبر آس منز
کنہر و غلامان زرین لباس
امام حنیفہ نہ گوشاد و شاد
بعون خدا فتح مطلب کُران
بفرحت بوئی طیبہ تراوک قدم
مدیس خبر گیبہ زبن بیشتر
بران حمد ساری نبوئی خدائے
مبارک کرک شاہ مردانی

علی صاحبن پانہ بر تخت خویش
سو شاہ ارم زاد اندر حرم
دم صبح شاہ ارم بار رضا
سمت آس اصحاب بایکدگر
بفرمو حیدر ابطالب جہان
زوجت چہہ عصمت ذوالجلال
لبنت مسندی با عنہ از خدا
انک شکوہ ہر گاہ بنک بزبیل
گواہ سار روز خورد و کلان
گواہ جہوم مہ نت پانہ از بد تعال
بخاطر اگر جان زانک صلاح
مہ تی چہوم صلاح نہی چہو جانو جی رضا
مبارک بہ چہوم بخت بیدار می
سعادت بہ نور علی نور جہم
کرک ساز و سامان شادی تیار
چھکان جابجا عطر نوبت زان
تہن ہال نہ لعل و دولت تمام
بخدمت دتن نس زرین لباس
گرہ نبرہ دلت بوس کھوبت قسم
بشکرانہ نفلاہ بوئی رب کُران
کرک کوچ منزل بمنزل براہ
علیؑ ولی آو باکرو فر
بوان آس ساری اذان فرحنی
امام ہماس نکو ثانسی

لگان گے اول سوی کوچہ شریف
صحابو ہنوک رخصت از مرتضی
گرہ آہ باہمت امام ہمام
جباب غم درد دل نم رہٹن
ازاں پس کنارہ بڑیوں کرن

صحابہ نہیں مرتضی نہ جنیف رض
گرن گے یکایک پس از ہفت سال
کرن والدس حرمت تنہ سلام
دتن وار یاہ بوسہ تس بر جبین
دلک حب ممتس حوار یاہ باگرن
شد از مقدم آں اماماں دین

زیارت کرت از شہ انبیاء
ملانی پہن نم باہل و عیال
وتہت والدن و کنارہ رٹن
ثنا ہا دین سوی رب المتین
مدینہ منور مسرت گزین

حمد و ثنا بسوئی حقتعالی کہ این کتاب جنگ زنیون شد تیار

بعون عنایات پروردگار
بروح نبی باد خیر الانام

شد این نامہ الحمدللہ تیار
باولاد و امجاد و اصحاب او

ہزاران درود و ہزاران سلام
تحیات و رضوان باجناب او

بباعث ابرام یکے از احباب این کتاب تصنیف نمودم

نہ در شعر آسوم شعور کلام
نمی کرمہ ابرام نالی سوگوم
ونوم تی مہ از عقل ہی تیر نظام
ونوم مختصر زیادہ نہ کوس شرطول
ژھلن زیر ذیل کرم عیب من
زہی حرمت نبی مصطفے تا بجال
خدایا بحق نبی صفی
بدنیا و عقبی کرم رستگار
گنہگارم و شرمسارم بسے
برحمت دلک کاس ورس مہان
رچھوم یارب از ظلمت شرک و شین

نہ ورزہ من صلاحہ نظمہ کہ نظام
بہانہ کرباس لیمنہ کتاب
کرم گفتگو نظامس شعر نام
امید از بزرگان صاحب عطا
بخشند بزائے نا زیب من
کہ این نامہ از خاصہ تمام یافت
کرم آتش غم زدل منطفی
باعزاز جملہ امامان دین
بغیر از تو باور ندارم کسے
علیس چھ امید از لطف تو
دتم نور ایمان باوالدین
پتن بای نہ یار خادم رفیق

رمہ اک دوستاہ پیٹھ بولی بنیوم
پنجابی کتاب مہ انم شتاب
نہ خاطر جمع نی مہ فرصت حصول
وچھن بدورین نامہ سہو و خطا
ہزار و سہ صد سنہ بد ہفت سال ۱۳۰۷
بعون خدا رہ بانجام یافت
باعزاز آن چار یار کبار
عطا می کرم راہ صدق و یقین
رمن ہند کرم پاس ہم خاص چان
گمرت نازہ بوزت چھولا تقنطوا
خصوصاً رمن سان ہم چھم شفیق

(در مطبع دہلی پرنٹنگ ورکس دہلی طبع شد)

{راقم میر علی شاہ کنٹ خانیاری}